

Introducing Bible Basics, Duncan Heaster (Lithuanian Edition)

Carelinks, PO Box 152 Menai NSW 2234 AUSTRALIA
www.carelinks.net info@carelinks.net

BIBLIJOS STUDIJOS

STUDIJA VIMO METODAS

Tai dvylikos užsiėmimų serija, galinti padėti jums suvokti tai, ko moko Biblija ir suprasti krikščionybės pranašumus. Jūs turėsite daug naudos iš šių studijų ypač bei po keletą kartų skaitydami Biblijos ištraukas. Po to atsakykite į klausimus, esančius kiekvienos pamokos pabaigoje, kaskart sugrįždami prie teksto, jei nesate įsitikinę atsakymo teisingumu. Nesistenkite greitai perskaityti ir bandyti atspėti atsakymus. Pamokos pateikia nemažai informacijos ir tai Jums bus tvirtas pagrindas tolimesniems užsiėmimams.

Atsakę į klausimus, perrašykite juos į bendrą atsakymų lapą, esantį brošiūros gale, ir išsiuskite mūsų adresu. Repetitorius patikrins ir asmeniškai Jums parašys kartu su reikalingom pastabom.

Jeigu Jums iškiltų kokių nors klausimų Biblijos tema, mes mielai padėsime Jums surasti atsakymą pačioje Biblijoje.

BIBLIJOS STUDIJŲ SERIJA

Ši serija sudaryta iš dvylikos pamokų. Jas galima studijuoti įvairia tvarka, tačiau geriausias rezultatas pasiekiamas studijuojant laipsniškai, nuo 1 iki 12 pamokos.

DVYLIKOS PAMOKŲ SERIJA

* Biblija	* Mirtis
* Dievas	* Dievo pažadai
* Dievo tikslas	* Jėzus Kristus
* Dievo pažadai Dovydui	* Evangelija
* Jėzaus prisikėlimas	* Krikštas
* Kristaus sugrįžimas	* Dievo Karalystė

IŠ RUSŲ KALBOS 1-9 PAMOKAS VERTĖ Liuda Murnikova IŠ ANGLŲ KALBOS 10-12 PAMOKAS VERTĖ Jurgita Kaluževičiūtė TEKSTĄ REDAGAVO BEI APIPAVIDALINO Jurgita Kaluževičiūtė SPAUSDINO Vladislovas Karalius
--

1 PAMOKA

BIBLIJA

Biblija praneša mums apie didingus dalykus. Ji aiškiai sako, kad jos autorius - Dievas, visatos kūrėjas. Biblija yra patikimas žinių šaltinis, ir jos pagrindinė užduotis - atskleisti mums Dievą ir Jo tikslus. Jeigu mes nepritariame tam, ką mums sako Biblija, tai ji tampa didžiausia ir žiauriausia gudrybe, kada nors apgaudinėjusia žmoniją. Jeigu Biblija randa mumyse atsaką, mes tampame didžiausio dvasinio lobio turėtojais.

Biblija kaip teisingas Dievo Žodis, Biblija turi taikos ir laimės raktą savyje. Ji atsako į pačius painiausius klausimus apie mūsų egzistavimo tikslus bei prasmę ir galutinę gėrio ir blogio kovos baigtį.

ATIDŽIAU PAŽVELKIME Į TAI, KĄ TEIGIA BIBLIJA

Paulius, kalbėdamas apie Senąjį Testamentą, pažymėjo: "Visas Raštas yra Dievo įkvėptas" (2 Timotiejaus 3:16). Kiekvienas raštų originalo žodis buvo užrašytas vadovaujant Dievui. Apaštalas Petras taip pat pabrėžė šį faktą: "nes pranašystė niekada nėra atėjusi žmogaus valia, bet kalbėjo Šventosios Dvasios įkvėpti šventi Dievo žmonės" (2 Petro 1:21). Šie du apaštalai kalbėjo apie Dievišką įtaką rašant Senąjį Testamentą, kuris buvo parašytas prieš amžius iki jų laikų. Ši Dieviška autorystė suteikė visiškai harmoningumo Biblijoje esančiam mokymui. Bibliją rašiusieji žmonės buvo atskirti vienas nuo kito laiku, žinių lygiu, gyvenamąja vieta, patirtimi ir padėtimi visuomenėje, tačiau jų darbai sudaro vieningą Knygą.

KODĖL BIBLIJA BUVO PARAŠYTA

Biblija pasakoja mums apie tai, kaip atsirado žmonija, kaip Dievo planas dėl išgelbėjimo galiausiai atves prie gėrio pergalės ir net mažiausias nuodėmės pėdsakas bei negarbė bus panaikinti. Pagrindinis Biblijos tikslas - parodyti pasmerktai žmonijai išgelbėjimo kelią per Jėzų Kristų. Senasis ir Naujasis Testamentai susieti tam, kad atskeistų Jėzų kaip vienintelį žmonijos Gelbėtoją.

"O šitie yra užrašyti, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Kristus, Dievo Sūnus, ir kad tikėdami turėtumėte gyvenimą per Jo vardą" (Jono 20:31). Biblijos puslapiuose mes randame mokymą, kuris būtinas apšviesti žmogų: kas yra gėris ir blogis, kokios žmogaus pareigos Dievo ir savo brolių atžvilgiu (2 Timotiejui 3:15-17).

Galiausiai, Biblija mums duota tam, kad bendrais bruožais parodytų mūsų jvykių poveiklį ir papasakotų, kaip mes galėtume pasiruošti Kristaus atėjimui (2 Petro 1:19).

BIBLIJOS TURINYS

Biblija - tai knygų rinkinys, sudarytas iš dviejų pagrindinių dalių. Senojo Testamento knygos buvo parašytos iki Kristaus, o Naujojo Testamento knygos - po Kristaus. Iš viso yra 66 knygos. Jų sąrašą rasite pirmame jūsų Biblijos puslapyje. Šias knygas parašė 40 įvairių žmonių 1500 metų laikotarpyje apimantį. Jos buvo rašomos įvairiose šalyse - tokiose kaip Izraelis, Egiptas, Italija ir Babilonas. Visos knygos skirtos vienai temai - Dievo nustatyto tikslo, susijusio su žmogų mi, pasiekimui nuo pat pradžių, kas užrašyta Pradžios knygoje, ir iki tų laikų, kai "šio pasaulio karalystės tapo Viešpaties ir jo Kristaus karalystėmis, ir jis valdys per amžių amžius!" (Apreiškimo 11:15).

SENASIS TESTAMENTAS

Senojo Testamento knygos skirstomos į keturias pagrindines grupes:

a) **MOZĖS PENKIAKNYGĖ.** Pirmoji vadinasi Pradžios knyga. Ji pasakoja mums apie tai, kaip Dievas elgėsi su pirmaisiais žmonėmis žemėje. Toliau yra Išėjimo, Kunigų, Skaičių ir Pakartoto Įstatymo

knygos. Jos praneša mums apie tai, kaip Dievas pašaukė Abraomą, davė jam ir jo palikuonims pažadą, išvedė juos iš Egipto ir davė žemę, kuri dabar vadinasi Izraeliu.

b) **ISTORINĖS KNYGOS.** Nuo Jozuės iki Esteros knygos - izraeliečių (arba žydų) istorijos užrašai, kartu parodantys, kaip Dievas elgėsi su jais.

c) **POETINĖS KNYGOS.** Jobo, Psalmių, Patarlių, Ekleziasto knygos ir Giesmių giesmė buvo parašytos poetine forma hebrajų (senovine izraeliečių) kalba. Jos pateikia labai svarbų mokymą apie Viešpaties kelius, o taip pat apie žmogaus jausmus ir pareigas.

d) **PRANAŠŲ KNYGOS.** Žodis "pranašas" reiškia "regėtojas" - tas, kuris mato vidinius regėjimus ar vizijas ne tik apie būsimus įvykius, bet ir apie reikalavimus, kuriuos žmogui pateikia Dievas. Po ilgų Izaijo, Jeremijo bei Ezechielio knygų seka kitos, trumpesnės.

NAUJASIS TESTAMENTAS

a) **EVANGELIJOS.** Tai keturi atskiri Jėzaus Kristaus gyvenimo aprašymai, užrašyti Mato, Morkaus, Luko ir Jono; kiekvienas iš jų perteikia evangeliją (gerąją žinią) savaip.

b) **KNYGA, KURI VADINASI "APAŠTALŲ DARBAI".** Ji buvo parašyta Luko ir pasakoja apie tai, kas vyko po Jėzaus prisikėlimo iš mirusiųjų. Sužinome, kaip kūrėsi pirmosios bažnyčios tuo laiku, kai apaštalai skelbė gerąją naujieną visoje Romos imperijoje.

c) **LAIŠKAI.** Juos parašė kai kurie apaštalai tam, kad padėtų pirmiesiems tikintiesiems mažose, išsisklaidžiusiose, neseniai susikūrusiose bažnyčiose.

d) **APREIŠKIMAS.** Tai paskutinis Jėzaus apreiškimas, kurį Jonas išvydo regėjime.

JĖZUS KRISTUS TIKĖJO KIEKVIENU SENOJO TESTAMENTO ŽODŽIU

Jėzus Kristus - pagrindinė Biblijos figūra. Kai Jis gimė, Naujojo Testamento dar nebuvo. Raštai, kuriuos Jis studijavo ir rėmėsi mokydamas, buvo Senasis Testamentas. Jėzus tikėjo šiais Raštais, jais Jis grindė savo mokymą ir viską, kas juose parašyta, Jis priėmė kaip neabejotiną tiesą. Perskaitykite šias ištraukas: Jono 5:46,47; Luko 24:27, 44-48; Mato 22:29; Morkaus 7:6-13.

Jėzus pasakoja apie Abraomą, Izaoką, Jokūbą, Dovydą, Saliamoną ir apie daugelį kitų žmonių, kurių vardus galime sutikti Senajame Testamente, ir grindžia savo mokymą tuo, kad visi šie žmonės iš tiesų gyveno ir kad visas Senasis Testamentas yra Dievo Žodis.

NEJMANOMA ĮRODYTI, KAD BIBLIJA MELUOJA

Išsivysčiusi šiuolaikinė mintis ir technologija susivienijo, kad įrodytų Biblijos teisingumą. Daugelis Biblijos priešininkų, įskaitant ir kai kuriuos labai protingus žmones, bandė įrodyti, kad Biblija meluoja, bet visi jie patyrė nesėkmę. Kadangi tiesa negali prieštarauti pati sau, mes savaime turime tikėtis, kad Dievo Žodis harmoningai derinsis su akivaizdžiomis mokslo žiniomis.

Kitas Biblijos galios įrodymas yra tai, kad ji išliko, nors praėjo amžiai nuo tada, kai ji buvo parašyta. Biblija sėkmingai atsilaukė prieš kiekvieną žmogaus bandymą sunaikinti ją. Ji buvo draudžiama ir slepiama nuo paprastų žmonių; visi nauji jos leidimai buvo deginami ir buvo rašoma daug knygų, bandant paneigti ją. Jokia kita knyga nebuvo taip ilgai ir aktyviai puolama, tačiau Biblija išlieka nepajudinama ir neįveikta.

Išskirtinis Biblijos ilgaamžiškumas, jos nenugalimumas ir didžulė įtaka žmonijai yra faktoriai, kurių negalima atmesti. Visų archeologinių atradimų rezultatai, kuriuos pasiekė tokie mokslininkai kaip Roulinsonas, Lajardas, Smitas, Vuli ir Kenjonas Egipte, Ninevijoje, Asirijoje, Babilone, Ūre ir Izraelyje, yra tiesioginiai biblijinės istorijos teisingumo įrodymai. Ekspozicijos, esantys viso pasaulio muziejuose, patvirtina tai. Tautų, kurios kovojo prieš Izraelį, užvašai patvirtina Biblijos pranešimus ir apie įvykius, ir apie senovės papročius bei apeigas.

Šiandieninė archeologija toliau teikia mums medžiagos, sutčikiančios pagrindą tikėti Biblijos teisingumu.

Netgi kritika skirta žydams, raštų originalų kopijuotojams, buvo visiškai atmesta, kuomet buvo atrasti senoviniai rankraščiai. 1947 metais surasti Mirties jūros ritiniai natvirtina dar vieną vertingą įrodymą Biblijos teisingumo naudai. Šie rankraščiai yra vieni pačių seniausių, datuojami II a.pr.m.e. Nežiūrint į jų senumą, ten esantys nežymūs pakitimai yra susiję tik su rašyba (raidžių išsidėstymu žodyje) ir nedaro įtakos mokymui, pranašystėms ar istoriniams faktams.

Tokiu būdu archeologų darbai įtikinančiai įrodo Biblijos tikslumą bei patikimumą, o netiesiogiai ir tai, kad ši knyga yra įkvėpta Dievo.

PRANAŠYSTĖS ĮRODO BIBLIJOS TEISINGUMĄ

Dievas pats išsirinko pranašystę kaip geriausią įrodymą, jog Jis be galo pranašesnis už visas gyvas būtybes (Izaijo 46:9,10; 42:9).

Laikas nuo laiko Biblija praneša apie įvykius, kurie vyks praėjus šimtams metų. Mato 2 yra parašyta, kad išminčiai atėjo į Jeruzalę ir paklausė: "Kur yra gimęs žydų Karalius?". Kai Erodas uždavė šį klausimą aukštiesiems kunigams, jie iškart atsakė: "Judėjos Betliejuje", kadangi prieš šimtus metų tai buvo išpranašauta vienoje iš Senojo Testamento knygų (Michėjo 5:2).

Be pranašysčių apie Jėzų Kristų dar egzistuoja daug pranašysčių apie senovės tautas, o ypač apie žydus. Daugelis iš tų tautų išnyko, bet žydai, pagal Biblijos pranašystes, išliko. Jie tebegyvena nežiūrint daugybės bandymų sunaikinti juos (Jeremijo 30:10,11). Jeigu Biblija būtų sugalvota paprastų žmonių, tada istorijos eigoje toks tvirtinimas galėtų tapti melagingu. Bet žydai ir šiandien su mumis. Jie turi savo valstybę - Izraelį, ir dabar jie pilnai kontroliuoja jo sostinę Jeruzalę.

Biblija suteikia mums šių faktų paaiškinimą. Tai yra galingas įrodymas, kad Biblija yra Dievo įkvėpta ir todėl neklystanti.

KAI KURIŲ PRIEŽASČIŲ, SUTEIKIANČIŲ PAGRINDĄ TIKĖTI BIBLIJOS ĮKVĖPTUMU, APIBENDRINIMAS

1. Jos mokymo vieningumas, nežiūrint į tai, kad ji buvo rašoma įvairių žmonių per labai ilgą laikotarpį.
2. Ji stebuklingai išliko.
3. Archeologų atradimų įrodymai.
4. Biblijos pranašysčių išsipildymas (papildomi pavyzdžiai bus pateikti kitose pamokose).

SALYGOS, KURIAS BŪTINA PRIIMTI

Jėzus pasakė, kad norėdami suprasti Bibliją, mes turime priimti jos mokymą kaip maži vaikai (Mato 11:25).

Mes turime norėti rasti tiesą ir Dievo žodžio išmintį (Patarlių 2:3-6). Mes turime tikėti, jog Dievas apdovanos tuos, kurie ieško Jo (Žydams 11:6; Jokūbo 1:5-7). Mes turime būti pasiruošę pakeisti savo gyvenimą taip, kad jis atitiktų Dievo įsakymus.

Jėzus pasakė: "Jeigu tai suprantate, palaiminti esate, taip elgdamiesi." (Jono 13:17), ir "Ne kiekvienas, kuris man sako: 'Viešpatie, Viešpatie!', įeis į dangaus karalystę, bet tas, kuris vykdo valią mano Tėvo, kuris yra danguje." (Mato 7:21). Apaštalas Paulius rašė: "atbaikite savo išgelbėjimą su baime ir drebėdami." (Filipiečiams 2:12).

KAIP MES STUDIJUOSIME BIBLIJĄ?

Kaip ir kiekviename kitame studijų kurse, reguliarus, suplanuotas skaitymas yra naudingiausias. Pati Biblija yra labai geras mokytojas. Visada žiūrėkite į ištraukas jų kontekste palyginkite jas vieną su kita.

Kai jūs studijuosite šį kursą, pamatysite, kad kiekvienas esminis tikėjimo teiginys patvirtinamas aiškia ir tinkama Raštų ištrauka. Dėl to visas "sunkias" ar "prieštaringas" eilutes galima bus paaiškinti.

Visi paraštėse pateikiami komentarai ar nuorodos kartais gali padėti, bet reikia prisiminti, kad šių užrašų autoriai nebuvo vedami Dievo. Jeigu jų išvados prieštarauja Raštams, tai reiškia, jog jie klysta (Izaijo 8:20).

Šio kurso pamokų tikslas - padėti jums patiems suprasti Bibliją kad jūs priimtumėte ją tokią, kokia ji yra: Dievo Žodis, siūlantis amžinojo gyvenimo viltį visiems, kurie jo klausys ir jį vykdys.

IŠTRAUKOS SKAITYMU

2 Timotiejui 3 2 Petro 1 Luko 24 Izaijo 8:20
Apaštalų darbai 28:23-31 Efeziečiams 4:21-32

1 PAMOKOS TESTAS.

Pabraukite kiekvieno klausimo teisingą atsakymo variantą ir, perrašę juos į BENDRA, ATSAKYMO LAPĄ, esantį brošiūros gale, arba surašę teisingus atsakymus į atskirą popieriaus lapą, iššiūskite jį mums, užpildytą testo lapą pasilikite sau pasitikrinimui.

1. Kas yra Biblijos autorius?

a) Paulius b) Mozė c) Dievas d) Danielius

2. Kokią Senojo Testamento dalį naudojo Jėzus, pradėdamas aiškinti apie save dviems mokiniams pakeliui į Emausą?

a) Pranašų knygas b) Mozės knygas c) Psalmes d) Patarles

3. Mirties jūros ritiniai buvo aptikti:

a) 1749 m. b) 1794 m. c) 1947 m. d) 1914 m.

4. Kur pagal Michėjo pranašystę turėjo gimti Jėzus?

a) Jeruzalėje b) Betelyje c) Betliejuje d) Babilone

5. Biblijos knygos buvo parašytos per laikotarpį, kuris tęsėsi:

a) 50 metų b) 15 metų c) 1500 metų d) 150 metų

6. Jėzus sakė: "Jeigu tai suprantate, palaiminti esate...

a) kalbėdami kitiems" b) taip elgdamiesi" c) prisimindami" d) tikėdami tuo"

7. Kiek atskirų knygų yra Biblijoje?

a) 66 b) 27 c) 39 d) 23

8. Koks gi buvo tas " žodis", kuriuo rėmėsi Petras savo antrajame laiške?

a) gero elgesio b) giedojimo c) pranašavimo d) kalbėjimo

9. Kuriame mieste gyveno Paulius įvykiu, aprašytu Apaštalų darbuose 28:23-31?

a) Romoje b) Jeruzalėje c) Efeze d) Aleksandrijoje

10. Iš kur galima pilnai suprasti Dievo planą ir tikslą Žemės atžvilgiu?

a) iš Mirties jūros ritinių b) iš žydų įstatymo c) iš archeologų darbų d) iš Biblijos

2 PAMOKA

DIEVAS

Yra daug argumentų, įrodančių, jog Dievas egzistuoja.

ĮRODYMAS SU LAIKRODŽIU

Jeigu mes rastume ant žemės laikrodį, anksčiau niekada gyvenime nematę jo, mes paimtume jį ir ištyrinėtume. Atidarę dangtelį ir žvilgtelėję į sudėtingą mechanizmą, mes galime pastebėti, kaip stumdami vienas kitą sukasi maži ratukai, kurie pastumia ir rodykles.

Mums bus aišku, kad tokį painų mechanizmą kažkas padarė. O jeigu jis padarytas, tai reiškia, kažkas jį sugalvojo, suplanavo. Laikrodis negalėjo pats savaime atsirasti. Mechanizmo dalys negalėjo susijungti atsitiktinai. Laikrodžio buvimo faktas įrodo, jog turi būti ir kūrėjas - laikrodininkas.

Visata sudaryta iš milijonų žvaigždžių. Aplink Žemę sukasi Mėnulis. Saulė ir planetos sudaro nepaprastai sudėtingą sistemą, kurios kiekvienas elementas juda tik jam skirtu keliu. Tai daug kartų sudėtingiau už bet kokį laikrodį. Visa tai neatsirado atsitiktinai. Turi

būti kūrėjas. "Dangūs skelbia Dievo šlovę, tvirtuma byloja apie Jo rankų darbus" (Psalmių 19:1).

BIBLIJOS ĮRODYMAS

Svariausius argumentus Dievo egzistavimo naudai turi Biblija. Joje daug pranašysčių apie karalysčių bei tautų suklestėjimus ir žlugimus, apie žmones bei įvykius. Daugeliu atvejų tos pranašystės buvo užrašytos prieš šimtus metų iki pačių įvykių. Žmogus to negali padaryti. Tikrai viską kontroliuojančiam Dievui paliepus pranašystė gali būti ištarta ir užrašyta. Perskaitykite Izaijo 46:9-10.

Kai kurios pranašystės bus apžvelgtos kitose pamokose. O šios pamokos tikslas - paaiškinti, ką Dievas atskleidė apie save Biblijoje.

KĄ MUMS SAKO BIBLIJA

Dievas atsiskleidė mums kaip Kūrėjas.

"Pradžioje Dievas sutvėrė dangų ir žemę" (Pradžios 1:1).

"Aš sukūriau žemę ir ant jos sutvėriau žmogų; mano rankos ištiesė dangus ir Aš tvarkau visą jų kareiviją" (Izaijo 45:12).

Sužinome, kad Dievas amžinas. Jis visada buvo ir bus.

"Pirma, negu buvo sutverti kalnai, žemė ir pasaulis, Tu, Dieve, esi nuo amžių ir per amžius!" (Psalmių 90:2).

"Tvirtai stovi Tavo sostas nuo senovės; nuo amžių Tu esi!" (Psalmių 93:2).

Egzistuoja tik vienas Dievas. Izraeliui buvo primenama, kad įvairūs egiptiečių garbinami dievai neturi jėgos ir yra ne daugiau kaip žmonių išmonė.

"Visi tautų dievai yra stabai, bet Viešpats sukūrė dangų" (1 Kronikų 16:26).

Dievas yra visagalis. Jis žino apie viską, kas vyksta, ir savo dvasios jėgos pagalba yra visur.

"Tu žinai, kada keliuosi ir kada atsisėdu, Tu supranti ir mano mintis... žinai visus mano kelius" (Psalmių 139:2,3).

Šioje psalmėje Dovydas sako, jog mūsų protas yra per menkas, kad suprastų Dievo didingumą (6 eilutė). Tačiau suvokimas, kad Dievas žino apie viską, mums gali tapti džiaugsmo ir energijos šaltiniu. "Jei aušros sparnus pasiėmęs nusileisčiau, kur baigiasi jūros, ir ten Tavo ranka vestų mane ir laikytų Tavo dešinė" (Psalmė 139:9,10).

Biblija sako, kad Dievas visada pasiruošęs išgirsti savo vaikų verksmą, ir Jis pareiškė: "Niekada Aš tavęs nepaliksiu ir nepamiršiu" (Žydams 13:5).

DIEVO VIENYBĖ

Biblijos mokymas apie vieno Dievo egzistavimą yra labai svarbus, ypač kai daugelis tuo netiki. Tačiau ir Senasis, ir Naujasis Testamentai aiškiai moko būtent apie tai.

Perskaitykite šias eilutes:

Izaijo 45:5; 1 Korintiečiams 8:6 ir Efeziečiams 4:6.

Apaštalas Paulius rašė Timotiejui: "Nes yra vienas Dievas ir vienas Dievo ir žmonių Tarpininkas - žmogus Kristus Jėzus" (1 Timotiejui 2:5).

Ir pats Jėzus teikė didelę reikšmę šio mokymo svarbumui, kai sakė, jog "tai yra amžinasis gyvenimas: kad jie pažintų Tave, vienintelį tikrąjį Dievą ir Tavo siųstąjį Jėzų Kristų" (Jono 17:3).

MOKYMAS APIE TREJYBĖ

Tikriausiai nė vienas mokymas nėra paplitęs krikščionybėje taip plačiai, kaip mokymas apie Dievybę, kuri dar vadinama Trejybe. Romos katalikai, Rytų bažnyčios, o taip pat dauguma protestantų, kad ir kaip jų tikėjimas besiskirtų vienas nuo kito, sutaria, jog egzistuoja "Dievas - Tėvas, Dievas - Sūnus ir Dievas Šventoji Dvasia, ir tai ne trys Dievai, bet

vienas Dievas". Be to, pagal šį mokymą, jie visi trys yra vienodai lygūs ir vienodai amžini.

Ar tai teisingas mokymas? Ar net ir negalėdami suprasti, mes privalome priimti tai? Kaip tai sužinoti? Aišku, kad būtina žinojimą mums suteiks Dievo apreiškimas žmonėms - Jo Žodis. Todėl mes žiūrime į Bibliją ir greitai atrandame, jog šis plačiai paplitęs mokymas visiškai nepagrįstas. Raštai moko apie Dievo vienybę, bet jokių būdu ne apie trejybę. Žemiau pateiktos citatos aiškiai tai parodo:

"Klausyk, Izraeli! Viešpats, mūsų Dievas, yra vienintelis Dievas!" (Pakartoto Įstatymo 6:4; Morkaus 12:29).

"Aš esu Viešpats ir kito nėra; nėra kito Dievo šalia manęs" (Izaijo 45:5).

"Mes turime tik vieną Dievą, Tėvą, iš kurio yra visa" (1 Korintiečiams 8:6).

Šios ištraukos jokių būdu ne vienintelės. Tai tik pavyzdys iš tų daugybės ištraukų, kurios moko, kad Dievas yra vienas, o ne trys. Paskutinioji iš aukščiau pateiktų ištraukų ypač svarbi. Kristus gyveno, mirė, buvo prikeltas iš mirusiųjų ir atsisėdo Tėvo dešinėje, ir po to Paulius vis tiek sako, kad yra tik VIENAS DIEVAS! Kas gi Jis? Katalikų Trejybė - Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia? Ne! Tai TĖVAS. Jis buvo tas Dievas, kurį garbino Paulius.

AR JĖZUS BUVO DIEVAS SŪNUS?

O kaip gi Jėzus? Argi jis nebuvo "Dievu Sūnumi"? Kadangi šis išsireiškimas dabar dažnai naudojamas, gali pasirodyti įdomu, kad ši frazė nėra karto nesutinkama Biblijoje. Mes skaitome apie "Dievo Sūnų", bet ne apie "Dievą Sūnų". Vienintelė galima išvada yra ta, kad šia fraze grindžiamas mokymas yra ne biblijinis. Atanazo tikybos išpažinimas apie Tėvą ir Sūnų sako, kad jie yra vienodai lygūs ir amžini. Praleiskim teiginį apie Tėvo ir Sūnaus amžinumą, ir pažiūrėkim, ką Biblija sako apie jų lygybę. Reikia pažymėti, kad apie tai pasakyta gana daug. Ar Jėzus buvo lygus Tėvui, gyvendamas Žemėje prieš 1900 metų? Leiskim jam pačiam kalbėti:

"Iš savęs Aš nieko negaliu daryti" (Jono 5:30).

"Mano mokslas ne iš manęs bet iš To, kuris mane siuntė" (Jono 7:16).

"Mano Tėvas už mane didesnis" (Jono 14:28).

Pats faktas, kad jis buvo atsiųstas Tėvo (Jono 5:24,37), paneigia lygybės teoriją. O tai, kad jis nežino savo grįžimo laiko, visai prieštarauja paplitusiam tikėjimui, nes neįmanoma įsivaizduoti, jog antrasis Trejybės asmuo kažko nežinotų. Panaši nelygybė buvo ne tik praeityje - ji egzistuoja ir dabar. Apmąstykite Pauliaus žodžius, kai jis kalbėjo apie "Dievą, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą" (2 Korintiečiams 11:31). Net pats Jėzus po prisikėlimo Tėvą vadino savo Dievu (Jono 20:17). Faktas, kad egzistuoja tik "vienas Dievas ir vienas Dievo ir žmonių tarpininkas - žmogus Kristus Jėzus" (2 Timotiejui 2:5), yra dar vienas mūsų išvadų teisingumo įrodymas.

BŪSIMOJI KRISTAUS PADĖTIS

Įrodymų grandinė gali būti pratęsta. Pažiūrėkime į ateitį, į tuos laikus, kai baigsis tūkstančio metų trukmės Kristaus karaliavimas Žemėje. Ką mes pamatysime?

"Po to bus galas, kai jis (Kristus) perduos karalystę Dievui Tėvui... Nes Jis turi valdyti, kol paguldys visus priešus po savo kojomis... Kai Jam bus visa pajungta, tada ir pats Sūnus nusilenks Tam, kuris viską Jam pajungė, kad Dievas būtų viskas visame kame" (1 Korintiečiams 15:24-28).

Taigi, kad ir kokia aukšta būtų Kristui skirta padėtis, Tėvas lieka aukščiausiu asmeniu, ir apie jokią lygybę nekalbama.

Kas gi tada yra Jėzus Kristus? Dievo Sūnus, gimęs iš mergelės, kaip apie tai parašyta Mato ir Luko Evangelijose: "Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs, ir Aukščiausiojo jėga apgaubs tave; todėl ir gimęs iš tavęs bus šventas ir vadinamas Dievo Sūnumi" (Luko 1:35).

Pagal Raštus, Jėzus gyveno, buvo gundomas, kentėjo ir mirė, bet Tėvo galia buvo prikeltas iš mirusiųjų ir atsisėdo Dievo dešinėje kaip vyriausias Kunigas bei Tarpininkas. Ten Jėzus bus iki tol, kol ateis laikas grįžti į Žemę įkurti Dievo Karalystės.

DIEVO MEILĖ

Aukščiausiasis turi charakterio bruožą, kuris ir atskiria Jį nuo žmonių išgalvotų stabų. Tai jo meilė, rodoma mums.

Pagalvokite apie meilę, kuria vaikus apgaubia tėvai. Dievas gi dovanoja mums visą savo meilę ir netgi daugiau.

"Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą" (Jono 3:16).

Viešpaties Jėzaus Kristaus darbams skirta kita pamoka. Žmonėms reikalingas išgelbėjimas taip pat bus smulkiau nagrinėjamas vėliau. Bet papasakoti apie Dievo tikslus, susijusius Žemę ir žmogų mi, turime tiesiog dabar.

Biblija aiškiai moko, kad ateityje Dievas ruošiasi pakeisti pasaulį, sunaikinti blogį, kuris šiuo metu suteikia pasauliui daug kančių.

DIEVO PLANAS DĖL ŽEMĖS

Kai Izraelio istorija tik prasidėjo, Dievas paskelbė: "Kaip Aš gyvas, visa žemė bus pilna Viešpaties šlovės" (Skaičių 14:21). Dabar, aišku, Žemė nėra pripildyta Dievo šlovės. Bet taip bus. Tai Dievo tikslas.

Kalbėdamasis su Atėnų gyventojais, apaštalas Paulius pasakė jiems, kad Dievas teisingai valdys pasaulį per savo išrinktąjį karalių, o tai buvo patvirtinta Jį prikeliant iš mirusiųjų.

Vėl gi, šiandien pasaulis, aišku, nėra valdomas teisingai. Bet taip bus. Ateis laikas, kai bus įkurta Dievo Karalystė, o Jėzus Kristus bus karalius. Dievo tikslui skirta visa sekanti pamoka. Vienas iš aiškiausių būdų, kuriuo Dievas parodė savo meilę žmogui yra tas, kad Jis atskleidė savo tikslus Biblijoje. Dievo meilė atsiskleidžia per Jezų - Dievo tikslo ir plano šaltinį.

DVASIA

Pamoka apie Dievą būtų nepilna, jei mes nepamintume dviejų žodžių, kurie siejasi su Aukščiausiuoju ir Jo veikla. Biblijoje dažnai naudojamas žodis "dvasia" reiškia Dievo jėgą, galinčią būti visur.

"Kur nuo Tavo dvasios aš pasislėpsiu, kur nuo Tavo veido pabėgsiu?" (Psalmių 139:7).

"Lasvės dvasia sustiprink mane" (Psalmių 51:12).

ŠVENTOJI DVASIA

Žodis "šventas" reiškia ypatingas, atskirtas, pašvęstas. Kai skaitome apie Šventąją Dvasią, Biblija pateikia ją kaip Dievo jėgą, naudojamą ypatingiems tikslams.

Kai Jėzaus motinai Marijai buvo pasakyta, kad ji turės sūnų, kurį pavadins Jėzumi, tuo pat metu ji sužinojo, jog Šventoji Dvasia nužengs ant jos, ir Lukas tai pabrėžia kartodamas: "Aukščiausiojo jėga apgaubs tave" (Luko 1:35). Perskaitykite šią eilutę. Angelas paaiškino, kad Jėzaus gimimas bus stebuklas, kurį atliks speciali Dievo jėga, paveiksianti Mariją, dėl to Jėzus bus Dievo Sūnumi.

BIBLIJOS UŽ RAŠYMAS

Mes jau perskaitėme eilutę iš antrojo Petro laiško, kuriame sakoma, kad "pranašystė niekada nėra atėjusi žmogaus valia, bet kalbėjo Šventosios Dvasios įkvėpti šventi Dievo žmonės" (2 Petro 1:21). Dėl šios ypatingos Dievo Jėgos pranašai kalbėjo, o metraštininkai užrašinėjo Dievo Žodį. Juos valdė Dievo Jėga.

Žodis "dvasia" - dažniausiai tai hebrajų (Senajame Testamente) arba graikų kalbos žodžio (Naujajame Testamente) vertimas, kuris reiškia "kvėpavimas". Todėl jei žmogų valdė Dievo Dvasia, galima buvo pasakyti, kad Dievas "įkvėpė jį". Šiuose žodžiuose slypinti reikšmė suteikia nuostabumo ištraukoms, pasakojančioms apie Dievo jėgą. Tai taip pat viena iš priežasčių, pastūmėjusi Paulių parašyti Timotiejui, kad "visas Raštas yra Dievo ĮKVĖPTAS" (2 Timotiejui 3:16).

Šventosios Dvasios galia buvo suteiko ir Jėzui, kaip apie tai pasakoja Naujasis Testamentas. Vėliau apaštalai irgi buvo pripildyti šios jėgos, suteikusios jiems galimybę daryti stebuklus. Paskutinioji Morkaus Evangelijos eilutė (16:20) sako, kad tai leido apaštalams patvirtinti savo žodžius.

Paulius pasakoja, kaip Šventosios Dvasios dovanos buvo naudojamos pirmame amžiuje. Tačiau svarbiausia iš visų dovanų yra meilė, kurią ir mes turime ugdyti. Perskaitykite 1 Korintiečiams 12:28-31, o po to 13:1-13.

Dievas įvairiai rodo mums savo meilę. Geriausias būdas parodyti savo meilę Jam - bandyti gyventi ši gyvenimą taip, kad patikti Jam.

SVARBIAUSIŲ TEIGINIŲ APIBENDRINIMAS

Yra vienas Dievas.

Jis yra Kūrėjas. Jis nemirtingas - nuo amžių ir per amžius.

Dievas viską mato ir viską žino.

Dievas teisingas. Dievas mylintis.

Dievas atskleidė savo tikslus Biblijoje.

Dievo jėga aprašoma kaip Jo Dvasia.

Raštai buvo parašyti Šventosios Dvasios jėga.

Jėzus gimė iš Marijos Šventosios Dvasios Jėga.

Mūsų išgelbėjimui yra svarbu suprasti Dievo prigimtį.

IŠRAUKOS SKAITYMUI

Pradžios 1 Izaijo 45

Apaštalų darbai 17 (Atkreipkite dėmesį į tai, ką darė Berėjos gyventojai)

2 PAMOKOS TESTAS

Pabraukite kiekvieno klausimo teisingą atsakymo variantą ir, perrašę juos į BENDRĄ ATSAKYMŲ LAPĄ, esantį brošiūros gale, arba surašę teisingus atsakymus į atskirą popleriaus lapą, išsiųskite jį mums. Užpildytą testo lapą pasilikite sau pasitikrinimui.

1. Kaip susiformavo visata?

- a) Atsitiktinai b) Dievo jėga c) Evoliucijos dėka

2. Tikrasis Dievas yra:

- a) Biblijos Dievas b) Egiptiečių stabas c) Mes nežinome d) Baalo atvaizdas

3. Kas iš žemiau pateiktų teiginių įrodo Dievo egzistavimą?

- a) Tautiniai himnai b) Biblijinės pranašystės c) Tradicinės legendos

4. Psalmių 139:6 sakoma:

- a) "Toks pažinimas man yra labai nuostabus" b) "Dievas viską mato ir viską žino" c) "Dievas visagalis" d) "Tu žinai, kada keliuosi ir kada atsisėdu"

5. Biblija moko:

- a) Dievas - tai Trejybė b) Dievas - tai Vienybė c) Dievas - tai daug dievų viename d) Dievo nėra

6. Atiduodamas Sūnų (Jono 3:16) Dievas parodė:

- a) Savo viltį b) Savo meilę c) Savo tikėjimą d) Savo teismą

7. Kaip Dievas ruošiasi pasielgti su Žeme?

- a) Sunaikinti ją b) Palikti viską taip, kaip yra c) Pripildyti Žemę Savo šlove

8. Kas yra Dievo Dvasia?

- a) Dievo Jėga b) Dievo meilė c) Laisva Dievo valia

9. Ką Dievas panaudojo, kad būtų parašyta Biblija?

- a) Savo galybę b) Šventąją Dvasią c) Savo tiesą d) Savo malonę

10. Apaštalų darbų 17:11 skaitome, kad Berėjos gyventojai
a) Šlovino Dievą b) Kasdien tyrinėjo Raštus c) Piktino liaudį d) Sukėlė sąmyšį mieste

3 PAMOKA

DIEVO PLANAS IR TIKSLAS

Dievo meilė buvo paminėta praeitoje pamokoje - Jo meilė pasauliui, kuriam Jis atidavė savo viengimį Sūnų. Dievas atidavė mums savo meilę ir norėtų, kad ir mes iš savo pusės parodytume tą patį. Ši meilė neturėtų sietis su sentimentais ar "minkštumu".

Biblija pabrėžia Dievo ir Jo teismo teisingumą. Šis tobulas Dievo teisingumas, o taip pat ir Jo meilė žmonėms, buvo Jėzaus prikėlimo iš mirusiųjų priežastimi. Kadangi Jėzus nenusidėjo, buvo neteisinga palikti Jį mirusiu (Apaštalų darbai 2:24). Nebūtų teisinga palikti Jį kape. Dievas prikėlė Jį.

Lygiai taip pat, būtų neteisinga, jei pasaulis liktų ta vieta, kur viešpatauja blogis ir kur yra tiek daug neteisybės. Patarlių knyga mums sako: "Viešpats nekenčia neteisingų svarstyklių" (Patarlių 11:1).

Perskaitykite šias eilutes:

"Kai iš dangaus apsireikš Viešpats Jėzus su savo galingais angelais, liepsnojančioje ugnyje Jis atkeršys tiems, kurie nepažįsta Dievo ir nepaklūsta mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Evangelijai" (2 Tesalonikiečiams 1:7,8).

Šis Dievo charakterio bruožas kažkodėl dažnai nepastebimas. Dievo teisingumas neleis blogiui tęstis. Dievas nesiruošia leisti valdyti pasaulį žmogui, kuris nesugeba laikytis teisingų nuostatų. Dievo tikslas - kad vieną dieną pasaulis būtų pradėtas vazldyti teisingai Viešpaties Jėzaus Kristaus (Apaštalų darbai 17:31). Kai Jis taps karaliumi, daugelis problemų, su kuriomis dabar susiduria žmogus, bus išspręstos. Šis nuostabus laikmetis ir vadinamas Dievo Karalyste.

Jėzus mokė savo mokinius prašyti maldose Dievo Karalystės, kad Jo valia būtų vykdoma Žemėje, kaip angelai dabar paklūsta Jam danguje (Mato 6:10).

PRANAŠYSTĖS APIE BŪSIMUS ĮVYKIUS

Biblijoje mes randame labiausiai įtikinantį ateities aprašymą; ir ne vienoje ar dviejose, bet daugybėje pranašysčių. Mes randame pranašystes apie pavienius žmones, o taip pat apie galingas ir silpnas tautas, nors kai kurios iš jų tuomet dar neegzistavo. Yra ilgalaikės ir trumpalaikės pranašystės; pranašystės apie įvykius, kurie dar neįvyko; apie nepaprastą pažinimą, kurį turės tautos; pažinimą, neturintį analogų ir viršijantį visus lūkesčius. Visa tai mes randame Biblijoje. Mes atrandame, kad visos pranašystės be išimties yra teisingos. Kokia iš to išvada? Ar gali žmonės be pašalinės pagalbos atlikti tai? Negali. Reiškia, vienintelė galima išvada yra tokia: Bibliją rašiusieji žmonės buvo valdomi iš aukščiau.

"Nes pranašystė niekada nėra atėjusi žmogaus valia, bet kalbėjo Šventosios Dvasios įkvėpti šventi Dievo žmonės" (2 Petro 1:21).

Turėtume pakankamai vertinti bibliinių pranašysčių galios. Petras, kurio žodžius ką tik citavome, vadina ją "tvirtesniu pranašų žodžiu" ir lygina ją su žiburiu, šviečiančiu tamsoje. Tai labai tinkamas palyginimas. Mes matome aplinkinį pasaulį, kuriame daug netvarkos ir nėra jokios matomos prasmės bei tikslo. Istorija atrodo kaip atsitiktinė įvykių seka, neturinti aiškaus tikslo, tik pateikianti mums ambicingus žmones, kurie greitai keičia vienas kitą pasaulinėje scenoje. Bet Biblijos studijavimas, be abejo, parodo, kad žmonija yra kontroliuojama ir juda prie nenumatytos ribos - nenumatytos visiems, išskyrus tik kai kuriuos.

"Aukščiausiasis viešpatauja žmonių karalystėje ir duoda ją tam, kam Jis nori" (Danieliaus 4:17:32). Šie žodžiai buvo skirti Nebuchadnesarui, Babilono karaliui. Tai ne pasakos veikėjas, o galingas senovės laikų monarchas. Neseniai jo miestas Babilonas buvo atkastas ir pasirodė, kad tai iš tiesų buvo didžiulis miestas, apie kurį rašoma Biblijoje. Buvo aptikta šimtai tūkstančių plytų su užrašytu ant jų vardu išdidaus karaliaus, kuris kažkada valdė pasaulį. Ir iš tiesų Nebuchadnesaras galėtų visiškai teisėtai pavadinti save pirmuoju pasaulio monarchu. Jis buvo tas, kuriam buvo pasakyta: "Aukščiausiasis viešpatauja žmonių karalystėje". Bet jam buvo pasakyta ne tik tai, o dar daugiau.

NUOSTABUS REGĖJIMAS

Kartą prieš užmigdamas Nebuchadnesaras bandė įsivaizduoti savo didžiulės imperijos likimą po to, kai baigsis jo valdymas. "Kas apsilvils mano mantiją? O gal ją sudraskys į gabalėlius pavydūs priešininkai?" Paprastai tokie klausimai lieka be atsakymo, kadangi nė vienas žmogus negali išpranašauti ateities, bet Nebuchadnesarui atsakė Dievas. Apie tai mes galime perskaityti Danieliaus knygos 2-ame skyriuje. Prašom perskaityti jį; tai vienas iš pačių nuostabiausių skyrių visoje Biblijoje.

Ten kalbama apie karaliui pasiustą sapną, kuris simboline forma atsako į jo klausimą.

Jūs galite paklausti, kodėl Visagalis Dievas atsakė prašančiam pagonių karaliui; kodėl kaip atsakymą Jis pasirinko sapną ir, kodėl regėjime buvo tiek daug simbolių, kurių karalius ne tik nesuprato, bet negalėjo net atsiminti, pabudęs.

Šie pastebėjimai suteikia atsakymą ir supažindina skaitytoją su pranašystės detalėmis bei jos išsipildymu:

- Nebuchadnesaro vieta Dievo plane apibūdinama ne tiek jo imperijos didumu, kiek tuo faktu, kad jo karališkose valdose buvo Izraelio žemė ir Izraelio tauta buvo Babilono nelaisvėje 70 metų. Dievo žemė ir Dievo tauta buvo Nebuchadnesaro valdžioje.

- Išaiškinimas buvo perduotas per Danielių, žydą, vienintelį žmogų, galėjusį paaiškinti sapną. Tai patvirtina, kad "Dievas, kuris apreiškia paslaptis", yra Izraelio Dievas. Šitaip svarbus Dievo plano aspektas buvo susietas su Jo žeme.

- Pasirinktas simbolinis stilius yra efektyviausias būdas perduoti daug žinių itin sutraukta forma. Tam pavyzdys yra šiuolaikinė politinė karikatūra. Bet karikatūra parodo praeities ir dabarties įvykius. O Nebuchadnesaro regėjimas atskleidė ateities įvykius.

SAPNO REIKŠMĖ

Šapne karalius pamatė kažką, ką jis pats galbūt apibūdintų kaip "dievą". Tai buvo statula, padaryta iš įvairių metalų: galva buvo iš aukso, krūtinė ir rankos - iš sidabro, juosmuo ir strėnos - iš vario, blauzdos - iš geležies, o kojos buvo dalinai iš molio ir dalinai iš geležies. Ši statula stovėjo vertikaliai tol, kol kažkokia nematoma jėga nukreipė į jos kojas akmenį. Statula subyrėjo į dulkes, kurias išnešiojo vėjas, o tuo tarpu akmuo "tapo dideliu kalnu ir pripildė visą žemę" (Danieliaus 2:35).

Ką gi tai reiškė? Danieliaus žodžiai viską paaiškina. Statula simbolizavo žmonių karalystes, kurios atsiras vėliau. Viso žinomo pasaulio tautos tuo metu buvo Babilono karaliaus valdžioje, ir jis parodomas kaip galva iš aukso. "Tu esi auksinė galva" (38 eilutė). Toliau seka antroji, "sidabrinė", imperija, o po to trečioji ir ketvirtoji. Ketvirtoji karalystė turėjo būti "stipri kaip geležis", tačiau ir jai buvo lemta nusilpti:

"Kojos ir jų pirštai buvo dalinai iš molio ir dalinai iš geležies, taip pat ketvirtoji karalystė bus pasidalinusi... Kadangi kojų pirštai buvo iš geležies ir molio, tai karalystė bus dalinai stipri ir dalinai trapi..., tačiau nesusijungs, kaip geležis nesusijungia su moliu" (Danieliaus 2:41-43).

Klausimas, į kurį dabar reikėtų atsakyti, toks: ar atitinka istorinius faktus tai, kas išdėstyta pranašystėje? Visiškas atitikimas yra toks akivaizdus, kad kai kas teigia, jog antrasis Danieliaus knygos skyrius buvo parašytas po aprašomų joje įvykių. Tačiau, kad pilnai įrodyti pranašystės teisingumą, šito dar neužtenka, kadangi pranašystė vis dar pildosi! Danieliaus knygos rankraščiai buvo aptikti II amžiaus pr.m.e, tarp Mirties jūros ritinių.

TRUPUTIS ISTORIJS

Keturios didžiosios imperijos sekė viena paskui kitą. Paimkite bet kurią istorinę knygą, kuri aprašo minėtą laiko tarpą, ir jūs atrasite aprašymą, kaip medai ir persai užgrobė Babiloną. Jie įkūrė imperiją, kurioje iš pradžių viešpatavo medai, o po to persai. Jų galybė baigėsi, kuomet Aleksandras Didysis įkūrė Graikijos imperiją. Ši savo ruožtu užleido vietą dar stipresnei valstybei: Roma, be abejo, buvo pati stipriausia ir tvirčiausia valstybė iš visų keturių imperijų.

Daug amžių Roma stovėjo nepajudinama. Niekas pasaulyje negalėjo prilygti galingai, "stipriai kaip geležis" Romos imperijai. Ar galėjo kas nors sunaikinti ar užkariauti ją? Ne. Roma atrodė nesunaikinama. Taigi

nebuvo kitos, galingesnės, imperijos, kuri galėtų atsistoti greta Babilono, Medo-Persijos, Graikijos ir Romos.

Pirmiausia Romos imperija pasidalino į dvi dalis: Rytinė Roma buvo valdoma iš Konstantinopolio, Vakarinė - tiesiogiai iš Romos. (Atsiminkite: statula, kurią matė Nebuchadnesaras, turėjo dvi geležines blauzdas). Vėliau abi dalys nesugebėjo sustabdyti pasidalijimo proceso valstybėje, ir tokiu būdu didžiulėje teritorijoje, kurią kažkada valdė Roma, atsirado keletas nepriklausomų karalysčių, daugelis iš kurių buvo stiprios, o kitos - silpnos. Ir iki šiol niekas nepasikeitė. NEBUVO PENKTOS GALINGOS IMPERIJOS, Į KURIOS VALDAS ĮEITŲ IZRAELIO ŽEMĖ. Buvo nemažai bandymų, bet visi jie žlugo: Ispanas Pilypas II, Napoleonas I, Kaizeris Vilhelmas II, Hitleris... Šiandien mes stebime, kaip Europo šalys bando susivienyti. Kokias užduotis jos sau kelia! (Tarp kitko, Izraelis nepriklauso Europai). Bet tiesą sakė pranašas: "tačiau nesusijungs, kaip geležis nesusijungia su molium".

Kas galėjo numatyti visa tai daugiau nei prieš du tūkstančius metų? Kas galėjo tvirtai pareikšti, kad bus būtent keturios imperijos, o ne trys ar penkios? Kas galėjo keliais teiginiais numatyti žymius istorinius įvykius ir išpranašauti jų baigtį su tokiu stulbinančiu tikslumu? Nejaugi žmogus? Susipažinę su visomis žmonių pranašystėmis, mes turime atsakyti: ne. Atkreipkite dėmesį, jog Danielius paneigia, kad jis yra šios žinios autorius:

"Didysis Dievas parodė tau, karaliau, kas bus ateityje. Sapnas yra tikras ir jo aiškinimas teisingas" (Danieliaus 2:45).

Žmonės, kurie įvairiais laikais studijavo šią pranašystę, gavo pagrindą patikėti Dievu ir Jo šlove. Toks pasitikėjimas turi atsirasti ir jūmyse, šių eilučių skaitytojai.

DALIS PRANAŠYSTĖS IŠSIPILDYS DAR ATEITYJE

Tikslus Danieliaus žodžių išsipildymas sukelia mums norą atidžiau pažvelgti į paskutiniąją pranašystės dalį. Kas gi yra tas mažas akmuo, kuris su naikinančia jėga smogė į statulos kojas ir pavertė ją dulkėmis, o pats tapo dideliu kalnu ir pripildė visą žemę?

Jei statula vaizduoja žmonių karalystes, tai aišku, kad akmuo parodo kažkokią jėgą, kuri nėra žmogaus valdžioje ir kuri ketina valdyti pasaulį

žemiškos valdžios griuvėsiuose. Būtent ši jėga sunaikins ir sudaužys jas. Štai Dnieliaus paaiškinimas:

"Tų karalių (t.y. pasidalinusių savarankiškų valstybių) dienomis dangaus Dievas įsteigs karalystę, kuri niekada nebus sunaikinta, kuri neatiteks jokiai kitai tautai... ir pati pasiliks per amžius" (Danieliaus 2:44).

Tai vienas iš Biblijos pažadų, sakančių, kad Dievas nepaliko Žemės. Jis turi planą - Kūrėjo planą - žmonijos išgelbėjimui, ir pagrindinė šio plano figūra yra Viešpats Jėzus Kristus. Dėmesingas skaitytojas tikriausiai galės susieti akmenį, "kuris atlūžo be žmogaus rankų pagalbos", su tuo, kuris gimė kaip Žmonijos Gelbėtojas, "atlūžęs" nuo kalno - žmonių masės, bet ne žmogaus rankų pagalba, o Dievo jėga, pasireiškusia jo stebuklingu gimimu. Faktiškai Jėzus kalbėjo apie savo misiją, kaip apie akmens misiją - akmens, "kurį statytojai atmetė", ir perspėjo, kad "kas kris ant to akmens, tas suduš, o ant ko tas akmuo užgrius, tą sutriuškims" (Mato 21:42-44). Visi ženklai rodo, kad akmuo greitai kris ant pasaulio, kuris nieko neįtaria. Ar jūs išvengsite ateinančių įvykių?

Ar jūs galėsite paveldėti Dievo Karalystę, kurios įkurti ateis Jėzus?

Tik Jėzus turi galią išgelbėti.

Bet prieš pabaigiant nagrinėti Danieliaus pranašystę, reikia pažymėti, kad Nebuchadnesaro sapno išaiškinimas buvo pagrįstas pačio Danieliaus regėjimu, kaip aprašyta jo vardu pavadintos knygos 7-ame skyriuje. Simbolių kalba pakeista ir į pirmąją vietą iškelti keturi žvėrys, kurie vaizduoja tas pačias keturias imperijas, kurios buvo Nebuchadnesaro regėjime. Danieliaus 2:44 žodžiai apibūdina Dievo Karalystę, kaip ir Danieliaus 7:27:

"O karalystė, valdžia ir viso pasaulio karalysčių didybė bus atiduota Aukščiausiojo šventųjų tautai. Jo karalystė bus amžina, visos valdžios jam tarnaus ir jo klausys."

DIEVO KARALYSTĖ

Tačiau tegu skaitytojas negalvoja, kad visos Senojo Testamento pranašystės apie artėjančią Dievo Karalystę randamos tik tuose dviejuose Danieliaus knygos skyriuose, kuriuos mes nagrinėjome. Kad tuo įsitikintume, atsiverskime pranašo Izaijo knygą, kur Dievo Karalystė

aprašoma suprantama kalba, t.y. be simbolių. Dėl daugybės užuominų, sutinkamų pranašo knygoje, Izaijas buvo pramintas Karalystės pranašu. Atkreipkite dėmesį į sekančią citatą:

"Paskutinėmis dienomis Viešpaties namų kalnas iškils aukščiau už visus kalnus ir kalnelius. Į jį plūs visos tautos. Daug tautų ateis ir sakys: "Eikime prie Viešpaties kalno, į Jokūbo Dievo namus, kad Jis pmokytų mus savo kelių ir mes vaikščirotume Jo takais." Nes iš Siono išeis įstatymas, o iš Jeruzalės - Viešpaties žodis. Jis teis tautas ir sudraus daugelį tautų. Jie perkals savo kardus į noragus ir ietis į pjautuvus. Tautos nebekariaus tarpusavyje ir nebesimokys kariauti" (Izaijo 2:2-4).

"Viešpats Dievas ateina su galia, Jo ranka valdo visa. Jo atpildas yra su Juo ir Jo darbas priešais Jį" (Izaijo 40:10).

Be galo svarbios ir išgelbėjimo sąlygos. Apie tai kalba mūsų pasirinkta ištrauka iš Izaijo knygos (66:2):

"Aš pažvelgsiu į žmogų, kuris yra vargšas bei turi atgailaujančią dvasią ir dreba prieš mano žodį."

DANIELIAUS PAAIŠKINIMAS

Šis paaiškinimas nėra išgalvotas šių kursų autoriaus. Perskaitykite Danieliaus 2. Danielius pasakė: "Kaip tu matei nuo kalno be žmogaus rankos pagalbos atlūžusį akmenį, kuris sutrupino geležį, varį, molį, sidabrą ir auksą. Didysis Dievas parodė tau, karaliau, kas bus ateityje. Sapnas yra tikras ir jo aiškinimas teisingas" (Danieliaus 2:45).

DIEVO KARALYSTĖ

Po Babilono buvo Medo-Persija, po Graikijos buvo Roma, o po Romos nebuvo penktos didžiosios imperijos, ir todėl paskutinioji pranašystės dalis taip pat išsipildys.

"Tų karalių dienomis dangaus Dievas įsteigs karalystę, kuri niekada nebus sunaikinta... Ji sunaikins ir sudaužys visas karalystes ir pati pasiliks per amžius" (Danieliaus 2:44).

Mažas akmuo sunaikino statulą, kuri vaizdavo daugelio amžių žmonių karalystes, ir šis akmuo tapo dideliu kalnu, kuris pripildė visą žemę. Šis mažas akmuo vaizduoja Dievo Karalystę.

Pranašystę Danielius užbaigė žodžiais: "Sapnas yra tikras ir jo aiškinimas teisingas".

Tai tik viena iš daugelio pranašysčių, suteikianti mums pasitikėjimą, kad Dievo tikslas dėl žemės bus įvykdytas.

SENOJO IR NAUJOJO TESTAMENTŲ MOKYMAS

Raskite savo Biblijoje ištraukas, kurias jau perskaitėte praeitoji pamokoje: Skaičių 14:21 ir Apaštalų darbų 17:31.

Kai Dievo Karalystė bus įkurta, įvyks teisingas Dievo teismas, o Karalystėje atsiras valdytojas. Ir daugiau nebus pavergtų bei persekiojamų.

"Jis teis ne kaip akys mato ir pasmerks ne kaip ausys girdi. Jis teisingai teis beturčius ir bešališkai krašto romiuosius" (Izaijo 11:3-5).

Ir išsipildys žodžiai iš Skaičių 14:21, kaip išsipildė giedojusių apie Kristaus gimimą angelų žodžiai. Kai Jėzus taps visos Žemės karaliumi, bus "šlovė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė ir palankumas žmonėms" (Lukko 2:14).

Paskutineje Biblijos knygoje labai vaizdinga kalba aprašoma Žemės ir žmonių būklė tą dieną, kai išsipildys Dievo tikslas. "Ir išgirdau galingą balsą, skelbiantį iš dangaus: "Štai Dievo buveinė tarp žmonių. Jis apsigyvens pas juos, ir jie bus jo tauta, ir pats Dievas, jų Dievas, bus su jais"."

"Jis nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių; nebebus daugiau mirties, nei liūdesio, nei dejonės, nei skausmo daugiau nebebus, nes kas buvo pirmiau - praėjo" (Apreiškimo 21:3,4).

REALI KARALYSTĖ

Kalbėdamas kitų mokinių vardu Petras kartą paklausė Jėzaus: "Štai mes viską palikome ir sekame paskui Tave. Kas mums bus už tai?" (Mato 19:27). Jėzaus atsakymas yra labai svarbus. Jis pabrėžė, kad Jo skelbiama Karalystė iš tiesų egzistuos ir mokiniai galės dalintis ta Karalyste su Juo:

"Atgimime, kai Žmogaus Sūnus sėdės savo šlovės soste, jūs, mano sekėjai, irgi sėdėsite dvylikoje sostų, teisdami dvylika Izraelio giminių. Ir kiekvienas, kas paliks namus ar brolius, ar seseris... paveldės amžinąjį gyvenimą" (Mato 19:28,29).

JĖZUS VĖL ATEIS

Jėzus sugrįš įkurti Žemėje karalystę, Jėzus vėl ateis. Kai atlikęs savo misiją Jėzus pakilo į dangų, angelai pasakė Jo mokiniams:

"Tas pats Jėzus, paimtas nuo jūsų į dangų, sugrįš taip pat, kaip Jį matėte žengiantį į dangų" (Apaštalų darbai 1:11).

Jėzaus grįžimas tam, kad iki galo būtų įvykdytas Dievo planas, bus giliau nagrinėjamas kitose pamokose. Jėzus mokė palyginimais, daugelis iš kurių aiškiai rodo, kad teisieji bus apdovanoti tik grįžus Jėzui. Todėl labai svarbu būti pasiruošusiam Jo atėjimui.

PAMOKOS APIBENDRINIMAS

Biblija pabrėžia, kad Dievo teismas taip pat teisingas, kaip ir Jo meilė.

Dievas neleis pasauliui likti tokioje būklėje, kokioje jis yra dabar.

Pasaulinių įvykių apžvalga Danieliaus knygos 2-ame skyriuje įgalina teigti, kad galų gale Dievo užsibrėžti tikslai bus pasiekti.

Kai Jėzus grįš kad valdyti Dievo Karalystę, Jo pasekėjai bus apdovanoti šia Karalyste, bet jie turi būti pasiruošę Jo atėjimui.

IŠTRAUKOS SKAITYMU

Izaijo 11
Danieliaus 12

Izaijo 35
Mato 25

Mato 19

3 PAMOKOS TESTAS

Pabraukite kiekvieno klausimo teisingą atsakymo variantą ir, perrašę juos į BENDRĄ ATSAKYMŲ LAPĄ, esantį brošiūros gale, arba surašę teisingus atsakymus į atskirą popieriaus lapą, išsiųskite jį mums. Užpildytą testo lapą pasilikite sau pasitikrinimui.

1. Dievas taip pamilo pasaulį, jog...

- a) Sukūrė metų laikus b) Atidavė Savo viengimį Sūnų c) Sukūrė angelus
- d) Davė įstatymą

2. Kokia buvo antroji imperija, parodyta karaliaus Nebuchadnesaro sapne?

- a) Babilonas b) Graikija c) Roma d) Medo-Persija

3. Kaip buvo sunaikinta statula Nebuchadnesaro sapne?

- a) Stabu b) Akmeniu c) Ranka d) Kalaviju

4. Ką angelai giedojo apie žemės, kurią valdys Jėzus, būklę?

- a) Kiekvienas darys tai, ką norės b) Visi bus geri vienas kitam c) Niekam nereikės dirbti d) Žemėje bus taika

5. Kas teisingai valdys pasaulį?

- a) Dievo Sūnus b) Apaštalas Paulius c) Apaštalas Petras d) Pranašas Elijas

6. Antrame pranašo Danieliaus knygos skyriuje mes skaitome: "Tų karalių dienomis dangaus Dievas įsteigs karalystę, kuri... nebus sunaikinta".

- a) Per 6000 metų b) Per gyvavimo laiką c) Niekada d) Per 100 000 metų

7. Jėzus žadėjo savo mokiniams, kad jie...

- a) Bus turtingi ir klestės b) Bus pasodinti į sostus teisti Izraelio gimines
- c) Turės pasisekimą ir bus laimingi

8. Ar Biblijoje sakoma, kad Dievas ruošiasi palikti pasaulį tokį, koks jis yra dabar?

- a) Taip b) Ne c) Nežinau d) Biblijoje nieko nesakoma

9. Kur dabar yra Jėzus?

- a) Žemėje b) Danguje c) Kape d) Izraelio žemėje

10. Paulius kalbėjo Atėnų gyventojams (Apaštalių darbai 17), jog Dievas pažadėjo, kad pasaulis bus teisingai valdomas per žmogų, kurį Dievas išsirinko. Kuo patvirtinamas šis pažadas?

- a) Jėzaus gimimu b) Jėzaus nukryžiuavimu c) Jėzaus prikėlimu iš mirusiųjų d) Jėzaus paėmimu į Dangų

4 PAMOKA

MIRTIS

Laikrasčių antraštės nuolat skelbia apie įvykusias nelaimes. Greita ir prievartinė mirtis sukelia smalsumą; bet pati mirties tema nėra nauja ir, kaip bebūtų keista, nesukelia ypatingo domėjimosi. Tačiau tuo metu, kol jūs skaitėte pirmuosius du sakinius, apytiksliai paskaičiavus mirė 25-30 žmonių (t.y. daugiau negu 6250 žmonių per valandą arba 150 000 per dieną). Vieną dieną jūs taip pat pakliūsite į jų tarpą! Vargu ar tai įvyks dėl nelaimingo atsitikimo, palyginti nedaugelis miršta tokiu būdu. Vis dėlto vieną įprastą dieną jūsų monotoniškas gyvenimas baigsis, ir pasaulis toliau egzistuos be jūsų. Štai kodėl mirties temos nagrinėjimas tiesiog būtinas.

Galvojant apie mirtį, kyla klausimai: "Kas aš?", "Kas atsitiks su manimi, kai aš mirsiu?", "Kaip aš galiu atitikti Dievo tikslus Jo kūryboje?".

Galimi trys pagrindiniai požiūriai į mirtį:

1. Ignoruoti ją
2. Manyti, kad mirtis atrodo ne tokia, kokia ji iš tiesų yra.
3. Suprantant jos neišvengiamumą, ieškoti išsigelbėjimo būdų.

Išsamiau panagrinėkime šiuos tris požiūrius.

1. Mirties ignoravimas

Šis požiūris būdingas vis didesniam skaičiui žmonių, kuriuos veikia vakarietiška kultūra. Materialistinės filosofijos, dominuojančios vakarietiškoje visuomenėje, sukoncentruotos į mokslą. Mokslinis požiūris į gyvenimo problemas remiasi dalykais, kurie gali būti ištirti. Tokius klausimus, kaip "Kas atsitinka po mirties?", neįmanoma ištirti moksliniais, todėl jie daugiausia ignoruojami.

Daugelis mokslo stebuklais apakintų žmonių stengiasi visiškai negalvoti apie mirtį.

2. Požiūris, kad mirtis ne tokia, kokia ji yra iš tiesų

Tai labai senas požiūris, kurio laikosi dauguma pasaulio religijų. Jos tvirtina, kad mirtis nėra gyvenimo pabaiga, bet vartai į nemirtingumą. Šio tikėjimo, turinčio labai daug formų, ištakose glūdi mintis, kad žmogus turi "nemirtingą sielą", t.y. žmogus turi kažką nemiršančio, kas po mirties atsiskiria nuo kūno ir toliau egzistuoja kitu pavidalu.

Bet patvirtinti šią mintį negali nei patirtis, nei viso pasaulio knygos, kurios egzistuoja atskirai nuo Biblijos (2 Timotiejui 3:16) ir yra tik žmonių apmąstymai. Sekti tokiais žmonėmis yra tas pats, kas judėti visiškoje tamsoje apčiuopomis. Eksperimentai telepatijos ir ekstrasensorikos srityse gali įrodyti, kad žmoguje yra "kažkas", ko mokslas neištyrė, bet negali įrodyti, kad šis "kažkas" gyvena kūniu mirus. Žmogui reikia patikimo jo Kūrėjo Dievo paaiškinimo apie mirtį.

Biblija yra knyga, kuri adskleidžia mums visa tai. O iš žmogaus reikalaujama:

3. Suprantant mirties neišvengiamumą, ieškoti išsigelbėjimo būdų

NIEKUR BIBLIJOJE NEĮMANOMA RASTI PATVIRTINIMO, KAD ŽMOGUS TURI NEMIRTINGĄ SIELĄ, KURI GYVENA PO MIRTIES

Galbūt šie žodžiai šokiruos tuos, kurie yra priėmę katalikų tikėjimą. Bet Biblija sako:

"Gyvieji žino, kad jie mirs, bet mirusieji nieko nebežino".

"Kape, į kurį eisi, nebus nei darbo, nei minčių, nei supratimo, nei išminties" (Ekleziasto 9:5,10).

Šis faktas gali būti ne itin malonus dalykas apmąstymams, bet būtent toks mąstymas atves prie nuolankumo ir padės rasti išgelbėjimo kelią, kurio taip reikia žmogui.

IŠGELBĖJIMAS PRASIDEDA NUO NUOLANKUMO

Dievas paskelbė: "Aš pažvelgsiu į žmogų, kuris yra vargšas bei turi atgailaujančią dvasią ir dreba prieš mano žodį" (Izaijo 66:2).

Čia minimas "vargšas" reiškia žmogų, kuris supranta, jog jis neturi nieko vertingo, kol yra mirtingas. Žodis "atgailaujantis" reiškia "paklusnus".

Žmogus iš prigimties yra išdidi būtybė. Nemirtingos sielos idėja remiasi jo įgimtu išdidumu. Bet atvirai kalbant, mes turėtume atmesti visas mūsų išankstines nuostatas, kad ir kaip jos bebūtų gundančios, ir įdėmiai studijuoti viską, ką mums atskleidė Dievas apie žmogaus prigimties būseną.

ŽMOGAUS PRIGIMTIS

Biblija veda mus link šios svarbios temos ištakų. Ji pasakoja apie tai, kaip po žmogaus sukūrimo į pasaulį atėjo mirtis. Biblinė istorija apie pirmuosius žmones, Adomą ir Ievą, nėra mitas! Giliau panagrinėkime faktus, užrašytus pirmuosiuose Biblijos skyriuose.

"Ir Viešpats Dievas padarė žmogų iš žemės dulkių ir įkvėpė į jo šnerves gyvybės kvapą. Taip žmogus tapo gyva siela" (Pradžios 2:7).

Adomo kūnas buvo sukurtas iš elementų, sudarančių bet kurios materijos pagrindą. Šiuos elementus visagalis Kūrėjas nuostabiu būdu sujungė žmogaus kūne, visuose jo sudėtinguose ir tarpusavyje susietuose organuose. Iš principo tą patį stebuklą galima matyti sekant vaiko vystymąsi motinos įsčiose.

Sukurtam iš žemės dulkių Adomo kūnui gyvybę davė Dievas, kuris "įkvėpė į jo šnerves gyvybės kvapą", ir negyvas kūnas "tapo gyva siela".

SIELA

Gyvybė yra paslaptingas, nesuprantamas, bet tuo pat metu gana apibrėžtas bruožas, kuriuo apdovanota materija. Šiuo metu nėra įrodymų, patvirtinančių, kad gyvybė gali egzistuoti nepriklausomai nuo kūno. Biblija atskleidžia ir patirtis rodo, kad "kūnas" ir "gyvybė" yra nedalūs ir kartu sudaro "gyvą sielą" ar "gyvą būtybę".

Žodis "siela" dažnai naudojamas Biblijoje tiek kalbant apie žmogų, tiek ir apie gyvūnus. Šį žodį galima išversti kaip "mintys", "gyvūnas", "žmogus", "būtybė", bet niekaip negalima jo susieti su nemirtingumo idėja.

GYVA SIELA

Pradžios 2:7 žodžiai "Taip žmogus tapo gyva siela" reiškia, kad žmogus tapo gyva būtybe, panašiai kaip ir kiti Dievo kūriniai. Perskaitykite Ekleziasto 3:19-20: "Žmonėms atsitinka kaip ir gyvuliams: kaip vieni miršta, taip ir kiti, ir visi vienodai kvėpuoja. Žmogus nėra pranašesnis už gyvulius; viskas yra tuštybė. Visi eina į vieną vietą; visi yra iš dulkių ir vėl pavirs dulkėmis".

Žodis "siela" reiškia "būtybė". Siela yra žmogus. Siela negali gyventi atskirai nuo žmogaus ar gyvūno. Pateiktos eilutės rodo visišką žmogaus priklausomybę nuo Dievo. Jei Dievas pasiima kvapą (arba dvasią) iš žmogaus, pastarasis tampa mirusia būtybe. Tai labai svarbu suprasti, kadangi daugelis krikščionių laikosi požiūrio, kad žmogus turi nemirtingą sielą, gyvenančią po mirties. Biblija to nemoko. Faktiškai štai tame ir slypi gyvatės melas Edeno sode. Ji pasakė Ievai: "Nemirsite!,- kas visiškai prieštaravo tam, ką Adomui ir Ievai buvo pasakęs Dievas. Ekleziasto 12:7 dar kartą įrodo žmogiško egzistavimo priklausomybę nuo Dievo: "Dulkės sugrįš į žemę, iš kurios kilo, o dvasia - pas Dievą, kuris ją davė". Nėra įrodyta, kad po mirties žmogus pakyla į dangų. Perskaitykite Jono 3:13, ypatingą dėmesį atkreipdami į žodžius: "Niekas nėra pakilęs į dangų". Žmogus miršta dėl nuodėmės: "Siela, kuri nusikalsta, mirs". O Laiške Romiečiams 3:23 mes skaitome: "Nes visi nusidėjo ir stokoja Dievo šlovės". Todėl visi miršta patekdami į bejausmę būseną iki prisikėlimo. 1 Laiško Korintiečiams 15 skyriuje pasakojama apie prisikėlimo viltį.

ŽMOGUS SUKURTAS TAM, KAD VYKDYTŲ DIEVO VALIĄ

Žmogus, kaip ir kiti kūriniai, sukurtas apibrėžtam tikslui - tarnauti Dievui. "Tu visa sutvėrei - Tavo valia visa yra ir buvo sutverta" (Apreiškimo 4:11).

Skirtingai nuo gyvūnų žmogus turi laisvą valią, todėl gali kontroliuoti savo elgesį ir, aišku, rinktis - būti paklusniam Dievo įsakymams ar ne. Kiek malonumo Dievui gali suteikti žmogus, naudodamas turimą laisvą valią kad tarnautų Viešpačiui, o ne sau. Šį malonumą kažkuria prasme galima palyginti su tuo, kurį tėvams suteikia vaikai, klausantys ir gerbiantys juos.

ŽMOGAUS NUOPOLIS

Kad patikrintų, kaip pasielgs Adomas ir Ieva su gauta laisva valia, Dievas davė jiems paprastą išbandymą. Jiems buvo įsakyta: "Nuo kiekvieno sodo medžio tau leista valgyti, bet nuo medžio pažinimo gero ir blogo nevalgyk, nes tą dieną, kurią valgysi jo vaisių, tikrai mirsi" (Pradžios 2:16:17).

Žmogus nusidėjo ir šitaip pats pasmerkė save mirčiai. Adomą ir Ievą gundė gyvatė, kuri pasakė jiems, kad jie bus kaip dievai, pažistantys gerį ir blogį, o taip pat vaisiai atrodė gundantys ir geri valgymui. Šitaip jų išdidumas ir aistra sužlugdė juos. Nuo to laiko šie du charakterio bruožai vyrauja pas daugumą žmonių. Atkreipkite dėmesį, kokiais žodžiais žaltys gundė Ievą: "Nemirsite!" (Pradžios 3:4).

Tai buvo melas, atmetantis Dievo žodį; melas, kuris tapo žmonių sukurtų tikėjimų pagrindu.

NUOSPRENDIS ŽMOGUI

Dievas nubaudė Adomą ir Ievą už jų nuodėmę. Svarbu žinoti, Dievo pasakytus žodžius nes jie iš esmės apibūdina mirties:

"Esi dulkė ir dulke vėl pavirsi" (Pradžios 3:19).

Tai yra, žmogui mirus, jo egzistavimas baigiasi ir kūnas suskyla į elementus, iš kurių sukurtas. "Kai dvasia jų iškeliauja, jie grįžta į žemę; tą pačią dieną jų sumanymai žūva" (Psalmė 146:4).

Mirtis yra bausmė už nepaklusnumą Dievo žodžiui. Po to, kai Dievas pasakė tai, Jis pastatė sargą, kad žmogus nesuvalgytų gyvenimo medžio vaisių ir "negyventų per amžius" (Pradžios 3:22).

NUODĖMĖ

Mirtis yra bausmė už nuodėmes. "Siela, kuri nusikalsta, mirs" (Ezechielio 18:4).

Šio teiginio logika labai paprasta. NUODĖMĖ ATNEŠA MIRTĮ. Todėl labai svarbu žinoti, kas yra nuodėmė, jei norime išvengti amžinos mirties.

Nuodėmė yra netikėjimas Dievo Žodžiu ir nepaklusnumas Jo valiai. Nuodėmė veikia visus žmones.

"Visi nusidėjo ir stokoja Dievo šlovės" (Romiečiams 3:23).

Adomas ir Ieva perdavė šią fatališką tendenciją visiems savo palikuonims. Ši yda žmoguje sudaro "žmogišką prigimtį", kuri Biblijoje dar vadinama "kūnu" ar "kūniškomis mintimis".

Tai gali turėti daug išraiškų: "Kūno darbai aiškūs - tai paleistuvavimas, ištvirkavimas, netyrumas, gašlavimas, stabmeldystė, burtininkavimas, priešiškus, nesantaikos, pavyduliavimai, piktumai, vaidai, nesutarimai, susiskaldymai, pavydas, žmogžudystės, girtavimai, orgijos ir panašūs dalykai" (Galatams 5:19-21).

Tai įprastas sąrašas dalykų, lydinčių gyvenimą, kurį pradėjo Adomas ir Ieva maždaug prieš šešis tūkstančius metų. Atkaklus nesirūpinimas Dievo keliais atvedė pasaulį į dabartinę siaubingą būseną.

VIENINTELĖ VILTIS

2 pamokoje mes susipažinome su kai kuriais Dievo charakterio bruožais. Dabar jau esame trumpai apžvelgę ir žmogaus charakterį. Akivaizdų ir pritrenkiantį jų skirtumą Dievas išreiškė šiais žodžiais:

"Mano mintys yra ne jūsų mintys ir mano keliai - ne jūsų keliai,- sako Viešpats.- Nes kiek dangūs yra aukščiau už žemę, tiek mano keliai aukštesni už jūsų kelius ir mano mintys - už jūsų mintis" (Izaijo 55:8,9). Išaiškėja ne tik tai, kodėl žmogus miršta, bet ir kodėl jis turi mirti. Dievas yra teisingas ir Jo teisingumas negali leisti nusidėjėliams gyventi amžinai. Bet kitos dvi Dievo savybės yra Jo gailestingumas ir atlaidumas.

"Tu atleidi nuodėmes, kad Tavęs bijotų" (Psalmių 130:4). Dievo atleidimas yra svarbus, nes žmogus negali nenusidėti. "Jei sakome, kad neturime nuodėmės,- klaidiname patys save" (1 Jono 1:8).

Biblija smulkiai pasakoja apie Viešpaties kelią - vienintelį kelią, kuris išlaisvins mus iš nuodėmės ir mirties. Kelias, išreiškiant tai žodžiais, yra "per tikėjimą". Tikėjimas, kurio reikalauja Dievas, yra ypatingas dalykas. "Tikėjimas užtikrina tai, ko viliamės, ir parodo tai, ko nematome" (Žydams 11:1).

Tikrasis tikėjimas nėra aklas pasitikėjimas ar tikėjimas absurdiškais dalykais. Tai visiškas pasitikėjimas Dievu ir tvirtas įsitikinimas, kad Jis įvykdys tai, ką pažadėjo, netgi jei tų pažadų išpildymas atrodo neįmanomas. Išreikšti savo tikėjimą mes galime paklisdami Dievo įsakymams. Laiško Žydams 12 skyriuje pateikta daug praktiškų tikėjimo pavyzdžių. Didžiausias iš jų buvo Abraomo parodytas tikėjimas. "Abraomas patikėjo Dievu, ir tai jam buvo įskaityta teisumu" (Pradžios 15:6).

Jis parodė savo tikėjimą paklisdamas Dievui. Perskaitykite Jokūbo 2:17-26.

Tikėjimas ir klusnumas dėl Dievo malonės gali suteikti mums nuodėmių atleidimą, o vėliau ir išlaisvinimą iš mirties. ŽMOGUI TAI VIENINTELĖ VILTIS GAUTI NEMIRTINGUMĄ. Juk amžinasis gyvenimas iš tiesų yra dovana.

"Dievo dovana - amžinasis gyvenimas per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį" (Romiečiams 6:23).

Kaip tai tapo įmanoma per Jėzaus Kristaus auką, nagrinėjama kitoje pamokoje. Amžinasis gyvenimas bus duotas ateityje, kuomet įvyks mirusiųjų prisikėlimas. "Daugelis miegančių žemės dulkėse (t.y. mirusių) pabus: vieni - amžinam gyvenimui" (Danieliaus 12:2).

Tada tie, kurie bus verti šios brangios dovanos, gaus nemirtingumą. Aišku, "mirusiųjų prisikėlimas" gali skambėti neįtikinamai, bet tai vienas iš tų dalykų, kuriais Dievas reikalauja tikėti. Mes žinome, kad Dievui įmanoma viskas.

Prisikėlimas įvyks, kai Jėzus Kristus grįš į Žemę. "Nes pats Viešpats nužengs iš dangaus,... ir mirusieji Kristuje prisikels pirmiausia" (1 Tesalonikiečiams 4:16).

Ženkla, parodantys mums, kad šie pranašaujantieji įvykiai yra labai arti, bus nagrinėjami šio kurso 9 pamokoje. Mums reikia būti pasiruošusiems šiai dienai.

APIBENDRINIMAS

1. Mirtis yra gyvenimo pabaiga, o ne kelias į nemirtingumą.
2. Išgelbėjimas prasideda nuo nuolankumo.
3. Mirties priežastis yra nuodėmė.
4. Nuodėmė - tai netikėjimas Dievo Žodžiu ir nepaklusnumas Jo valiai.
5. Žmogus negali nenusidėti.
6. Žmogus gali gauti atleidimą tikėdamas Dievo Žodžiu ir paklusdamas Jo valiai.
7. Tikėjimas - tai pasitikėjimas Dievo Žodžiu ir yra parodomas paklustant Jam.
8. Amžinasis gyvenimas yra Dievo dovana, kurią gaus visi tikintys Jo vaikai.
9. Amžinasis gyvenimas bus duotas prisikėlimo metu, kai Jėzus grįš į Žemę; žmogui tai vienintelė viltis gauti nemirtingumą.

IŠTRAUKOS SKAITYMU

Pradžios 2 ir 3 Psalmių 49 ir 146
Ekleziasto 9 Romiečiams 5 ir 6
1 Korintiečiams 15

4 PAMOKOS TESTAS

Pabraukite kiekvieno klausimo teisingą atsakymo variantą irč perrašę juos į BENDRĄ ATSAKYMŲ LAPĄ, esantį brošiūros gale, arba surasę teisingus atsakymus į atskirą popieriaus lapą išsiųskite jį mums. Užpildytą testo lapą pasilikite sau pasitik - rinimui.

1. Kurie iš šių teiginių yra teisingi?

a) Nuodėmė atneša mirtį b) Visi žmonės nuodėmingi c) Amžinasis gyvenimas yra Dievo dovana d) Geri žmonės nemiršta

2. Kurios eilutės iš Biblijos rodo, kad mirtis - tai bejausmė būseną?

a) Patarlių 9:5 b) Ezechielio 9:5 c) Ekleziasto 9:5 d) Esteros 9:5

3. Kokį bruožą privalo turėti žmogus, ieškantis išgelbėjimo?

a) Išdidumą b) Turtą c) Nuolankumą d) Laimę

4. Biblija moko, kad Dievas sutvėrė žmogų iš...

a) kitos būtybės b) žemės dulkių c) vandens d) Jis nesukūrė jo

5. Kas yra "gyva siela"?

a) Gyva būtybė b) Akis c) Žmogaus dalis, kuri gyvena amžinai d) Nemirtinga būtybė

6. Kam buvo sukurtas žmogus?

a) Kad prižiūrėtų gyvūnus b) Kad dirbtų žemę c) Kad vykdytų Dievo valią d) Kad tenkintų save

7. Kaip Dievas nubaudė Adomą ir Ievą už jų nepaklusnumą?

a) Bausmė tapo mirtis b) Jie buvo primušti c) Dievas visiškai atstūmė juos d) Jie buvo užmėtyti akmenimis

8. Kas yra nuodėmė?

a) Kūniškos mintys b) Mirtis c) Nusizengimas Dievo įstatymui d) Žmogaus prigimtis

9. Tikėjimas yra ...

a) tikėti neįmanomu dalyku b) Dievo plano žinojimas c) pasitikėjimas nežinomybe d) užtikrinimas to, kuo viliamės, ir parodymas to, ko nematome

10. Biblija moko, kad...

a) vilties nėra b) įvyks prisikėlimas iš mirusiųjų c) gyvenimo pabaigoje visų laukia mirtis d) teisieji bus nemirtingi danguje

PAPILDYMAS

KUR MES PATENKAME PO MIRTIES?

Jeigu jūs pripažistate religinius įsitikinimus, kurių laikosi dauguma, tada į šį klausimą atsakysite taip: "Tai priklauso nuo to, kaip mes elgėmės būdami gyvi; jei darėme gerus dalykus, tuomet mes pateksime į dangų; o jei ne, tuomet...". Galbūt čia jūs suabejosite. Jūs nesate tikri, bet manote, kad "į pragarą".

Ar jūs nustebsite išgirdę, jog šis atsakymas yra visiškai neteisingas; kad, kalbant paprastai ir aiškiai, kai mes mirštame, mes esame NEGYVI ir nepatenkame niekur kitur, o tiktai į kapą? Tai gali jus netgi supykdyti. Bet jei jūs esate mąstantis žmogus, jūs nusiraminsite ir paklausite: "Ar tikrai tai tiesa?" Biblijos mokymu paremtas atsakymas yra tvirtas "taip", ir vienintelis gyvenimas po mirties, apie kurį kalba Biblija, yra tas, kuris bus suteiktas po mirusiųjų prisikėlimo Kristui sugrįžus iš dangaus. Jei ieškote įrodymų, jūs rasite juos Biblijoje, ir jūsų nuoširdžios pastangos bus apdovanotos.

Jūs suvoksite:

1. Kad žmogaus kūnas yra žmogus:

"Viešpats Dievas padarė iš žemės molio žmogų" (Pradžios 2:7).

"Pirmasis žmogus yra iš žemės, žemiškas" (1 Korintiečiams 15:47).

"Abraomas atsakydamas tarė: Nors esu dulkė ir pelenai..." (Pradžios 18:27).

"Jis žino, kokia mūsų prigimtis, atsimena, kad mes esame dulkės" (Psalmė 102:14).

"Dulke esi ir dulke vėl pavirsi" (Pradžios 3:19).

Jeigu žmogaus kūnas yra žmogus, tai reiškia, kad mirus kūnui, žmogus taip pat miršta, todėl po mirties žmogus negali patekti į dangų ar pragarą.

2. Kad žmogaus gyvybė, arba žmogaus dvasia, nėra žmogus, bet žmogaus kvėpavimas, kuriam gyvybę teikia nematoma, tačiau reali Dievo energija ar jėga:

"Jis (Dievas) gi pats visiems duoda gyvybę, alsavimą ir visa kita" (Apaštalų darbai 17:25).

"Jo rankoje kiekvieno gyvojo siela ir visos žmonių giminės dvasia" (Jobo 12:10).

"Tas pats likimas yra žmonėms ir gyvuliams... Visų yra toks pats alsavimas" (Ekleziasto 3:19).

"Dvasia (po mirties) grįš atgal pas Dievą, kurs ją davė" (Ekleziasto 12:7).
Jei žmogaus gyvybė ir dvasia nėra žmogus, bet jam kvėpuoti leidžianti Dievo jėga, tai reiškia, kad po mirties tai gyvybei sugrįžus pas Dievą, ten sugrįžta ne žmogus, bet energija, kuri egzistavo prieš to žmogaus sukūrimą.

3. Kad Raštai niekur nekalba apie teisiųjų patekimą į dangų:

"Ne Dovydas pakilo į dangų" (Apaštalų darbai 2:34).

"Dangus yra Viespaties dangus, žemę gi jis davė žmonių vaikams" (Psalmė 114:16).

Jei Dovydas nepakilo į dangų, kaip to galime tikėtis mes?

4. Kad pagal Raštus mirusieji dar nėra gavę savo apdovanojimo: "Jie visi mirė tvirtai tikėdami, dar negavę pažadėtųjų dalykų, tik iš tolo juos regėdami, sveikindami ir išpažindami" (Žydams 11:13).

"Sutrimitavo septintasis angelas... atėjo tavo rūstybės laikas, metas teisti mirusius ir atsilyginti savo tarnams, pranašams ir šventiesiems" (Apreiškimas 11:15,18).

Jei mirusieji dar nėra gavę apdovanojimo, kaip gali būti teisingas plačiai paplitęs mokymas, pagal kurį žmogus gauna savo apdovanojimą tuoj po mirties?

5. Kad pagal Raštus mirusieji yra be sąmonės:

"Mirusieji gi visai nieko nebežino... jų meilė, ir jų neapykanta, ir pavydas jau seniai dingo" (Ekleziasto 9:6,7).

"Mirtyje nėra, kas atsimintų tave; mirusiųjų buveinėje kas tave šlovina?" (Psalmė 6:6).

"Ne mirusieji šlovina Viešpatį ir nė vienas, kurs nužengia į mirusiųjų buveinę" (Psalmė 113B:17).

"Ne mirusiųjų buveinė garbina tave ir ne mirtis šlovina tave" (Izaijo 38:18).

Jei mirusieji yra be sąmonės ir netgi neatsimena Dievo, jie negali mėgautis palaima danguje ar kentėti pragare, kaip kad moko plačiai paplitusi teologija.

6. Kad pagal Raštus mirusieji bus teisiami ir apdovanojami po prisikėlimo, kuomet Kristus vėl ateis į žemę.

"Tau bus atlyginta teisiųjų prisikėlime" (Luko 14:14).

"Žmogaus Sūnus ateis savo Tėvo šlovėje su savo angelais, ir tuomet jis atlygins kiekvienam pagal jo darbus" (Mato 16:27).

"Aš karštai prašau dėl Dievo ir Kristaus Jėzaus, kuris teis gyvuosius ir mirusiuosius, dėl jo apsireiškimo ir karalystės" (2 Timotiejui 4:1).

Jėzus sako, "kad ateis valanda, kai visi gulintieji kapuose išgirs jo balsą. Kurie darė gera, prisikels gyventi, kurie darė bloga, prisikels stoti į teismą (pasmerkimui)" (Jono 5:28,29).

"Daugelis tų, kurie miega žemės dulkėse, pabus, vieni amžinam gyvenimui, kiti sugėdinimui, kad matytų jį visuomet" (Danieliaus 12:2).

Jei mirusieji nebus teisiami iki Kristaus atėjimo, ar lieka vietos mokymui, pagal kurį apdovanojimas suteikiamas tuoj pat po mirties?

7. Kad teisieji bus ne tik apdovanoti nemirtinga prigimtimi, bet ir paveldės žemę:

"Palaiminti romieji: jie paveldės žemę" (Mato 5:5).

"Tie, kuriuos jis laimins, paveldės žemę" (Psalmė 36:22).

"Tie, kurie pasitiki Viešpačiu, paveldės žemę" (Psalmė 36:9).

"Teisusis gauna atlyginimą žemėje" (Patarlių 11:31).

"Aš tau (t.y. Dievo Sūnui (žr. 7 eil.)) duosiu... paveldėti žemės galus" (Psalmė 2:8).

"Jie viešpataus žemėje" (Apreiškimo 5:10).

Jei teisiųjų apdovanojimas yra žemės paveldėjimas, tada, aišku, nėra teisinga tikėti, kad jie bus apdovanoti "dangiškose buveinėse".

5 PAMOKA

DIEVO PAŽADAI - 1

4-oje pamokoje iš Biblijos mes sužinojome, kodėl žmogus miršta, mirties prigimtį ir vienintelę išgelbėjimo nuo amžinos pražūties viltį. 5-oje pamokoje, nagrinėdami kai kuriuos Dievo pažadus, mes įgysime tvirtesnį supratimą apie šį išgelbėjimą ir apie jo vietą Raštuose.

IŠLAISVINIMO PAŽADAS

Pradžioje, po Adomo ir Ievos nepaklusimo, prakeikimo žodiuose, kuriuos Dievas ištarė po žmogaus nuodėmės, trumpas, bet nuostabus pažadas nušvinta vilties spinduliu. Jis yra eilutėje, kurią nelengva suprasti:

"Viešpats Dievas tarė gyvatei:... Aš sukelsiu priešišumą tarp tavęs ir moters, tarp tavo sėklos ir moters sėklos. Ji sutrins tau galvą, o tu gelsi jai į kulnį" (Pradžios 3:14,15).

Pilnas šito pažado išaiškinimas išseina už šios pamokos ribų, bet kai mes įgausime didesnį supratimą apie Dievo sukurtą išgelbėjimo planą, taps aišku, jog tai pirmasis pažadas apie tai, kad vienas iš Ievos palikuonių nugalės nuodėmę. Nuodėmė bus sunaikinta, o palikuonis, kuris tai padarys, nukentės tik laikinai (vaizdžiai kalbant - galvos ir kulnies sužeidimas). Tai pažadas apie ateisiantį Gelbėtoją, ir Biblija nepalieka vietos abejonėms, kad šis Gelbėtojas, apie kurį kalba visi Dievo pažadai, yra Jėzus Kristus.

DIEVO PAŽADAI EDENE

Kadangi gyvatė prisidėjo prie to, kad Adomas ir Ieva pažeistų Dievo įsakymą, ji tapo nuodėmės simboliu. Tokį patį terminą Jėzus pritaikė savo priešininkams, kreipdamasis į fariziejus žodžiais: "Angių išperos". Smūgis į galvą - mirtina žaizda gyvatei - užtikrina visišką nuodėmės ir mirties sunaikinimą. Tai įvykdys moters sėkla, kuri dėl šito pati bus įgelta į kulnį, tačiau ši žaizda nebus pavojinga.

Įdėmus Biblijos skaitymas rodo, kad šis palyginimas apie moters sėklą kalba apie Jėzaus Kristaus gyvenimą, mirtį ir prisikėlimą. Jis nugalėjo nuodėmę bei mirtį ir nutiesė amžinojo gyvenimo kelią visiems, kurie tiki Juo. Paaiškinimas, kas yra ta moters sėkla, randamas šiuose žodžiuose: "Štai mergelė pradės įsčiose ir pagimdys sūnų, ir Jį pavadins Emanueliu" (Mato 1:23)

Tokiais pat žodžiais angelas kreipėsi į Juozapą, pranešdamas jam, kad jo žmona Marija "pagimdys Sūnų, kuriam tu duosi vardą Jėzus, nes Jis išgelbės savo tautą iš jos nuodėmių. Visa tai įvyko, kad išsipildytų, kas buvo Viešpaties pasakyta per pranašą" (Mato 1:21,22). O toliau seka citata iš Izaijo 7. Apaštalas Paulius komentavo: "Atėjus laiko pilnatvei, Dievas atsiuntė savo Sūnų, gimusį iš moters, pavaldų įstatymui" (Galatams 4:4). Jėzus nugalėjo nuodėmę bei mirtį, ir šitaip sužeidė gyvatę (nuodėmę) į galvą, t.y. pilnai sunaikino ją; o pats Jėzus mirdamas ant kryžiaus ir trumpam likdamas kape, buvo įgeltas į kulnį, kaip skelbė

pranašas Izaijas: "Jis buvo sužeistas už mūsų kaltes ir sumuštas už mūsų nuodėmes (Izaijo 53:5). Pirmoji dieviško išgelbėjimo plano dalis buvo įvykdyta. Bet Kristus buvo tik pirmgimis. Dar liko įgyvendinti dvi tolesnes plano dalis - visišką nuodėmės ir mirties sunaikinimą.

Antroji dalis bus įgyvendinta tada, kai Kristus grįš apdovanoti savo draugus - tuos, kurie darė tai, ką Jis jiems įsakė. Juos Jis prikels iš mirusiųjų, suteiks jiems amžinąjį gyvenimą ir pakvies kartu su savimi valdyti tautas, kurios nusilenks Jam antrojo atėjimo metu. Ši padėtis tęsis tūkstantį metų.

Trečioji ir paskutinioji plano dalis išsipildys tūkstančio metų pabaigoje; tada įvyks galutinis teismas, po kurio nuodėmė bei mirtis bus visiškai sunaikintos. "Nes Jis turi valdyti, kol paguldys visus priešus po savo kojomis. Kaip paskutinis priešas bus sunaikinta mirtis" (1 Korintiečiams 15:25,26). Kaip netikėjimas atneša mirtį, taip tikėjimas Evangelija ir paklusnumas krikšte bei teismas gali atnešti amžinąjį gyvenimą.

ATSKLEISTAS DIEVO PLANAS

Kadangi Biblija atskleidžia Dievo planą, išgelbėjimo tema joje parodoma įvairiais būdais. Dažnai yra nagrinėjami atskirų žmonių charakteriai, pasirenkant tokius žmones kurių gyvenimas gali būti geru ar blogu tikėjimo pavyzdžiu (t.y. tie žmonės arba tikėjo ir buvo paklusnūs Dievui, arba elgėsi atvirkščiai). Daugeliui tikrų tikinčiųjų Dievas davė nuostabius pažadus, kuriuos mes apžvelgsime šioje ir vėlesnėse pamokose. Šioje pamokoje mes susipažinsime su ypatingais charakteriais dviejų žmonių, kurie yra didžiausi tikėjimo pavyzdžiai; jų gyvenimas aprašytas Pradžios knygoje.

NOJUS

Kadangi Adomo ir Ievos palikuonių vis daugėjo, polinkis į nuodėmę, kurį jie paveldėjo iš savo paklydusių tėvų, ėmė plačiai reikštis. Pradžios knygos 6-ame skyriuje užrašyta: "Viešpats, matydamas, kad žmonių nedorybės žemėje buvo didelės ir jų širdies siekiai buvo vien tik pikti" (Pradžios 6:5).

Žmonių būklė buvo tokia, jog Dievas "gailėjosi, kad Jis žemėje sutvėrė žmogų, ir sielojosi savo širdyje" (Pradžios 6:6).

Nojus buvo vienintelis žmogus, kuriuo Dievas buvo patenkintas (žr. Pradžios 6:9). Dievas tvirtai nusprendė pradėti viską iš naujo ir tam tikslui panaudoti Nojų. "Ir Dievas tarė Nojui: Aš nusprendžiau padaryti galą kiekvienam kūnui, nes per juos žemė pasidarė pilna nusikaltimų. Aš išnaikinsiu juos nuo žemės paviršiaus" (Pradžios 6:13).

POTVYNIS

Dievas nusprendė užtvindyti žemę, kad visi kvėpuojantys sutvėrimai, tame tarpe ir žmogus, nuskęstų. Pradžios knygoje aprašytą Potvynį daugelis laiko mitiniu pasakojimu. Bet atidžiau patyrinėję, mes rasime daug mokslinių žinių, patvirtinančių Biblijoje užrašytą tiesą. Potvynio aprašymą Biblija naudoja tam, kad pateiktų didžiulę moralinę pamoką. Nojaus gyvenimas yra ryškus tikėjimo pavyzdys, priešingas jo amžininkų netikėjimui.

DIEVO PAŽADAS

Tuo metu Visagalis paskelbė, kad daugiau niekada potvyniu nenaikins žemės. Dievas turi tikslą dėl Žemės, ir todėl paskelbė, kad metų laikai iš eilės keis vienas kitą, diena bei naktis be pertrūkio seks viena paskui kitą, ir ši tvarka niekada nebus pažeista. Perskaitykite Pradžios 8:21,22.

NEDAUGELIS BUS IŠGELBĖTI

Iš to, ką perskaitėme Biblijoje, mes galime suprasti, kad palyginus tik nedaugelis pasirenka tikėjimą Dievu ir todėl nedaugelis bus išgelbėti. Šis principas, taip aiškiai atsispindintis potvynio aprašyme (1 Petro 3:20), taip pat tinka ir tolesniam nuostabiam išgelbėjimui nuo amžinosios mirties. Jėzus Kristus sakė: "Ieikite pro ankštus vartus, nes erdvūs vartai ir platus kelias veda į pražūtį, ir daug yra juo įeinančių. O ankšti vartai ir siauras kelias veda į gyvenimą, ir tik nedaugelis jį randa" (Mato 7:13,14).

Šis ir daugelis kitų Biblijos pavyzdžių bei tvirtinimų sukelia abejones dėl pasaulio religijų, kurios teigia apjungiančios milijonus "tikinčiųjų".

Biblija moko, kad išgelbėjimas nuo amžinosios mirties yra daugiau asmeninis reikalas ir tik nedaugelis, kurie buvo ir lieka paklusnūs Dievo reikalavimams, eina sunkiu ir siauru tikėjimo keliu.

ABRAOMAS

Abraomas yra žymiausias pavyzdys žmogaus, kuris priėmė ir sėkmingai išlaikė visus sunkius išbandymus dėl tikėjimo Dievo Žodžiu.

ARCHEOLOGIJA GRAŽINA BIBLIJĄ Į GYVENIMĄ

Abraomas gyveno maždaug 2000 m.pr.m.e. senovės mieste, kuris vadinosi Ūras ir buvo netoli Persijos įlankos. Visai neseniai miestas buvo aptiktas archeologinių kasinėjimų metu. Šis atradimas parodė, kad miestas buvo aukštai išsivysčiusios civilizacijos, galėjusios statyti didelius namus, rūmus bei šventyklas ir sukurti nuostabius meno kūrinius. Archeologija papildė Biblijos mokymą, duodama mums ryškių praėjusių amžių vaizdą. Ji taip pat pateikia aukštą didžiulio Abraomo tikėjimo įvertinimą, kadangi Dievas įsakė jam: "Palik savo šalį, gimines, tėvų namus ir eik į kraštą, kurį tau parodysiu" (Pradžios 12:1).

Iš archeologų darbų mes žinome, kad Dievas prašė Abraomą palikti savo, palyginti lengvą bei saugų, gyvenimą ir tiesiogiai susitikti su nežinomybe, kurioje Dievas būtų jo vieninteliu vedliu. Skirtingai nuo Adomo ir Ievos, Abraomas patikėjo ir pakluso.

"Tikėjimu Abraomas pakluso, kai buvo pašauktas... ir išvyko, nežinodamas kur eina" (Žyd 11:8).

PAŽADAI ABRAOMUI

Abraomo tikėjimas buvo pagrįstas palaiminimo pažadais, kurie lydėjo Dievo įsakymus. Abraomas suvokė, kad jei Visagalis ir Išmintingasis Kūrėjas Dievas duoda pažadus, jie būtinai išsipildys. Dievas pasakė jam: "Aš padarysiu tave didelę tautą, tave laiminsiu ir padarysiu tavo vardą garsų; ir tu būsi palaiminimu. Aš laiminsiu tuos, kurie tave laimina, ir prakeiksiu tuos, kurie tave keikia, ir tavyje bus palaimintos visos žemės giminės" (Pradžios 12:2,3).

Per ilgą Abraomo gyvenimą šie pažadai buvo pakartoti daug kartų, ir kiekvieną kartą kai kas buvo pridėdama prie pradinio pažado. Šioje pamokoje mes peržvelgsime svarbiausius pažadų aspektus, sugrupuodami juos taip:

1. ABRAOMO PALIKUONYS VALDYS KANAANO ŽEMĘ

2. ABRAOMO PALIKUONYS TAPS DIDŽIULE TAUTA

3. PER VIENĄ IŠ ABRAOMO PALIKUONIŲ BUS PALAIMINTOS VISOS TAUTOS

1. Abraomo palikuonys valdys Kanaano žemę.

Žemė, į kurią Dievas galiausiai įvedė Abraomą, senovėje buvo vadinama Kanaanu. Tai teritorija, kurioje šiuo metu yra Libija, Izraelis, Siriją ir Jordanas, t.y. rytinė Viduržemio Jūros pakrantė (žr. Pradžios 15:18). Kai Abraomas atėjo į Kanaaną, Dievas pasakė: "Tavo palikuonims duosiu šitą šalį" (Pradžios 12:7). Vėliau pažadas buvo pakartotas: "Visą žemę, kurią matai (Kanaaną), duosiu tau ir tavo palikuonims visam laikui" (Pradžios 13:15).

Atkreipkite dėmesį, kad pridėti žodžiai "tau" ir "visam laikui". Jei nebūtų šių dviejų svarbių papildymų, mes galėtume suprasti pažadus kaip nuorodą į Kanaano žemės užkariavimą ir izraeliečių valdymą joje tais senais laikais, kurie aprašyti Jozuės knygoje. Tačiau tai buvo tik dalinis pažado išsipildymas, nes, pirma, jis buvo duotas tiek Abraomui, tiek ir jo palikuonims, o antra, ši žemė turi būti jų valdoma visą laiką.

Bet dėl pirmo teiginio Biblija atskleidžia, jog Kanaane Abraomas gyveno kaip šiuolaikiniai klajokliai, ir kai jo žmona mirė, jis buvo priverstas nupirkti žemės sklypą, kad palaidotų ją. Galiausiai ir jis pats mirė, nepaveldėjęs pažadėtąsios žemės (Apaštalų darbai 7:2-5).

Kalbant apie antrąjį teiginį taip pat yra aišku, kad nei Abraomas, nei jo palikuonys - Izraelio tauta, praleidę didesnę savo egzistavimo dalį už Kanaano ribų, nevaldė šios žemės visą laiką.

PRISIKĖLIMAS SUTEIKIA ATSAKYMĄ

Aišku, kad pilnas šių pažadų išsipildymas turi įvykti ateityje. O tam būtina prikelti Abraomą ir jo tikinčiuosius palikuonis, prie kurių Biblija

priskiria tuos, kurie panašūs į Abraomą savo tikėjimu ir paklusnumu Dievo įsakymams. Po prisikėlimo, gavę nemirtingumą, jie valdys Kanaano žemę per amžius (Mato 8:11). Šie faktai taps suprantamesni, kai peržiūrėsime kitus pažadus.

2. Abraomo palikuonys taps didžiule tauta.

Šis pažadas kartojasi Abraomo gyvenimo aprašyme ir, kaip rodo Biblija, yra didesne dalimi išsipildęs (Pradžios 12:2; 13:16; 15:5; 22:17).

Pradžios knygoje aprašyta, kad Abraomo sūnus Izaokas ir anūkas Jokūbas (kurio vardas buvo pakeistas Izraelio vardu) tapo visų izraeliečių protėviais. Jie gyveno Kanaane, kol Jokūbas bado metu nepasiėmė savo šeimos į Egiptą. Išėjimo knyga pasakoja, kaip Jokūbo palikuonių tapo daugiau negu du milijonai ir jie buvo pavergti egiptiečių. Maždaug 1500 metais pr.m.e. Dievas siuntė Mozę, kad išgelbėtų juos ir vestų į Kanaano žemę. Mozės įpėdinio Jozuės knyga pasakoja, kaip dvylika Izraelio giminių užkariavo Kanaaną. Tolesnės Biblijos knygos pasakoja apie Izraelio vystymąsį maždaug iki 1000 metų pr.m.e., kuomet jis tapo didinga ir klestinčia karalyste Dovydo ir Saliamono valdymo metu.

NAUJASIS TESTAMENTAS PAAIŠKINA PAŽADĄ

Biblija atskleidžia, kad po Saliamono mirties Izraelyje įvyko nuosmūkis ir tauta buvo išvaryta iš Kanaano žemės, kadangi žmonės daugiausia buvo netikintys ir neklusnūs Dievui (Pakartoto Įstatymo 28:15-68). Naujajame Testamente mes galime rasti nuostabų pažadų Abraomui išaiškinimą. Laiške Romiečiams apaštalas Paulius aiškina, kad "ne visi, kilę iš Izraelio priklauso Izraeliui. Ir ne visi Abraomo palikuonys yra jo vaikai" (Romiečiams 9:6,7).

Tai supažindina mus su svarbiu principu, kuris trumpai minimas pirmame pažade. Iš Abraomo kilusią didžiąją tautą sudaro ne netikintys tiesioginiai palikuonys, bet tie, kurie rodo tokį patį tikėjimą kaip ir Abraomas. Kiekvienoje kartoje jų buvo tik keletas, bet Jėzui grįžus į žemę jie bus prikelti iš mirusiųjų ir sujungti į vieną didelę tautą. Tada Abraomas pamatys savo nemirtingus palikuonys šlovinančius Dievą už jų išgelbėjimą ir sudarančius "milžinišką minią, kurios niekas negalėjo suskaičiuoti, iš visų giminių, genčių, tautų ir kalbų" (Apreiškimas 7:9). Taigi pažadas išsipildys nuostabiau negu praeityje.

3. Per vieną iš Abraomo palikuonių bus palaimintos visos tautos

Tačiau žmonija dar negavo didžiausio iš visų palaiminimų, apie kurį kalba šis pažadas - išgelbėjimo iš nuodėmės ir mirties prakeikimo. Biblija atskleidžia, kad artėja laikas, kuomet "visa žemė bus pilna Viešpaties šlovės" (Skaičių 14:21).

Dievo šlovei lieka mažai vietos, kol žmonės yra pripildę žemę prievarta bei piktumu ir kol pasilieka nuodėmė ir mirtis. Reikia didžiulių pasikeitimų, kad priartėtų šis nuostabus palaiminimo laikas, apie kurį mes skaitome daugelyje Biblijos pranašysčių (Psalmė 71; Izaijo 32). Kad ir kokie didžiuliai bebūtų pasikeitimai, jie tikrai įvyks! Tai ir yra evangelija (geroji naujiena), kuri sutinkama visoje Biblijoje. Nedaugelis suvokia, kad 2000 metais prieš Kristų Abraomui duoti pažadai yra evangelijos pagrindas!

"Ir Raštas, numatydamas, kad Dievas tikėjimu išteisins pagonis, iš anksto paskelbė Abraomui Evangeliją: Tavyje bus palaimintos visos tautos" (Galatams 3:8).

JĖZUS KRISTUS - ABRAOMO PALIKUONIS

Pagrindinė evangelijos, taigi ir pažadų Abraomui, figūra yra Jėzus Kristus. Jis yra žymiausias Abraomo palikuonis. Naujasis Testamentas prasideda šiais žodžiais: "Jėzaus Kristaus... Abraomo sūnaus, kilmės knyga" (Mato 1:1).

Toliau seka Jėzaus Kristaus genealogija, kuri išvardija Jėzaus protėvius, pradedant nuo Abraomo, ir ši tema randama visame Naujajame Testamente. Savo Laiške Galatams Paulius pažymi, kad pažade minimas vienas ypatingas palikuonis, ir šis palikuonis yra Jėzus: "Pažadai buvo duoti Abraomui ir jo palikuoniui. Jis nesako "ir palikuonims", ne daugeliui, bet kaip apie vieną: "ir tavo palikuoniui", kuris yra Kristus" (Galatams 3:16).

Jėzus parodytas ne tik kaip tikrasis Abraomo sūnus; tame pačiame laiške pažymima, kad "Abraomo sūnūs yra tie, kurie tiki" (Galatams 3:7).

Jei atsiminsime, kad tikėjimas apibūdinamas Biblijoje kaip įtikėjimas ir paklusnumas Dievui (kas visiškai priešinga nuodėmei), taps aišku, jog Jėzus buvo pačiu žymiausiu iš visų Abraomo sūnų. Jis vienintelis iš visos

Žmonijos galėjo teisėtai ir nebijodamas prieštaravimų pasakyti savo priešininkams: "Kas iš jūsų apkaltins mane nuodėme?" (Jono 8:46).

Svarbiausia Naujojo Testamento žinia yra ta, kad Jėzus savo tikėjimu nugalėjo nuodėmę ir todėl "sunaikino mirtį ir nušvietė gyvenimą bei nemirtingumą savo Evangelja" (2 Timotiejui 1:10).

EVANGELIJA SKELBIAMA VISOMS TAUTOMS

Senajo Testamento laikais išgelbėjimo žinia (evangelija) buvo išimtinai Izraelio tautos privilegija, bet jie elgėsi priešingai Dievo įsakymams, reikalavusiems tikėjimo ir paklusnumo. Atėjęs Jėzus ir pasiuntė savo apaštalus skelbti išgelbėjimo evangeliją visoms tautoms (Morkaus 16:15).

Daugelis mano, jog šitaip išsipildė Dievo pažadas palaiminti visas tautas Jėzuje Kristuje, Abraomo palikuonyje. Tačiau tai buvo tik žingsnis, nors ir didelis žingsnis, prie Dievo tikslo, kad žemė būtų pripildyta Jo šlovės. Jėzus žinojo, kad palyginus nedaugelis galės suprasti šią nuostabią žinią, kadangi ji kviečia eiti siauru tikėjimo keliu; ir dabar, beveik po 2000 metų, evangelijos skelbimas dar neatnešė palaiminimo visoms tautoms.

DIEVO KARALYSTĖ ŽEMĖJE

Ir vis dėlto šis šlovingas laikas artėja! Jėzus Kristus grįš į žemę, kad prikeltų visus atsakinguosius, įskaitant tuos, kurie "apsivilko Kristumi" ir todėl tapo pažadų Abraomui paveldėtojais (Galatams 3:27-29).

Tada Abraomo palaiminimas nužengs ant visų tautų per jo palikuonį Jėzų Kristų (Galatams 3:14). Jėzus taps visos žemės karaliumi ir bus įkurta Dievo Karalystė. Ateis toks palaimingas laikas, kokio pasaulis niekada neregėjo. Dėl to visi krikščionys yra mokomi melstis Dievui: "Teateinie Tavo karalystė, tebūnie Tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje" (Mato 6:10).

APIBENDRINIMAS

1. Pažadai apie visišką išlaisvinimą iš nuodėmės ir mirties buvo duotas iškart po Adomo ir Ievos nusidėjimo.
2. Dievo išgelbėjimo planas atsiskleidžia pažaduose, kuriuos Jis davė tikintiesiems.
3. Potvynio aprašymas rodo, kad palyginus tik nedaugelis bus išgelbėti.
4. Archeologų atradimai patvirtina Biblijos tikslumą.
5. Dievas davė didelius pažadus Abraomui dėl jo tikėjimo.
6. Nė vienas iš šių pažadų dar nėra pilnai išsipildęs.
7. Pažadai įkūnyti Jėzuje Kristuje, kuris nugalėjo nuodėmę ir mirtį.
8. Jėzus Kristus gali išgelbėti nuo amžinosios mirties visus tuos, kurie kaip ir Abraomas, tiki bei paklūsta Dievui.
9. Pažadai bus išpildyti, kai Jėzus grįš į žemę įkurti Dievo Karalystės.
10. Dievo Karalystė atneš palaiminimo laiką žemei, kuri tada bus pripildyta Dievo šlovės.

IŠTRAUKOS SKAITYmui

Pradžios 6, 12, 13, 15, 17, 22	Pakartoto Įstatymo 28	
Psalmių 62	Izaijo 32	
Apaštalų darbai 7	Romiečiams 4	
Galatams 3	Žydams 11	Jono 8

5 PAMOKOS TESTAS

Pabraukite kiekvieno klausimo teisingą atsakymo variantą ir, perraše juos į BENDRA ATSAKYMŲ LAPĄ, esanti brošiūros gale, arba surašę teisingus atsakymus į atskirą popieriaus lapą išsųskite jį mums. Užpildytą testo lapą pasilikite sau pasitikrinimui.

1. Kuo vardu buvo Dievui malonus žmogus, apie kurį rašoma Pradžios 6:9?

a) Adomas b) Nojus c) Enochas d) Abelis

2. Kaip Dievas sunaikino nedorus žmones, apie kuriuos rašoma Pradžios knygos 6-8 skyriuose?

a) Žemės drebėjimu b) Badu c) Potvyniu d) Ligomis

3. Kiek žmonių išsigelbėjo per įvykius, aprašytus Pradžios knygos 6-8 dalyse?

a) 8 b) 18 c) 88 d) 80

4. Kaip šie tikintys žmonės buvo išgelbėti nelaimės metu?

a) Jie gyveno arkoje b) Dievas paslėpė juos c) Jie gyveno aukštame kalne d) Dievas paėmė juos iš ten

5. Kur gyveno Abraomas iki tol, kol Dievas pašaukė jį?

a) Babilone b) Betelyje c) Sodome d) Ūre

6. Į kurią žemę Dievas nuvedė Abraomą?

a) Egipto b) Kanaano c) Edomo d) Salemo

7. Ar Abraomui buvo paskelbta geroji žinia?

a) Taip b) Ne c) Galbūt d) Mes nežinome

8. Kada Abraomas gaus galutinį Dievo pažadų jam išsipildymą?

a) Jis jau gavo tai b) Mes nežinome c) Kai Jėzus grįš į žemę įkurtį Dievo karalystę d) Abraomas mirė, todėl jis negaus pažadų išsipildymo

9. Kas buvo didžiausiu Abraomo palikuonimi?

a) Judas b) Jokūbas c) Juozapas d) Jėzus

10. Kurie trys iš žemiau pateiktų pažadų buvo duoti Abraomui?

a) Jo palikuonys valdys Kanaano žemę

b) Jis amžinai gyvens danguje

c) Jo palikuonys taps didžiule tauta

d) Jis iš karto gavo didelius turtus

e) Viename iš jo palikuonių bus palaimintos visos tautos

f) Visi jo palikuonys tikės Dievu

g) Jo palikuonys visada atsimins Abraomo tikėjimą

6 PAMOKA

VIEŠPATS JĖZUS KRISTUS

Ši pamoka skirta Viešpačiui Jėzui Kristui - Dievo tikslo pagrindui. Jėzaus vardas buvo duotas mažam vaikui, gimusiam Betliejuje maždaug prieš 2000 metų. Šis vardas reiškia "Gelbėtojas", ir jis buvo duotas pagal angelo paliepimą:

"Duosi vardą Jėzus nes Jis išgelbės savo tautą iš jos nuodėmių" (Mato 1:21). "Kristus" iš tiesų yra titulas ir reiškia "pateptasis", t.y. "specialiai išrinktas". Jėzus buvo KRISTUS panašiai kaip Jonas buvo KRIKŠTYTOJAS.

DIEVO TIKSLAS PRADŽIOJE

Praeitoje pamokoje buvo parodyta, kad pačioje pradžioje, Edene, Dievas nusprendė atsiųsti Gelbėtoją - tą, kuris nugalėtų nuodėmės jėgą. Taip pat buvo parodyta, kad tas, kuris atneš tokį palaiminimą žmonijai, bus iš Abraomo giminės. Marija pripažino, kad jos sūnus buvo tas pažadėtasis ir savo Džiaugsmo Giesmėje ji dainavo: "Mano siela šlovina Viešpatį, ir mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju. Jis padėjo savo tarnui Izraeliui, prisimindamas gailėstingumą, kaip buvo žadėjęs mūsų protėviams - Abraomui ir jo palikuonims per amžius" (Luko 1:46-47, 54-55).

KITI PAŽADAI

Pranašas Danielius kalbėjo apie laikus, kai pasirodys Mesijas. Pranašas Michėjas parašė apie jo gimimo vietą. Matas aprašė išminčių apsilankimą pas Erodą. Atkreipkite dėmesį, kiek kartų Matas mini, jog tai įvyko, kad išsipildytų Senojo Testamento pranašų žodžiai:

Mato 1:22 Mato 2:5 Mato 2:15 ir t.t.

Nuo pat pradžių Dievo tikslas buvo atsiųsti Jėzų, ir atėjus tinkamam laikui šitas buvo įvykdyta. Jonas rašė: "Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų; mes regėjome jo šlovę - šlovę Tėvo viengimio, pilno malonės ir tiesos" (Jono 1:14).

KODĖL JĖZUS ATĖJO?

Gerai žinoma eilutė, ciuota prieš tai šiose pamokose, sako: "Nes Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą" (Jono 3:16).

Dievas atidavė Jėzų pasauliui tiesiogine prasme. Angelas Gabrielius pasirodė Marijai, kad praneštų, jog ji turės sūnų. Marija paklausė, kaip tai įvyks, juk ji buvo mergelė. Angelas atsakė: "Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs, ir Aukščiausiojo jėga apgaubs tave; todėl ir gimęs iš tavęs bus šventas ir vadinamas Dievo Sūnumi" (Luko 1:35). Tai taip pat buvo paskelbta pranašystėje, kaip paminėjo Matas (Mato 1:22,23).

AUKA

Galbūt jūs žinote, jog Senojo Testamento laikais buvo aukojami gyvūnai, kad nuolatos primintų nuodėmės pasekmes ir išgelbėjimo kelią. Aukojantis žmogus suvokdavo, jog nuodėmės pasekmė yra mirtis, ir kartais jis privalėdavo gyvūno mirtį priimti tarsi savo paties, taip parodydamas šio principo supratimą (Kunigų 1:3,4). Paulius rašė: "...Atpildas už nuodėmę - mirtis" (Romiečiams 6:23).

Laiške Žydams yra labai aiškiai išdėstomi trys dalykai apie aukojimą:

1. Senojo Testamento laikais aukojimas primindavo principą, kad nuodėmė atneša mirtį. Šis principas buvo įtvirtintas nuo pat pradžių (Žydams 10:3).
2. Kadangi gyvūnai nedaro blogio, jie tik atvaizduodavo mokymą: "Įstatymas turi tiksliai būsimųjų gėrybių šešėlį, o ne patį dalykų vaizdą, jie niekada negali tomis pačiomis aukomis, kurios kasmet vis aukojamos ir aukojamos, padaryti tobulus tuos, kurie artinasi" (Žydams 10:1).
3. Gyvūnų aukos niekaip negali panaikinti nuodėmės. "Juk neįmanoma, kad jaučių ir ožių kraujas panaikintų nuodėmes" (Žydams 10:4).

Biblija aiškiai parodo, kad atidavęs savo gyvenimą kaip tobulą auką Jėzus padarė tai, ko gyvūnų aukojimas niekaip negalėjo padaryti:

"O šis, paaukojęs vienintelę auką už nuodėmes, amžiams atsisėdo Dievo dešinėje" (Žydams 10:12).

NAUJA PRADŽIA

Biblija rodo, kad kaip Adomas atnešė į pasaulį nuodėmę, o todėl ir mirtį per savo nepaklusnumą, taip Jėzus savo tobulumu "nušvietė gyvenimą bei nemirtingumą" (2 Timotiejui 1:10).

Kadangi Jėzaus gyvenimas buvo tobulas, po jo mirties buvo neįmanoma, kad jis liktų negyvas (Apaštalų darbai 2:24). Dievas prikėlė jį iš mirusiųjų.

Skirtumas tarp Adomo nepaklusnumo ir Jėzaus paklusnumo pasekmių pabrėžiamas daug kartų: "Todėl, kaip per vieną žmogų nuodėmė įėjo į pasaulį, o per nuodėmę ir mirtis, taip ir mirtis pasiekė visus žmones, nes visi nusidėjo... Kaip vieno žmogaus neklausumu daugelis tapo nusidėjėliais, taip ir vieno klusnumu daugelis taps teisūs... Kad kaip nuodėmė viešpatavo mirtimi, taip malonė viešpatautų teisumu amžinajam gyvenimui per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį" (Romiečiams 5:12, 19, 21).

Kaip mes sekam Adomo pavyzdžiu, taip mes galime būti susieti su Jėzaus pavyzdžiu. Mes galime būti susieti su gyvenimu, kurį atnešti Jis atėjo: "Kaip Adome visi miršta, taip Kristuje visi bus atgaivinti" (1 Korintiečiams 15:22).

TIKĖJIMO BŪTINUMAS

4 pamokoje išaiškinta, kad žmogus yra mirtingas. Jis miršta, ir jam reikalingas tikėjimas, kad galėtų įgauti ryšį su gyvenimu, kurį siūlo Dievas. Ši pamoka pabrėžė, jog tai tampa įmanoma tik Jėzaus darbų dėka:

"Atpildas už nuodėmę - mirtis, o Dievo dovana - amžinasis gyvenimas per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį" (Romiečiams 6:23). Taigi Divo siūlomas išgelbėjimas yra susijęs su tam tikromis sąlygomis: "Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo veingimą Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepražūtų..." (Jono 3:16).

Štai kodėl Dievo Sūnus buvo pavadintas Jėzumi: "Jis išgelbės savo tautą iš jos nuodėmių" (Mato 1:21).

JÉZAUS VEIKLA DABAR

Po savo prisikėlimo Jėzus pakilo į dangų. Jo užžengimo metu du angelai pranešė, kad Jis vėl grįš:

"Tas pats Jėzus, paimtas nuo jūsų į dangų, sugrįš taip pat, kaip Jį matėte žengiantį į dangų" (Apaštalų darbai 1:11).

Petras pasakė, kad Jėzus liks danguje "iki visų dalykų atnaujinimo" (Apaštalų darbai 3:19-21).

Jėzus grįš išpildyti likusį Dievo tikslą jame. O šiuo metu Jis yra tarpininkas, tarp Dievo ir žmogaus. Jis aprašomas kaip Vyriausiasis kunigas, galintis užtarti mus prieš Visagalį:

"Yra vienas Dievas ir vienas Dievo ir žmonių Tarpininkas - žmogus Kristus Jėzus" (1 Timotiejui 2:5).

Laiškas Žydams aiškina, kad Jėzus gyveno savo gyvenimą žemėje ir turėjo viskuo "tapti panašus į brolius", todėl Jis gali suprasti mūsų jausmus ir suprasti mūsų reikmes:

"Juk mes turime ne tokį vyriausiąjį Kunigą, kuris negalėtų atjausti mūsų silpnybių, bet, kaip ir mes, visaip gundyta, tačiau nenusidėjusį. Todėl drąsiai artinkimės prie malonės sosto, kad gautume gailestingumą ir rastume malonę pagalbai reikiamu metu" (Žydams 4:15,16).

APIBENDRINIMAS

1. Jėzus gimė iš Šventosios Dvasios, nužengusios ant mergelės Marijos. Todėl Jis buvo Dievo Sūnus.

2. Vardas "Jėzus" reiškia "Gelbėtojas". Nuo pat pradžių Dievo tikslas buvo - pateikti žmonėms būdą išsigelbėti - nuo nuodėmės pasekmių.

3. Atpildas už nuodėmę yra mirtis. Gyvulių aukojimas nuolat primindavo šį principą, bet niekaip negalėjo "panaikinti nuodėmės".

4. Jėzus paaukojo tobulą auką.

5. Dabar Jėzus yra danguje kaip gailestingas Vyriausiasis Kunigas, kadangi jis viską supranta dėl savo asmeninės patirties.

6. Dievas pažadėjo atsiųsti Jėzų Kristų atgal į žemę, kad galutinai pasiektų savo tikslą jame, kai jis taps Karaliumi.

IŠTRAUKOS SKAITYMUI

Mato 1:18-25 Luko 1:26-38 Luko 2
Mato 2 Jono 1:1-14 Romiečiams 5

6 PAMOKOS TESTAS

Pabraukite kiekvieno klausimo teisingą atsakymo variantą ir, perrašę juos į BENDRA ATSAKYMŲ LAPĄ esantį brošiūros gale, arba surašę teisingus atsakymus į atskirą popieriaus lapą, išsiųskite jį mums. Už pildytą testo lapą pasilikite sau pasitikrinimui.

1. Vardas "Jėzus Kristus" reiškia...

a) Gelbėtojas b) Pateptasis c) Gelbėtojas Pateptasis d) Pateptasis Gelbėtojas

2. Kas buvo Jėzaus motina?

a) Elžbieta b) Marija c) Morta d) Ruta

3. Kas buvo tikroju Jėzaus tėvu?

a) Juozapas b) Dovydas c) Abraomas d) Dievas

4. Michėjo 5:2 pateikta Jėzaus gimimo vieta yra...

a) Nazaretas b) Efrata Betliejus c) Judos Betliejus d) Galilėja

5. Gyvulių aukojimas Senojo Testamento laikais...

a) primindavo, kad nuodėmė atneša mirtį
b) ramino Dievo pyktį
c) buvo vykdomas dėl prietarų
d) suteikdavo išgelbėjimą

6. Kodėl Jėzus buvo atsiųstas prieš 2000 metų?

- a) Išgelbėti žydus b) Būti tobula auka už nuodėmę c) Pamaitinti vargšus d) Įkurti karalystę

7. Kur dabar yra Jėzus?

- a) Kape b) Danguje c) Šioje žemėje d) Mes nežinome

8. Ar Jėzus Kristus grįš į žemę?

- a) Taip b) Ne c) Mes nežinome d) Galbūt

9. Ką Jėzus veikia dabar?

- a) Jis kontroliuoja mūsų gyvenimą b) Jis yra vyriausiasis kunigas pas Dievą c) Jis kontroliuoja valdžias d) Mes nežinome

10. Kokia yra Dievo dovana per Jėzų Kristų?

- a) Klestėjimas b) Amžinasis gyvenimas ateityje c) Ilgas gyvenimas dabar d) Taika ir ramybė dabar

7 PAMOKA

DIEVO PAŽADAI

Dievas pažadėjo Abraomui, kad jame ir jo palikuonyje bus palaimintos visos žemės tautos. Iš 5 pamokos žinome, kad tas vienintelis palikuonis, kuris atneš palaiminimą žemei, yra Jėzus. Ši tema aiškiai atsispindi ir Naujojo Testamento mokyme (Galatams 3:16).

Abraomas iškeliamas tikėjimo pavyzdžiu, ir jei norime parodyti savo tikėjimą, mes privalome gyventi pasitikėdami Dievu ir paklusdami Jo valiai, kaip tai darė Abraomas.

Iš Abraomo kilusi Izraelio tauta vergavo Egipte. Mozė išvedė juos iš Egipto po to, kai dešimt siaubingų negandų privertė egiptiečius suvokti, kad danguje yra Dievas, kontroliuojantis pasaulio įvykius. Išėjimo knyga pasakoja mums apie šiuos įvykius.

Galiausiai Izraelio tauta apsigyveno Kanaano žemėje, kur kažkada gyveno Abraomas. Jų pirmuoju karaliumi buvo Saulius, o antruoju - Dovydas, parašęs daug psalmių.

PAŽADAS DOVYDUI

Psalmėse Dovydas sako, kad Dievas davė ypatingą pažadą jam. "Dovydui Viešpats tiesoje yra prisiekęs, neatšaukiamą priesaiką davęs: Tavo palikuonį pasodinsiu į tavąjį sostą" (Psalmė 132:11).

Kai jo karalystė buvo įtvirtinta ir tauta gyveno taikiai, Dovydas panorėjo pastatyti šventyklą arba Dievo garbinimo namus. Pranašas Natanas buvo pasiūstas pas Dovydą pranešti jam, kad nors Dievas nenori, jog jis statytų tokį namą, visgi įtvirtins Dovydo karališkus namus ir vienas palikuonis iš jo karališkos giminės valdys jo karalystę per amžius.

"Kai pasibaigs tavo dienos ir tu užmigsi prie savo tėvų, Aš pakelsiu tavo palikuonį po tavęs, išėjusį iš tavo strėnų, ir įtvirtinsiu jo karalystės sostą amžiams... Tavo namai ir tavo karalystė bus įtvirtinti tau amžiams; tavo sostas bus amžinas" (2 Samuelio 7:12, 13, 16).

Šiose eilutėse yra trys svarbūs teiginiai:

1. Pažadas nėra skirtas Saliamonui, Dovydo sūnui, kadangi Dievas pasakė, kad "jo karalystės sostas" bus įtvirtintas amžiams. Nors Saliamonas buvo žymus savo turtais ir išmintimi, jis, aišku, nekaraliavo amžinai. 14 eilutėje pranašas Natanas sako Dovydui, kad vieno iš jo palikuonių, šio didžiojo karaliaus tėvu bus pats Dievas. "Aš būsiu jam tėvas, o jis bus man sūnus" (2 Samuelio 7:14).

2. Karalius valdys Dovydo soste (2 Samuelio 7:12).

3. Dievas pareiškė, kad įgyvendins tai (2 Samuelio 7:12).

PRANAŠŲ MOKYMAS

Tie patys teiginiai pabrėžiami visoje Biblijoje. Perskaitykite sekančią ištrauką iš pranašo Izaijo knygos, kuri dažnai cituojama per Kalėdas, ir atkreipkite dėmesį į tuos tris teiginius.

"Kūdikis mums gimė, sūnus mums duotas. Ant jo peties viešpatavimas, jis bus vadinamas Nuostabasis, Patarėjas, Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas, Ramybės Kunigaikštis. Jo viešpatavimas plėsis ir taikai nebus galo. Dovydo sostą ir jo karalystę jis sustiprins ir įtvirtins teisingumu ir teisybe per amžius. Kareivijų Viešpaties uolumas tai padarys" (Izaijo 9:6,7).

Pabrėžiami tie patys teiginiai:

1. "Jo viešpatavimas plėsis ir... nebus galo".
2. "Dovydo sostą ir jo karalystę jis sutvirtins..."
3. "Kareivijų Viešpaties uolumas tai padarys".

JĖZUS BUVO TAS PAŽADĖTASIS

Nėra abejonių dėl to, kas bus tuo didžiuoju karaliumi iš Dovydo giminės.

Angelas Gabrielius pasirodė Marijai prieš Jėzaus gimimą ir pasakė jai: "Jis bus didis ir vadinsis Aukščiausiojo sūnus. Viešpatas Dievas duos Jam

Jo tėvo Dovydo sostą; Jis valdys Jokūbo namus per amžius, ir Jo karalystei nebus galo" (Luko 1:32,33).

Vėlgi atkreipkite dėmesį į tuos pačius tris teiginius:

1. Karalystė bus įtvirtinta amžiams.
2. Jis valdys Dovydo soste.
3. Dievas įvykdys tai.

MARIJOS DŽIAUGSMO GIESMĖ

Vėliau, tame pačiame skyriuje, Lukas užrašė nuostabią džiaugsmo giesmę, kurioje Marija šlovina Dievą už Jo pažadus. Pažymėtina yra tai, kad angelas pasakė Marijai, jog vaikas gims išpildyti pažadą, Dievo duotą Dovydui, bet Marija dėkoja Dievui už pažadą, kurį Jis buvo davęs Abraomui. Suprasdama Dievo tikslą, ji aiškiai suvokė, kad abu šie pažadai išsipildys tame pačiame asmenyje.

"Jis padėjo savo tarnui Izraeliui... kaip buvo žadėjęs mūsų protėviams - Abraomui ir jo palikuonims per amžius" (Luko 1:54,55).

KARALYSTĖ

Negali būti abejonių, kad karalystė, kurią Jėzus atėjo skelbti, buvo reali karalystė žemėje. Jis bus karaliumi, o jo pasekėjai taip pat užims valdytojų pozicijas. Jėzus pasakė savo mokiniams: "Kai Žmogaus Sūnus sėdės savo šlovės soste, jūs, mano sekėjai, irgi sėdėsite dylikoje sostų, teisdami dvylika Izraelio giminių" (Mato 19:28).

Dievo tikslas nuo pat pradžių buvo pripildyti žemę Savo šlove ir taika:

"Kaip Aš gyvas, visa žemė bus pilna Viešpaties šlovės" (Skaičių 14:21).

Tai įvyks, kai Jėzus sugrįš į žemę kaip Karalius.

Vienas iš pagrindinių teiginių, Petro pasakytų per Sekmines, yra tas, kad Jėzus buvo didžiuoju Dovydo palikuonimi, kurį pažadėjo Dievas. Petras rėmėsi mūsų jau cituota psalme norėdamas parodyti, kad Dovydas laukė Karalystės įtvirtinimo ir Kristaus karaliavimo:

"Vyrai broliai! Noriu jums drąsiai pasakyti apie patriarchą Dovydą. Jis mirė, buvo palaidotas, ir jo kapas tebėra pas mus iki šios dienos. Būdamas pranašas ir žinodamas, jog Dievas jam prisiekdamas pažadėjo, kad iš jo palikuonių pagal kūną pakils Kristus užimti jo sosto" (Apaštalų darbai 2:29,30).

Apaštalas taip pat paaiškino, kad Jėzaus prikėlimas buvo tikras ženklas, jog Dievo duotas pažadas Dovydui bus išpildytas. "Tą Jėzų Dievas prikėlė, ir mes visi esame šito liudytojai" (Apaštalų darbai 2:32).

Petras pasakė, jog Dovydas suprato, kad ateis laikas, kuomet Visagalis pasakys Viešpačiui Jėzui Kristui: "Sėskis mano dešinėje, kol Aš patiesiu Tavo priešus tarsi pakojį po Tavo kojų". Po to apaštalas pridūrė: "Tad tvirtai žinokite, visi Izraelio namai: Dievas padarė Viešpačiu ir Kristumi tą Jėzų, kurį jūs nukryžiuote" (Apaštalų darbai 2:34-36).

DIEVO UŽTIKRINIMAS

Nuostabią Biblijos siūlomą viltį Paulius apibendrina kalbėdamas Atėnų žmonėms:

"Jis nustatė dieną, kada teisingai teis visą pasaulį per žmogų, kurį paskyrė ir visiems už Jį laidavo, prikeldamas Jį iš numirusių" (Apaštalų darbai 17:31).

APIBENDRINIMAS

1. Biblijoje Dievas atskleidė savo tikslus dėl žemės.
2. Abraomui ir Dovydui Dievas pasakė, kad tas, per kurį šie tikslai išsipildys, bus jų palikuonimi.
3. Jėzus buvo tas pažadėtasis.
4. Jis teisingai valdys pasaulį, kai bus įkurta Dievo karalystė.
5. Ši viltis, kurios pagrindas yra Senojo Testamento mokymas, buvo aiškiai išdėstyta Jėzaus bei apaštalų skelbtuose dalykuose.

IŠTRAUKOS SKAITYMU

Izaijo 11
Izaijo 35

Apaštalų darbai 2
Psalmė 132

Romiečiams 4
Luko 19

7 PAMOKOS TESTAS

Pabraukite kiekvieno klausimo teisingą atsakymo variantą ir, perrašę juos į BENDRĄ ATSAKYMO LAPĄ, esantį brošiūros galeč arba surrašę teisingus atsakymus į atskirą popieriaus lapą, išsiųskite jė mums. Užpildytą testo lapą pasilikite sau pasitikrinimui.

1. Kuris iš Abraomo palikuonių atneš palaiminimą į žemę?
a) Izaokas b) Juozapas c) Dovydas d) Jėzus
2. Kurioje šalyje vergavo izraelitai?
a) Afrikoje b) Egipte c) Kanaane d) Italijoje
3. Kokia Biblijos knyga pasakoja mums apie izraelitų išvadavimą iš vergijos?
a) Pradžios b) Išėjimo c) Kunigų d) Skaičių
4. Kas buvo pirmuoju Izraelio karaliumi?
a) Saulius b) Dovydas c) Saliamonas d) Samuelis
5. Ką Dovydas norėjo pastatyti Dievui?
a) Rūmus b) Šventyklą c) Miestą d) Altorių
6. Ką Dievas pažadėjo Dovydui?
a) Didžiulius turtus
b) Ilgą gyvenimą ir gerą sveikatą
c) Kad jo karalystės sostas bus įtvirtintas amžiams
d) Laimę ir klestėjimą
7. Kuris Izraelio pranašas pasakė: "Iš Jesės kelmo išdygs atžala"?
a) Izaijas b) Samuelis c) Abdijas d) Ozėjas
8. Kas buvo pažadėtoju Dovydo palikuonimi, valdysiančiu jo soste?
a) Saliamonas b) Jėzus c) Ezechielis d) Rechoboamas

9. Kur bus įtvirtinta pažadėtoji Dievo karalystė?

a) Žemėje b) Danguje c) Žmonių širdyse d) Kosmose

10. Koks yra užtikrinimas, kad Dievas išpildys savo pažadus, kurį apaštalas Paulius minėjo Atėnų žmonėms?

a) Metų laikai b) Jėzaus gimimas c) Diena ir naktis d) Jėzaus prikėlimas

8 PAMOKA

JĖZAUS KRISTAUS PRISIKĖLIMAS

Žodis PRISIKĖLIMAS reiškia "pakilimas iš mirusiųjų". Tai graikų kalbos žodžio "anastasis" vertimas. Tas žodis Naujajame Testamente reiškia "pakilimas" ar "atsistojimas".

Jėzaus prisikėlimas iš kapo yra nepaneigiamas istorijos faktas. Jėzaus Kristaus mirtis ir prisikėlimas yra viso Dievo tikslo su žmonija esmė. Ant to yra pastatytas krikščionių tikėjimas, o krikščionybės egzistavimo pagrindas yra Kristaus prisikėlimas iš mirties. Tai buvo varančioji jėga Kristaus pasekėjų gyvenimuose I-ame m.e. amžiuje.

PAGRINDINĖ APAŠTALŲ MOKYMO TEMA

Kai apaštalai į Judo vietą rinkosi kitą, jie išsirinko Matą, kuris, kaip jie sakė, privalo "kartu su mumis tapti Jo (Kristaus) prisikėlimo liudytoju" (Apaštalų darbai 1:22).

Apaštalai buvo įkalinti, kadangi jie "mokė žmones ir skelbė mirusiųjų prisikėlimą Jėzuje" (Apaštalų darbai 4:2).

Paulius buvo teisiamas "už mirusiųjų prisikėlimo viltį" (Apaštalų darbai 23:6; 24:21).

Naujojo Testamento laiškuose daug mokoma apie Jėzaus prisikėlimą ir apie šio įvykio svarbą mums visiems. Tą pabrėžė apaštalas Paulius, sakydamas:

"O jei Kristus nebuvo prikeltas, tai tuščias mūsų skelbimas ir tuščias jūsų tikėjimas... jūs dar tebesate savo nuodėmėse" (1 Korintiečiams 15:14,17).

KODĖL DIEVAS PRIKĖLĖ JĖZŪ

Ankstesnės pamokos parodė Jėzaus poelgį kaip auką už nuodėmę (Žydams 9:26). 4 pamokoje paaiškinta, kaip Adomas per savo nepaklusnumą Dievo įsakymams atnešė žmonijai nuodėmę ir mirtį. Ir priešingai, Jėzus įvykdė visus Dievo įsakymus ir nugyveno tobulą gyvenimą. Tam buvo skirta 4 pamoka.

Tačiau Jėzaus mirtis visai neturėtų galios kaip veiksminga auka, jei jis nebūtų prikeltas iš mirusiųjų. Jėzus, "gimęs iš moters, pavaldus įstatymui" (Galatams 4:4), gavo tą patį pasmerkimą mirčiai, kurį mes paveldėjome iš Adomo. Pats jis asmeniškai buvo be nuodėmės, todėl mirtis negalėjo išlaikyti jo, "mirtis jau nebeturi jam galios" (Romiečiams 6:9).

DIEVO MEILĖ IR TEISINGUMAS

Dievo teisingumas negalėjo leisti, kad toks žmogus, kuris tobulai laikėsi Jo įstatymų, būtų paliktas nuodėmės ir mirties įstatymui. Apaštalas Petras sako mums:

"Dievas Jį prikėlė, išvaduodamas iš mirties skausmų, nes buvo neįmanoma, kad Jis liktų jos galioje" (Apaštalų darbai 2:24).

3 pamokoje buvo parodyta, kad Jėzus prisikėlė iš mirusiųjų dėl visiško Dievo teisingumo, o taip pat dėl jo meilės žmonėms:

"Nes Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepažūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą" (Jono 3:16).

AR PRISIKĖLIMAS TAPO NAUJU TIKĖJIMU PIRMAME MŪSŲ EROS AMŽIUJE?

Iš Biblijos mes sužinome, kad prisikėlimas iš mirusiųjų buvo tikinčiųjų viltimi prieš šimtmečius iki Jėzaus laikų. Štai kodėl Jėzus pasakė:

"Abraomas džiūgavo, kad matysiąs manąją dieną; jis ją išvydo ir džiaugėsi" (Jono 8:56).

Petras citavo Izraelio karaliaus Dovydo žodžius:

"Aš visuomet matau Viešpatį priešais save... Todėl džiūgavo mano širdis, krykštavo mano lūpos, ir mano kūnas ilsėsis viltyje"

"Dovydas tai numatė ir kalbėjo apie Kristaus prisikėlimą" (Apaštalų darbai 2:25,26,31 žr. Psalmė 16:8-11).

Dovydas taip pat pasakė: "O aš Tavo veidą regėsiu savo teisume, pabudęs pasisotinsiu Tavo regėjimu" (Psalmė 17:15).

PRISIKĖLIMAS - DIEVO PAŽADŲ IŠSIPILDYDMAS

Kaip buvo nurodyta 5 pamokoje, Abraomas ir Dovydas laukė prisikėlimo iš mirusiųjų, kad gautų Dievo pažadus. Šioje viltyje jie nebuvo vieniši.

Jobas sakė: "Aš žinau, kad mano Atpirkėjas gyvas ir kad Jis atsistos galiausiai ant žemės. Ir nors mano oda sunyks, aš savo kūne regėsiu Dievą" (Jobo 19:25,26).

Izaijas pasakė: "Tavo mirusieji bus gyvi, jų kūnai kelsis kartu su mano. Dulkėse esantieji, pabuskite ir giedokite... Viešpats prikels mirusiuosius" (Izaijo 26:19).

Danieliui buvo pasakyta, jog "daugelis miegančių žemės dulkėse pabus", o jis pats taip pat užmigs mirties miegu ir atsikels "atsiimti savo dalies dienų pabaigoje" (Danieliaus 12:2,13).

Apaštalas Paulius patvirtino, kad iki Jėzaus šią viltį turėjo daugelis:

"Iki šios dienos tebeliudyju... neskelbdamas nieko viršaus, o tik tai, ką skelbė įvyksiant pranašai ir Mozė, būtent, kad Kristus kentės, jog pirmutinis prisikels ir numirusių ir paskelbs šviesą tautai ir pagonims" (Apaštalų darbai 26:22,23).

KRISTUS PIRMASIS PRISIKĖLĖ AMŽINAJAM GYVENIMUI

Biblija aiškiai sako, kad Jėzus buvo pirmasis, prisikėlęs iš mirusiųjų ir gavęs nemirtingumą. Paulius rašė:

"Mūsų Gelbėtoji Jėzui Kristui, kuris sunaikino mirtį ir nušvietė gyvenimą bei nemirtingumą savo Evangelija" (2 Timotiejui 1:10).

AR PRISIKĖLIMAS YRA VIENINTELĖ VILTIS ĮGYTI NEMIRTINGUMĄ?

Gyvenimas ir nemirtingumas, kuriuos Jėzus nušvietė - tai viltis prisikelti iš mirusiųjų ir gyventi žemėje.

Petras aiškiai pareiškė, kad "Dovydas neįžengė į dangų" (Apaštalu darbai 2:34). Mes išsiaiškinome, kad tai nebuvo Dovydo viltimi. Dievas pažadėjo, jog jis pamatys Kristų, sėdintį jo (Dovydo) soste Jeruzalėje (Apaštalu darbai 2:30).

Kaip Paulius paaiškino savo kalboje Atėnuose (tai aptarta 7 pamokoje), Jėzaus prikėlimas iš mirusiųjų buvo Dievo patvirtinimas, kad nustatytą dieną ateityje Kristus pradės teisingai valdyti pasaulį (Apaštalu darbai 17:31).

PRISIKĖLIMAS - TIKROJI VILTIS

Morta buvo Jėzaus pasekėja. Mes galime aiškiai pamatyti jos viltį gyventi ateityje. Kai mirė jos brolis Lozorius, Jėzus pasakė jai: "Tavo brolis prisikels!" Morta atsiliepė: "Aš žinau, jog jis prisikels prisikėlime, paskutinę dieną". Jėzus jai tarė: "Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki mane, nors ir mirtų, bus gyvas" (Jono 11:23-25).

AR VISI BUS PRIKELTI?

Raštai sako mums, kad "atpildas už nuodėmę - mirtis, o Dievo dovana - amžinasis gyvenimas per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį" (Romiečiams 6:23).

Tie, kas neieško Dievo ar nenori tarnauti Jam bei suprasti Jo tikslus Jėzuje Kristuje, negaus Dievo dovanos. Biblija aiškiai moko, kad:

"Nuklydę nuo tiesos kelio atsidurs mirusiųjų susirinkime" (Patarlių 21:16).

"Žmogus, kuris yra gerbiamas, bet neturi supratimo, yra panašus į galviją, kuris pražus" (Psalmė 49:20).

"Jie mirė ir nebeatgis, jie yra šešėliai ir nebeatsikels" (Izaijo 26:14).

BŪTINAS TINKAMAS SUPRATIMAS

Priešingai tiems teiginiams, Jėzus suteikia mums viltį sakydamas:

"Tai yra amžinasis gyvenimas: kad jie pažintų Tave, vienintelį tikrąjį Dievą ir Tavo siųstąjį Jėzų Kristų" (Jono 17:3).

Jei norime tapti susietais su Dievo tikslu, mes privalome turėti supratimą. Mes privalome pažinti tikrąjį Dievą ir tinkamai suprasti Jo Žodį. Įgavę tokias žinias ir tikėdami šių dalykų teisingumu, mes galime žengti sekantį žingsnį PASIKRIKŠTYDAMI į Kristų. Pilnai tai bus išnagrinėta 11 pamokoje. Paulius pabrėžia krikšto svarbą tikriems tikintiesiems, kurie nori prisikelti:

"Argi nežinote, jog mes, pakrikštyti Jėzuje Kristuje, buvome parikštyti Jo mirtyje? Taigi krikštu mes esame kartu su Juo palaidoti mirtyje, kad kaip Kristus buvo prikeltas iš numirusių Tėvo šlove, taip ir mes gyventume naują gyvenimą. Jei esame suaugę su Jo mirties paveikslu, būsime suaugę ir su prisikėlimo" (Romiečiams 6:3-5).

KRISTUS PRISIKĖLĖ PIRMASIS - PASKUI JĮ SEKS KITI

Jėzus buvo pirmasis prisikėlęs iš numirusiųjų amžinajam gyvenimui. Mes vėl skaitome: "Dabar Kristus yra prikeltas iš numirusių, pirmasis iš užmigusiųjų (kape)" (1 Korintiečiams 15:20).

Pirmieji vaisiai yra pirmieji pjūties rezultatai, rodantys, jog bus daug daugiau gerų dalykų. Paulius naudoja šį palyginimą apie pjūtį, kad parodytų prisikėlimo seką:

"Tačiau kiekvienas pagal savo eilę: Kristus - pirmasis, vėliau - priklausantys Kristui Jo atėjimo metu" (1 Korintiečiams 15:23).

ANTRASIS KRISTAUS ATĖJIMAS - MIRUSIŲJŲ PRIKĖLIMUI

Antrasis Kristaus atėjimas yra glaudžiai susijęs su prisikėlimu paskutinėmis dienomis. Paulius rašė apie "Jėzų Kristų, kuris teis gyvuosius ir mirusiuosius, Jam ir Jo karalystei atėjus" (2 Timotiejui 4:1).

Taip pat Paulius rašė:

"Aš nenoriu, kad jūs, broliai, liktumėte nežinioje dėl užmigusiųjų (mirtyje) ir nusimintumėte kaip kiti, kurie neturi vilties. Jeigu tikime, kad Jėzus mirė ir prisikėlė, tai Dievas ir tuos, kurie užmigo su Jėzumi, atves kartu su Juo. Ir tai jums sakome Viešpaties žodžiu, jog mes, gyvieji, išlikusieji iki Viešpaties atėjimo, nepralengsime užmigusiųjų. Nes pats Viešpats nužengs iš dangaus, nuskambėjęs paliepipimui, arkangelo balsui ir Dievo tirmitui, ir mirusieji Kristuje prisikels pirmiausia" (1 Teaslonikiečiams 4:13-16).

PRISIKĖLIMAS IR TEISMAS

Kai Danieliui buvo pasakyta, kad "daugelis miegančių žemės dulkėse pabus", jam taip pat buvo pasakyta, jog "vieni" pabus "amžinam gyvenimui, kiti - amžinai paniekai ir gėdai" (Danieliaus 12:2). Čia teigiama, kad prikeltieji ir gyvenantieji Kristaus grįžimo metu bus surinkti kartu į teismą ir Jėzus galbūt priims ne visus. Jėzus mokė to paties:

"Nesistebėkite tuo, nes ateina valanda, kai visi, esantys kapuose, išgirs Jo balsą. Ir tie, kurie darė gera, išeis gyvenimo prisikėlimui, o kurie darė bloga - teismo prisikėlimui" (Jono 5:28,29).

Visi atsakingi žmonės (turintys žinojimą) privalės stoti prieš Jėzaus Kristaus teismą. Kurie pasitikėjo Dievu žinodami Jo meilę ir gailėstingumą, kurie bandė patikti Jam ir sekti Jo mylimojo Sūnaus pavyzdžiu, tą dieną bus apdovanoti amžinuoju gyvenimu.

Jėzus kreipiasi į mus visus, kai sako: "Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki mane, nors ir mirtų, bus gyvas" (Jono 11:25).

APIBENDRINIMAS

1. Jėzaus Kristaus prisikėlimas yra istorinis faktas.
2. Jėzaus prisikėlimas yra pagrindinis mokymas Naujajame Testamente.
3. Jėzus buvo prikeltas dėl savo tobulo charakterio. Todėl Dievo teisingumas ir teisumas nepaliko jo kape.
4. Prisikėlimo viltis buvo visų tikinčiųjų viltimi prieš pirmąjį Jėzaus atėjimą ir po jo.
5. Dabar mes neturime amžinojo gyvenimo, nes kitaip Dievui nereikėtų jo žadėti arba daryti jį vilties dalyku.
6. Iš prigimties žmogus nėra nemirtingas; jei jis toks būtų, tuomet Kristui nebūtų reikėję paaukoti savęs, kad atnešti žmonijai išgelbėjimą.
7. Prisikėlimas po mirties yra vienintelė viltis įgyti nemirtingumą.
8. Ne visi bus prikelti; neturintys supratimo liks kapuose.
9. Supratimas, tikėjimas ir krikštas yra būtini norint susijungti su Kristumi ir prisikėlimu.
10. Kristus buvo pirmasis, prisikėlęs amžinajam gyvenimui; mes galime tapti kaip Jis sekdami Jo pavyzdžiu.
11. Prisikėlimas ir teismas įvyks, kai Jėzus grįš į žemę.

IŠTRAUKOS SKAITYMU

Psalmė 49 Morkaus 16 1 Korintiečiams 15
Izaijo 26 Jono 11 Apaštalų darbai 26

8 PAMOKOS TESTAS

Pabraukite kiekvieno klausimo teisingą atsakymo variantą ir, perrašę juos į BENDRĄ ATSAKYMŲ LAPĄ, esantį brošiūros gale arba, perrašę teisingus atsakymus į atskirą popieriaus lapą, išsiųskite jį mums. Užpildytą testo lapą pasilikite sau pasitikrinimui.

1. Žodis "prisikėlimas" reiškia:

a) pakėlimas b) pakilimas iš mirusiųjų c) pabudimas

2. Kas pirmasis buvo prikeltas amžinajam gyvenimui?

a) Lozorius b) Jajiro dukra c) Steponas d) Jėzus

3. Kodėl Jėzus mirė?

a) Kadangi jis turėjo mūsų prigimtį b) Jis buvo nuodėmingas c) Dievas liepė Jam mirti d) Žydai norėjo pašalinti Jį iš kelio

4. Kodėl Jėzus vėl atgijo?

a) Jis nemirė b) Jis atsigavo po nukryžiovimo c) Dievas prikėlė jį d) Ant kryžiaus jis buvo tik apalpęs

5. Kurie trys iš žemiau išvardintų žmonių gali tikėtis būsimo apdovanojimo žemėje?

a) Abraomas b) Dovydas c) Danielius d) Jeroboamas (1 Karalių 14:16)

6. Ar visi bus prikelti iš mirusiųjų?

a) Ne b) Taip c) Galbūt d) Aš nežinau

7. Kada mirusieji bus prikelti?

a) Jie toliau gyvena po mirties
b) Kai grįš Jėzus įkurti Karalystę
c) Nežinoma
d) Biblijoje nėra tokio pažado

8. Kas vyks po Prisikėlimo?

a) Krikštas b) Teismas c) Biblijos studijavimas d) Šlovinimas

9. Ką Jėzus priims paskutinią dieną?

- a) Tuos, kurie supranta Jį, tiki Juo ir seka Jo mokymu
- b) Tuos, kurie daro gera ir padeda visiems
- c) Tuos, kurie bus gyvi
- d) Tuos, kurie buvo netikintys ir dabar yra kapuose

10. Ar jūs norite daugiau sužinoti apie Jėzų ir Jam grįžus į Jį Karalystę Žemėje?

- a) Ne b) Nesu įsitikinęs c) Tai per sunku d) Taip

9 PAMOKA

JĖZAUS KRISTAUS GRĮŽIMAS

Jėzaus Kristaus prisikėlimas yra istorinis faktas, nuo kurio priklauso visos žmonijos viltis. Prisikėlimo faktas yra toks pat tikras, kaip ir Dievo pažadas, kad Jo Sūnus grįš į žemę? Po savo prisikėlimo iš mirusių Kristus pakilo į dangų, ir angelai užtikrino jo mokinius:

"Tas pats Jėzus, paimtas nuo jūsų į dangų, sugrįš taip pat, kaip Jį matėte žengiantį į dangų" (Apaštalų darbai 1:11).

KRISTAUS GRĮŽIMO TIKSLAS

Maldoje "Tėve mūsų" Jėzus mokė savo pasekėjus melstis, kad žemėje būtų įkurta Dievo karalystė:

"Teateinie Tavo karalystė, tebūnie Tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje" (Mato 6:10).

Tuomet išsipildys Dovydo žodžiai:

"Teisieji pavaldės žemę ir gyvens joje amžinai" (Psalmė 37:29).

Kristus grįš į žemę įkurti Dievo karalystę nuversdamas dabartines žmonių valdžios sistemas. Jis išvaduos pasaulį iš blogio ir pripildys žemę Dievo šloves. Tai bus dieviškas visų dabartinių problemų išsprendimas.

Dėl to apaštalas Paulius pirmame m.e. amžiuje skatino Titą atsisakyti bedieviškumo bei pasaulio geidulių ir gyventi "santūriai, teisiai ir pamaldžiai... šiame amžiuje, laukiant palaimintosios vilties ir mūsų didžiojo Dievo bei Gelbėtojo Jėzaus Kristaus šlovės pasirodymo" (Titui 2:12,13).

KADA KRISTUS SUGRĮŠ?

Dievas nuo pat pradžių nustatė konkrečią dieną, kada Kristus sugrįš teisti žemę. Paulius kalbėjo apie tai:

"Nes Jis (Dievas) nustatė dieną, kada teisingai teis visą pasaulį per žmogų, kurį paskyrė ir visiems už Jį laidavo, prikeldamas Jį iš numirusių" (Apaštalu darbai 17:31).

Kristus savo pamokslavime visiškai aiškiai nurodė, kad Dievo planas yra nustatytas ir būsimųjų įvykių neįmanoma išvengti, tačiau net jis nežino tikslaus savo grįžimo laiko. Evangelijos pagal Morkų 13 skyriuje Kristus kalbėjo klausytojams apie savo grįžimą ir nurodė jiems kai kuriuos ženklus, įvyksiančius prieš tai. Po šito jis pasakė:

"Tada jie pamatys Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyse su didžia jėga ir šlove" (Morkaus 13:26).

"Tačiau tos dienos ir valandos niekas nežino, nei angelai danguje, nei Sūnus, tik Tėvas" (Morkaus 13:32).

KRISTUS GRĮŠ NETIKĖTAI KAIP VAGIS

Daugeliui žmonių šiandien Kristaus grįžimo į žemę idėja yra juokinga, jie rimtai nesusimąsto apie savo egzistavimą, kuris atrodo nekintamas. Apaštalas Petras perspėjo, kad žmonės galvos šitaip:

"Paskutinėmis dienomis pasirodys šaipūnai, gyvenantys savo geiduliais ir kalbantys: Kur Jo atėjimo pažadas? Juk nuo to laiko, kai užmigo

protėviai, visa pasilieka kaip buvę nuo sutvėrimo pradžios" (2 Petro 3:3,4).

Taigi mums duotas užtikrinimas, kad Dievas nedelsia išpildyti savo pažadus, bet šie pasaulį sukrėsiantys įvykiai įvyks Jo nustatytu laiku:

"O Viešpaties diena ateis kaip vagis naktį" (2 Petro 3:10).

Perskaitykite 2 Petro laiško 3 skyriaus pirmąsias dešimt eilučių, kad suprastumėte apaštalo iškeltus argumentus.

Kaip Kristus nurodė, niekas nežino tikslios jo atėjimo valandos, išskyrus Dievą, ir neįmanoma to sužinoti iš raštų. "Nes Žmogaus Sūnus ateis tą valandą, kurią nemanote" (Mato 24:44).

Tai moko kad, būtina tikėti Kristaus grįžimu, nes tik Dievas žino konkrečią dieną, kurią tai įvyks. Tiems, kurie nelaukia šio įvykio, jo pasirodymas bus toks netikėtas, kaip vagies atėjimas naktį.

AR NĖRA NUORODŲ, KADA GRĮŠ KRISTUS?

Mokiniai domėjosi šiuo klausimu ir paklausė Kristaus būdami vieni, kai jie sėdėjo Alyvų kalne: "Pasakyk mums, kada tai įvyks? Ir koks Tavo atėjimo ir pasaulio pabaigos ženklas?" (Mato 24:3).

Kristaus atsakymas į šį klausimą, kaip ir daugelis kitų Biblijos pranašysčių eilučių, aiškiai nurodo tikėtiną laikotarpį, kada šis grįžimas įvyks. Šie laiko ženklai duoti Kristaus pasekėjų padrąsinimui, kad jie galėtų būti pasiruošę tam.

KRISTAUS GRĮŽIMO ŽENKLAI

1. NOJAUS ŽENKLAS

Atsakydamas savo mokiniams Jėzus paminėjo Biblijoje aprašytas dienas prieš tvaną, kadangi panašūs dalykai bus matomi prieš pat jo grįžimą:

"Kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus ir tada, kai ateis Žmogaus Sūnus. Kaip dienomis prieš tvaną žmonės valgė, gėrė, tuokėsi ir tuokė iki tos dienos, kurią Nojus įžengė į laivą, nieko nenumanydami, kol užėjo tvanas

ir visus nusinešė, taip bus ir tada, kai ateis Žmogaus Sūnus" (Mato 24:37-39).

Kad geriau suprastumėte Nojaus laikų įvykius, perskaitykite Pradžios knygos 6 skyrių, kur aiškiai parodyta, kodėl Dievas sunaikino žmoniją ir išgelbėjo tik aštuonis žmones. Tik blogiu buvo pripildytos žmonių mintys bei darbai, ir Dievas matė, kad "žemė buvo sugedusi ir pilna nusikaltimų" (Pradžios 6:11).

Spauda, radijas bei televizija kasdien atspindi panašumą tarp žiaurumo, bedieviškumo Nojaus laikų pasaulyje ir žiaurumo, bedieviškumo mūsų laikais. Daugeliu atveju tai primena apaštalo Pauliaus aprašymus, kokie bus žmonės paskutinėmis dienomis prieš Kristaus grįžimą:

"Paskutinėmis dienomis užeis sunkūs laikai, nes žmonės bus savimylūs, pinigų mylėtojai, pagyrūnai, išdidūs, piktžodžiautojai, neklusnūs tėvams, nedėkingi, nešventi, nemylintys, nesutaikomi, šmeižikai, nesusivaldantys, šiurkštūs, nekenčiantys to, kas gera, išdavikai, užsispyrę, pasipūtėliai, labiau mylintis malonumus negu Dievą, turintys dievotumo išvaizdą, bet atsižadėję jo jėgos" (2 Timotiejui 3:1-5).

Atidus kiekvieno biblinės pranašystės žodžio apsvarstymas parodys, kad šie apibūdinimai tinka mūsų amžiui labiau negu bet kuriam ankstesniam.

2. ŽYDŲ ŽENKLAS

Jėzus taip pat pateikė trumpą palyginimą kaip dar vieną ženklą, pasakantį mokiniams kada jis grįš. Tai užrašyta Evangelijoje pagal Matą 24:32,33. Jeremijo knygoje randame figmedžio simbolio paaiškinimą, nes šį simbolį pranašas panaudoja kalbėdamas apie Izraelio tautą. Taigi mes turime žiūrėti į simbolinį figmedį, Izraelį, "kai jo šaka suminkštėja ir sprogsta lapai".

Tai susiję su žydų susirinkimu iš visų žemės kraštų, kur jie buvo Dievo išsklaidyti (Luko 21:24; Pakartoto Įstatymo 28:25,32-34,37,64-66). Daugelis žmonių šiandien mato, kad žydų "lapai sprogsta", kuomet jie tęsia savo šalies atstatymą nuo tada, kai ji buvo įkurta kaip valstybė 1948 metais.

Apie panašius įvykius pranašauja Ezechielis 37 skyriaus pirmose keturiolikoje eilučių. Iš pradžių žydų tauta palyginama su kaulų krūva. Pranašas regėjo lauką, pilną sudžiūvusių kaulų: "Šitie kaulai yra Izraelis.

Jis sako: Mūsų kaulai išdžiūvo, nebetekome vilties ir esame užmiršti" (Ezechielio 37:11).

Paskui kaulai ima artėti vienas prie kito ir pasidengia mėsa; dvasia įeina į Izraelį ir jie atgyja: "Aš įdėsiu į jus savo dvasią, ir jūs būsite gyvi. Aš parvesiu jus į jūsų kraštą". "Aš surinksiu izraelitus iš visų tautų ir parvesiu juos į jų kraštą" (Ezechielio 37:14,21).

Taigi, mes matome vaizdinga kalba aprašytą Izraelio sugrąžinimą į jų žemę, kaip pažadėjo Dievas; jauna tauta vystosi kaip sprogstantis medis. Kas bus po šio sugrąžinimo?

"Aš sudarysiu su jais taikos sandorą... savo šventyklą amžiams pastatysiu tarp jų" (Ezechielio 37:26).

Žydų ženklas skelbia Dievo karalystės įkūrimą.

Jaudinantis šios pranašystės aspektas yra tas, kad galime matyti Dievo ranką stebėdami, kaip žydai sugrįžta ir atkūria savo žemę, o mes perspėjami: "Visa tai išvydę, žinokite, jog tai arti, prie durų" (Mato 24:33).

JĖZAUS PRANAŠYSTĖ APIE IZRAELĮ

Jėzus labai aiškiai išpranašavo ne tik betarpišką savo tautos ateitį, bet ir jos ilgalaikį likimą. Tautos vadovai nesugebėjo pamatyti jiems ištiestos Dievo rankos. Jis atsiuntė jiems savo vienatinį sūnų kaip Mesiją, bet jie pareikalavo jo mirties. Prieš pat suėmimą ir nukryžiovimą Jėzus ir jo mokiniai stovėjo ant kalno žiūrėdami į Jeruzalę; šventyklos grožis privertė mokinius sušukti iš nuostabos, bet Jėzus matė tik bausmę, skirtą tiems žmonėms:

"Iš to, ką matote, neliks akmens ant akmens, viskas bus išgriauta"

"Žmonės kris nuo kalavijo ašmenų ir bus išvaryti nelaisvėn į visas tautas, o Jeruzalę mindžios pagonys, kol baigsis pagonių laikai" (Luko 21:6,24).

Ši pranašystė iki smulkmenų išsipildė 70 m.e. metais, kai Romos imperijos armija, vadovaujama Tито, buvo pasiūsta numalšinti sukilimo. Jeruzalės miestas buvo išgriautas, o žemė iš tikrųjų buvo suarta. Po to išsipildė Pakartoto Įstatymo 28 skyrius ir įvyko tautos išsklaidymas. Nė vienam žydui nebuvo leista pasilikti toje žemėje. 135 m.e. metais buvo išleistas įsakymas išvaryti išlikusius žydus iš Judėjos. Jeruzalės vardas buvo pakeistas į Aelia Capitolina.

Tolesni amžiai buvo be galo sunkūs tai žemei ir jos žmonėms. "Diaspora", arba išsisklaidymas, tapo faktu. Daugybės karų metu į nelaisvę paimti žydai buvo išblaškyti po visą pasaulį kaip vergai. Laimingieji, sugebėję išvengti tokio likimo, tapo pirkliais ir amatininkais. Žydai buvo visur, išskyrus Izraelį - šitaip tiksliai išsipildė Dievo žodis. Žydų gyvenviečių buvo visame pasaulyje, bet Dievas nedavė jiems ramybės - jų gyvenimo būdą lemdavo persekiojimai ir antisemitizmas. Per 2000 metų ta žemė ir jos žmonės buvo labai veiksmingai naikinami ir reikėjo stebuklo, kad jie išliktų. O šį stebuklą Dievas buvo pažadėjęs per daugelį savo pranašų. 1967 Izraelis užėmė Jeruzalę ir pirmą kartą per 2000 metų ėmė ją kontroliuoti - Jeruzalės mindžiojimas baigėsi, kaip pranašavo Jėzus.

ATGIMĖS IZRAELIS

Kas gali būti aiškiau už pranašystę, pasakytą per Jeremiją:

"Aš juos surinksiu iš visų šalių, po kurias užsirūstinęs ir supykęs išsklaidžiau. Juos sugrąžinsiu į šitą vietą ir leisiu jiems saugiai gyventi" (Jeremijo 32:37).

Dievas pasakė, kad duos jiems naują širdį bei dvasią, kurių dėka jie atgims, ir nuostabus yra tas įkvėpimas, su kuriuo tauta sukaupė visą savo jėgą bei drąsą. Per 2000 nelaisvės metų žydai buvo silpni ir bejėgiai. Dievas atėmė jų valią ir sugebėjimą kovoti. Bet kai atėjo laikas išsipildyti pranašystei apie atgimimą savo žemėje, tada tauta prisipildė naujos dvasios. Jie kariavo, kad užsitikrintų sau žemės užėmimą, o Britanija, kuri buvo užėmusi tą teritoriją, mielai ją užleido. Tada tauta, visiškai neturėdama karinio pranašumo, įveikė jungtines arabų ir egiptiečių pajėgas. 650 000 žydų kovojo prieš 40 000 000 arabų ir, kaip senais laikais, Dievas atvedė savo tautą į pergalę. Šitaip įvyko tai, ką skelbė pranašai. Ezechielio 36 ir 37 skyriuose randama tikrai įstabi pranašystė, kuri be jokios abejonės patvirtina, kad Dievas pilnai kontroliuoja tautų reikalus. Pranašui buvo duotas regėjimas, kuriame Dievas išpranašavo tautos grįžimą į savo žemę, kur jie tapo didžiule kariuomene:

"Aš išvesiu jus iš tautų, surinksiu iš visų kraštų ir parvesiu jus į jūsų kraštą... Aš duosiu jums naują širdį ir įdėsiu jums naują dvasią... Jūs gyvensite krašte, kurį daviau jūsų tėvams" (Ezechielio 36:24,26,28).

Tada Dievas suteikė dar vieną to patvirtinimą regėjimu, kuriame pilnas išdžiūvusių kaulų laukas prisipildo galinga armija:

"Atsistojo ant kojų nepaprastai didelis būrys... Aš parvesiu jus į jūsų kraštą... Aš surinksiu izraelitus... ir parvesiu juos į jų kraštą" (Ezechielio 37:10,14,21).

Nuo 1948 metų beveik 4 milijonai žydų grįžo į Izraelį. Sekančiu svarbiu įvykiu bus Kristaus sugrįžimas. Jis įkurs savo Karalystę Izraelyje, o po to ir visame pasaulyje.

3. ŽENKLAS NEBUCHADNESARO SAPNE

Šiam sapnui paskirta visa 3 pamoka. Danieliaus paaiškinimas parodė pasaulio istorijos eigą. Romos imperija žlugo ir mes patys matome, kad dabartinė padėtis vaizduoja statulos kojas: stiprios tautos (geležis) ir silpnos (molis) negali tvirtai susijungti. Danielius tęsia:

"Tų karalių dienomis dangaus Dievas įsteigs karalystę" (Danieliaus 2:44).

Tai rodo, kad nebus dar vienos pasaulinės imperijos iki galutinių įvykių, kurie taps Danieliaus pranašystės galutiniu išsipildymu. Apaštalas Paulius buvo įsitikinęs, kad pranašystės pildėsi visiškai tiksliai iki pat jo laikų, todėl jis galėjo padrąsinti tikinčiuosius Koluose, nes žinojo, kad Kristus būtinai grįš:

"Kai pasirodys Kristus - mūsų gyvenimas, tada su Juo ir jūs pasirodysite šlovėje" (Kolosiečiams 3:4).

4. VISUOTINIŲ PASAULIO NERAMUMŲ ŽENKLAS

Kristus taip pat kalbėjo mokiniams apie laikus prieš pat jo grįžimą, kai tarp žmonių kils visuotiniai neramumai ir baimė dėl nelaimių, užgriuvusių visas tautas:

"Bus ženklų saulėje, mėnulyje ir žvaigždėse, o žemėje blaškysis sielvarto slegiamos tautos, jūrai baisiai šniokščiant ir šėlstant. Žmonės sustings iš baimės, laukdami to, kas turės ištikti pasaulį, nes dangaus galybės bus sudrebintos" (Luko 21:25,26).

Kristus simbolių kalba pasakojo apie valdančias jėgas, jūra ir bangos čia reiškia žmones (žr. Izaijo 57:20). Šis ženklas vaizduoja pasaulio tautas, kurios kelia triukšmą, kad bendrom jėgom paveiktų įvykius bei situacijas ir sudrebtų valdovų saugumą. Tarp tautų pasklis liūdna nuotaika, kuri privers žmones susimąstyti dėl viso pasaulio netvarkos ir problemų baisių pasekmių.

Be abejo, pateiktas paveikslas gali būti dabartinės pasaulio situacijos apžvalgos turiniu.

Dar kartą Kristus sako mums, kad kai įvykiai pasaulyje bus tokie, kaip jis atvaizdavo, mes turime laukti jo grįžimo: "tada jie išvys Žmogaus Sūnų ateinantį" (Luko 21:27).

Kaip matome, Dievo Karalystės įtvirtinimas žemėje yra Jo pagrindinis tikslas. Tam būtina, kad Jėzus Kristus grįžtų į žemę ir išsipildytų visi Dievo pažadai. Jėzus pats kalbėjo pranašystėje apie įvykius, kurie bus prieš jo grįžimą į žemę.

5.ARTĖJANTIS PASAULINIS KONFLIKTAS

Iš pranašystės, kuri tapo žinoma kaip "Alyvų kalno pranašystė", mes sužinojome, kad Jėzus pirmiausia perspėjo apie žydų valstybės sunaikinimą. Pagal pranašystę romėnai valdė pažadėtąją žemę, o žydai buvo vasalais. Jėzus iš anksto žinojo, kad romėnai įvykdys Dievo planą ir išsklaidys Dievo tautą visame pasaulyje:

"Žmonės kris nuo kalavijo ašmenų ir bus išvaryti nelaisvėn į visas tautas, o Jeruzalę mindžios pagonys, kol baigsis pagonių laikai. Bus ženklų..." (Luko 21:24).

Jėzaus mokiniai paklausė apie jo atėjimo ir pasaulio, arba amžiaus, pabaigos ženklus. Jėzus labai aiškiai nurodė ženklus, kurie pasireikš ir praneš apie jo grįžimą "su jėga ir didžia šlove":

"Bus ženklų saulėje, mėnulyje ir žvaigždėse, o žemėje blaškysis sielvarto slegiamos tautos, jūrai baisiai šniokščiant ir šėlstant. Žmonės sustings iš baimės, laukdami to, kas turės ištikti pasaulį, nes dangaus galybės bus sudrebtos. Tada jie išvys Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyje su jėga ir didžia šlove" (Luko 21:25-27).

Žydų grįžimas į savo žemę ir Izraelio, kaip žydų namų, atkūrimas 1948 metais yra jau anksčiau šioje pamokoje minėtos pranašystės išsipildymas. Pastaraisiais dešimtmečiais iš tiesų buvo ženklų "danguje" bei "sauleje, mėnulyje ir žvaigždėse", o tai yra tautas valdančių jėgų simboliai. Žmogiška valdžia vargu ar gali išspręsti pasaulio problemas. Karai tęsiasi - jie niekada nesibaigia ir atrodo, kad nėra jokios išeities. Tai, sakė Jėzus, bus kitas jo neišvengiamo grįžimo ženklas.

Izraelio pranašai daug kalbėjo apie aplinkybes, kurios paveiks Izraelį ir VISAS tautas prieš pat Kristaus grįžimą, tuo laikotarpiu, kuris žinomas kaip "paskutinės dienos". Apmąstykite šį pavyzdį:

"Žmogaus sūnau, pranašauk prieš Gogą, Magogą, Meseko ir Tubalo vyriausiąjį kunigaikštį, ir sakyk: Taip sako Viešpats Dievas..." (Ezechielio 38:2,3).

Atidus šios dalies skaitymas nepaliks mums abejonių, kad ši tautų grupė, į kurią įeina Persija (Iranas), Etiopija ir Libija (Ezechielio 38:5), bus Dievo priversta pulti Izraelio žemę. Pavyzdžiui, 8 eilutėje mes skaitome:

"...PASKUTINIAIS LAIKAIS tu ateisi į kraštą, išgelbėtą nuo kardo, kuris ilgą laiką buvo virtęs dykyne. Dabar surinkta ši tauta iš daugelio kraštų..." (Ezechielio 38:8).

Ši tautų federacija yra sukoncentruota aplink valstybę, esančią į šiaurę nuo Šventosios Žemės, ir įdomu pažymėti, kad tiek praeityje, tiek ir dabartiniu metu Izraeliui reikia dėmiai stebėti savo ŠIAURINIŲ sienų saugumą. Be abejo, šiuo metu grėsmę iš tos pusės kelia Sirija, kaip ir Asirija prieš 2500 metų.

Tuo metu apie šį "šiaurinį agresorių" Dievas pasakė per pranašą Ezechielį:

"Ir ateisi iš tolimos ŠIAURĖS; su tavimi daugybė tautų... Tu ateisi prieš mano tautą Izraelį ir kaip debesys apdengsi kraštą. Tai įvyks PASKUTINĖMIS DIENOMIS" (Ezechielio 38:15,16).

Šios federacijos, kuri bus surinkta prieš Izraelį netolimoje ateityje, sudėtį nėra sunku nustatyti. Gogas, Magogas, Mesekas ir Tubalas senovės istorijos tyrinėtojų yra laikomi vieno iš Nojaus sūnų, būtent Jafeto, palikuonimis. Žemėlapyje aiškiai parodytas jų santykis su kitais Nojaus sūnumis.

Priešišškai nusiteikusios prieš Izraelį šalys, tokios kaip Persija (Iranas), Etiopija ir Libija, yra gerai mums žinomos šiandien, ir pranašas Ezechielis, kalbėdamas Aukščiausiojo Dievo paliepiamu, sako mums, kad prie šių šalių prisijungs Jafeto palikuonys, "šiaurės" gyventojai "PASKUTINĖMIS DIENOMIS".

Tiesiai į šiaurę nuo Izraelio yra Sirija, vienas iš daugelio Izraelio arabiškų priešų. Dar toliau į šiaurę už Armėnijos yra varganos, dabar daugiausia nepriklausomos buvusios TSRS respublikos. Įdomu pažymėti, kad tarp šių tautų didėja islamo pasekėjų.

Dabar studijuojantiems pranašystę būtų kvaila dogmatizuoti Biblijos pranašystės rezultatą. Tik vienas Dievas gali nulemti savo plano su pasauliu balgtį, t, y, Dievo Karalystės įkurimu žemėje - Aukso amžiumi arba tūkstančio metų Kristaus valdymu žemėje. Jei tikrai studijuojame Dievo žodį, tai mes taip pat esame ir budėtojai. Kristus perspėjo savo pasekėjus, kad jie budėtų! "Todėl budėkite, nes nežinote, kurią valandą ateis jūsų Viešpats" (Mato 24:42).

Jei apžvelgtume pasaulio areną, greitai artėjančią prie XX pabaigos, ką mes pamatytume? Mes matome Izraelį, grįžusį į savo žemę, išpildžiusi tokias pranašystes, kaip, pavyzdžiui, Ezechielio 37 skyrius. Mes matome priešišumą Izraeliui, aplink visą jo valstybinę sieną, išskyrus, galbūt, pietinę jos dalį, kur iki šiol laikomasi taikos sutarties su Egiptu. Arabų (Islamo) tautos iš tiesų susivienijo prieš Dievo žmones ir bando nustumti juos į jūrą:

"Jie sako: Eikime, išnaikinkime juos, kad šios tautos nebebūtų ir Izraelio vardo niekas nebeminėtų" (Psalmė 83:4).

Įdėmesnis 83 psalmės studijavimas atlygins rimtam Biblijos skaitytojui atskleidžiamas naujus faktus, ypač susijusius su šiuolaikiniu tautų išsidėstymu, minimu šioje intriguojančioje psalmėje. Jos buvo seni Izraelio priešai ankstyvos istorijos metu ir užima dabartinių Dievo tautos priešų teritoriją. Ezechielio 38 skyriaus šiaurinis agresorius kartu su aiškiai nustatytomis tautomis, kurios dabar neturi laiko "kraštui, išgelbėtam nuo kardo", yra tie, kuriuos DIEVAS atves į galutinį konfliktą su Jeruzale:

"Visos tautos bus sušauktos kovai prieš Jeruzalę" (Zacharijo 14:2).

"Tuo metu, kai parvesiu Judo ir Jeruzalės ištremtuosius, Aš surinksiu visas tautas ir atvesiu jas į Juozapato slėnį..." (Joelio 3:1,2).

Mums nepaliekama abejonių, kad tą dieną Dievas dar kartą įsikiš į žmonių reikalus ir šitaip įgyvendins SAVO valią žemėje:

"Minių minios sprendimo slėnyje! VIEŠPATIES diena priartėjo..." (Joelio 3:14).

"VIEŠPATS suriaumos iš Siono, Jo balsas pasigirs iš Jeruzalės, dangus ir žemė sudrebės. VIEŠPATS yra savo tautos viltis ir Izraelio vaikų stiprybė. Tada jūs žinosite, kad Aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas, kuris gyvena Sione, savo šventame kalne. Jeruzalė bus šventa, svetimieji nebemindžios jos" (Joelio 3:16,17).

Tai laikas, kai mes pamatysime Kristaus, būsimojo žemės valdytojo grįžimą. Šios pranašystės, ypač Joelio ir Zacharijo, kartu su didžiosiomis Izaijo, Jeremijo bei Ezechielio pranašystėmis, atskleidžia mums DIEVO PLANĄ. Kaip budėtojai, mes stengiamės analizuoti kiekvieną šio plano žingsnį. Juk kiekvienas žingsnis PRIARTINA galutinio konflikto dieną, Biblijoje žinomą kaip ARMAGEDONAS, kai, Zacharijo žodžiais:

"VIEŠPATS karaliaus visai žemei. Bus vienas VIEŠPATS ir jo vardas bus vienas" (Zacharijo 14:9).

KRISTAUS GRĮŽIMO NEIŠVENGIAMUMAS

Laiko ženklai pateikia neklystantį artėjančių įvykių paveikslą. Pasiruošimas Dievo įsikišimui beveik užbaigtas ir Jėzus Kristus yra prie durų, pasiruošęs atnešti pasauliui netikėtumą.

Matydami ženklus ir žinodami jų reikšmę, ar mes galime likti abejingais? Mes galime būti panašūs į neprotingus, kurie negalvoja apie šiuos dalykus ir nieko nedaro. Tokiems Kristaus grįžimas bus netikėtas, kaip vagies atėjimas naktį.

Ir priešingai, mes galime įdėmiai stebėti ženklus ir atsižvelgti į perspėjimus, kol dar ne vėlu. Jėzus pasakė: "Kai tai PRASIDĖS, atsitieskite ir pakelkite galvas, nes artėja jūsų atpirkimas" (Luko 21:28). Vietoj to, kad būti prislėgtais dabartine padėtimi, mes galime atsitiesti ir suvokti išgelbėjimo būtinybę per Kristų, mūsų Atpirkėją. Mes galime būti protingais ir ieškoti priedangos Kristuje - Arkoje prieš tai, kai didžioji Visagalio Dievo diena sunaikins neteisiuosius.

Mūsų galioje traktuoti šiuos dalykus kaip labai svarbius, prisimenant, kad tai susiję su mūsų gyvenimu ir likimu. Biblija mums siūlo amžinojo gyvenimo viltį ir vietą Dievo Karalystėje - Karalystėje, kurioj Kristus valdys tiesoje ir taikoje; tai bus ne "malonės viešpatavimas širdyje", bet tiesioginė karalystė žemėje.

Protingas skaitytojas prieš tokios išvados:

- a) Kristaus atėjimas yra gyvybiškai svarbus įvykis
- b) Dievo Žodžio perspėjimai neturi būti ignoruojami
- c) Dabartinis mūsų gyvenimas nesuteikia nuolatinio pasitenkinimo
- d) Tikėjimas Dievo Karalystės Evangelija (gerąja naujiena) ir krikštas į gelbstintį Kristaus vardą yra būtini dalykai.

Kiekvienas iš mūsų asmeniškai turi nuspręsti, ar norime "ištverti jo (Kristaus) atėjimo dieną", kai jis padarys "skirtumą tarp teisiejo ir nedorėlio, tarp to, kuris tarnauja Dievui, ir to, kuris Jam netarnauja" (Malachijo 3:18).

APIBENDRINIMAS

1. Jėzaus Kristaus grįžimas yra neišvengiamas.
2. Šį grįžimą pažadėjo angelai Jo užžengimo metu.
3. Jėzus grįš, kad įkurtų Dievo karalystę žemėje.
4. Tik Dievas tiksliai žino nustatytą Kristaus grįžimo dieną.
5. Aiškūs ženklai rodo, kad Kristaus grįžimas arti.
6. Nojaus dienos panašios į dabartines.
7. Žydų atgimimas Izraelyje yra gyvasis ženklas.
8. Mes gyvename paskutinėje Nebuchadnesaro sapno fazėje.
9. Pasaulio neramumai ruošia kelią Kristaus grįžimui.
10. Izraelio kaimynų priešiškus.

IŠTRAUKOS SKAITYMUI

Ezechielio 37 Apaštalų darbai 3 1 Tesalonikiečiams
Ezechielio 38 Apaštalų darbai 1:1-12 2 Tesalonikiečiams 1
Luko 21

9 PAMOKOS TESTAS

Pabraukite kiekvieno klausimo teisingą atsakymo variantą ir, perrašę juos į BENDRĄ ATSAKYMŪ LAPĄ, esantį brošiūros gale, arba surašę teisingus atsakymus į atskirą popieriaus lapą išsiųskite jį mums. Užpildyta testo lapą pasilikite sau pasitikrinimui.

1. Kodėl Jėzus ruošiasi grįžti į žemę?
a) Jis nesiruošia grįžti b) Kad sustabdytų karus c) Kad įkurtų Dievo Karalystę d) Kad išgydytų ligas
2. Kas žino tikslią Jėzaus grįžimo datą?
a) Angelai b) Jėzus c) Dievas d) Paulius
3. Kur mes galime rasti ženklus, parodančius, kad Jėzus grįš greitai?
a) Biblijoje b) Laikraščiuose c) Žvaigždėse d) Žydų Įstatyme.
4. Kokius reiškinius pasaulyje Jėzus lygino su Nojaus laikais?
a) Izraelio grįžimą į savo žemę
b) Šiaurinio agresoriaus pakilimą
c) Smurto ir malonumų ieškojimo laikus
d) Kai kurios tautos stiprios, o kai kurios silpnos
5. Koks simbolis vaizduoja Izraelį palyginime, esančiame Mato 24:32,33?
a) Išdžiūvusių kaulų slėnis b) Figmedis c) Žvakidė d) Arka
6. Kuri Nebuchadnesaro sapno dalis vaizduoja laiką prieš Jėzaus grįžimą?
a) Auksinė galva b) Kojos dalinai iš geležies ir dalinai iš molio c) Blauzdos iš geležies d) Juosmuo ir strėnos iš vario
7. Kuri žmonių klasė turima omenyje Luko 21:25 eilutėje: "jūrai baisiai šniokščiant ir šėlstant"?
a) Šventieji b) Nedorėliai c) Valdovai d) Misionieriai
8. Kuri šalis yra tiesiai į šiaurę nuo Izraelio?

a) Amerika b) Sirija c) Egiptas d) Rusija

9. Kas yra "Mykolas", apie kurį rašoma Danieliaus 12:1?

a) Nojus b) Ezechielis c) Danielius d) Jėzus

10. Kurie iš žemiau pateiktų ženklų, pranešančių apie Jėzaus grįžimą, yra matomi šiandien?

a) Žydų atgimimas Izraelyje

b) Neramumai pasaulyje

c) Izraelio kaimynų priešiškus

d) Blogybių laikas

e) Vienos tautos stiprios, o kitos - silpnos.

BIBLIJOS STUDIJOS

Nr.4

- ★ Evangelija
- ★ Krikštas
- ★ Dievo karalystė

STUDIJAVIMO METODAS

Tai keturių užsiėmimų serija, kurių kiekvieną sudaro trys pamokos, galinti padėti jums suvokti tai, ko moko Biblija ir suprasti krikščionybės pranašumus. Jūs turėsite daug naudos iš šių studijų bei po keletą kartų skaitydami Biblijos ištraukas. Po to atsakykite į klausimus, esančius kiekvienos pamokos pabaigoje, kaskart sugrįždami prie teksto, jei nesate įsitikinę atsakymo teisingumu. Nesistenkite greitai perskaityti ir bandyti atspėti atsakymus. Pamokos pateikia nemžai informacijos ir tai Jums bus tvirtas pagrindas tolimesniems užsiėmimams.

Atsakę į klausimus, perrašykite juos į bendrą atsakymų lapą, esantį brošiūros gale, ir išsiuskite mūsų adresu. Repetitorius patikrins ir asmeniškai Jums parašys kartu su reikalingom pastabom, bei atsiųs kitus "Biblijos Studijų" numerius.

Jeigu Jums iškiltų kokių nors klausimų Biblijos tema, mes mielai padėsime Jums surasti atsakymą pačioje Biblijoje.

BIBLIJOS STUDIJŲ SERIJA

Ši serija sudaryta iš keturių brošiūrų, kurių kiekvienoje yra po trys pamokas. Jas galima studijuoti įvairia tvarka, tačiau geriausias rezultatas pasiekiamas studijuojant laipsniškai, nuo 1 iki 12 pamokos.

Nr. 1

- * Biblija
- * Dievas
- * Dievo tikslas

Nr. 2

- * Mirtis
- * Dievo pažadai
- * Jėzus Kristus

Nr. 3

- * Dievo pažadai Dovydui
- * Jėzaus prisikėlimas
- * Kristaus sugrįžimas

Nr. 4

- * Evangelija
- * Krikštas
- * Dievo Karalystė

Evangelija

Šioje pamokoje sukonkretinsime tai, ką sužinojome ankstesnėse pamokose.

Žodis "evangelija" yra kilęs iš graikiško žodžio "euaggelion", kuris reiškia "geroji naujiena".

kristaus mokymo pagrindas

Visi jie - Matas, Morkus, Lukas ir Jonas - kalbėjo mums apie tai, kaip Jėzus keliavo po Izraelio žemę, skelbdamas Evangeliją - Gerąją naujieną - apie ateinančią karalystę.

"Jėzus ėjo per visus miestus ir kaimus, mokydamas sinagogose, skelbdamas karalystės Evangeliją ir gydydamas visokias ligas bei negalias." (Mato 9:35)

"Jėzus sugrįžo į Galilėją ir ėmė skelbti gerąją Dievo naujieną."
(Morkaus 1:14)

"Viešpaties Dvasia ant manęs, nes jis patepė mane, kad neščiau gerąją naujieną vargdieniams." (Luko 4:18)

"Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą." (Jono 3:16)

"Taip yra kaip sakai: aš esu karalius. Aš tam esu gimęs ir atėjęs į pasaulį, kad liudyčiau tiesą." (Jono 18:37)

apaštalai skelbė evangeliją

Paskelbęs gerąją naujieną apaštalams, Jėzus išsiuntė juos mokyti kitus: "Paskui išsiuntė Dievo karalystės skelbti, sveikatos ligoniams teikti." (Luko 9:2)

Po savo mirties ir prisikėlimo Jėzus skatino apaštalus tęsti šį darbą: "Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai. Kas įtikės ir pasikrikštys, bus išgelbėtas." (Morkaus 16:15-16)

Iš šių paskutinių žodžių mes matome, kad yra būtina suprasti, tikėti ir paklusti .evangelijos žodžiams, tam kad išsigelbėtume.

EVANGELIJOS GALIA

Dėl to apaštalas Paulius rašė:

"Aš nesigėdiju Evangelijos, nes ji yra Dievo galybė išgelbėti kiekvienam tikinčiajam, pirma žydui, paskui graikui."
(Romiečiams 1:16)

Mes turime aiškiai suprasti gerąją naujieną, kurios mus mokė Jėzus ir apaštalai. Vėl Paulius rašo:

"Bet nors ir mes patys ar angelas iš dangaus imtų jums skelbti kitokią evangeliją, negu esame jums paskelbę,- tebūnie prakeiktas!" (Glatams 1:8)

kaip apaštalai suprato "evangeliją"?

Apaštalai buvo išsiusti skelbti gerosios naujienos apie Dievo karalystę dar dar prieš Jėzaus nukryžiuvimą. Ką jiems reiškė toji "geroji naujiena"? Kai du iš jų kalbėjo su Jėzumi po jo prisikėlimo, jie pasakė:

"Su Jėzumi Nazarėnu, kuris buvo pranašas, galingas darbais ir žodžiais Dievo ir visos tautos akyse....mes tikėjomės, kad jis atpirksiąs Izraelį." (Luko 24:19,21)

Prieš užžengiant Jėzui į dangų, "Susirinkusieji ėmė jį klausinėti: "Viešpatie, gal tu šiuo metu atkursi Izraelio karalystę?" (Apaštalų darbai 1:6)

Jie tikėjosi, kad Jėzus atkurs Dievo karalystę jų laikais. Tai buvo tokios geros naujienos, jog jie laukė greito jų išsipildymo. Tačiau Jėzus pasakė jiems, kad tas laikas dar neatejo. "Ne jūsų reikalas žinoti laiką ir metą, kuriuos Tėvas nustatė savo galia." (Apaštalų darbai 1:7)

dievo pažadai

Kai apaštalai stebėjo Jėzaus paėmimą į dangų, du angelai atsistojo šalia jų ir prabilo:

"Tasai Jėzus, paimtas nuo jūsų į dangų, sugrįš taip pat, kaip esate jį matę žengiant į dangų." (Apaštalų darbai 1:11)

Šis pažadas ne syki buvo kartojamas apaštalų. Apie tai skaitome Apaštalų darbų knygoje bei jų laiškuose. Jie laukė Jėzaus sugrįžimo, kada bus išpildyti pažadai dėl Dievo karalystės.

Nors žodis "evangelija" sutinkamas tik Naujajame Testamente, tačiau Dievo karalystės geroji naujiena - visų Dievo pažadų nuo pat pradžios pagrindas.

evangelija rojuje

Prisiminkime Dievo žodžius, pasakytus žalčiui, kai Adomas ir Ieva nusižengė Jo paliepipimui:

"Aš padarysiu neprietelystę tarp tavęs ir tarp moteriškės, tarp tavo palikuonių ir jos palikuonių; ji sutrins tau galvą, o tu tykoksi jos kulnies." (Pradžios 3:15)

Tai buvo geroji naujiena apie tai, kad vieną kartą nuodėmė ir mirtis neteks savo galių. Paskaitykite Laišką Žydams 2:14-15.

evangelija abraomui

Mes analizavome Dievo pažadus Abraomui. Apaštalas Paulius rašė: "Ir Raštas, numatydamas, kas Dievas tikėjimu nuteisina pagonis, iš anksto paskelbė Abraomui gerą naujieną: Tavyje bus palaimintos visos tautos." (Galatams 3:8)

Kai Jėzus sugrįš, jis prikels Abraomą iš numirusių, ir visi Dievo pažadai, duoti Abraomui bus išpildyti.

Šie pažadai buvo patvirtinti Izaokui ir Jokūbui, ir jie taip pat bus prikelti iš numirusių Jėzui sugrįžus, ir užims garbingas vietas Dievo Karalystėje. (Mato 8:11)

evangelija dovydui

Geroji naujiena apie Dievo Karalystę buvo pažadėta ir Dovydui per pranašą Nataną - skaitykite 2 Samuelio 7:12-16.

"Aš pažadinsiu po tavęs palikuonį...aš patvirtinsiu jo karalystės sostą į amžius. Tavo namai bus ištikimi ir tavo karalystė amžina tavo akivaizdoje, ir tavo sostas bus nuolat tvirtas."

Nors vėliau Izraelis pamiršo Dievą, Jis nepamiršo savo pažadų. Mes vėl ir vėl juos sutinkame Dovydo psalmėse bei pranašų knygose. Paskutiniajam Judėjos karaliui Zedekijui Dievas kalbėjo per pranašą Ezekielį: "Kalte, kalte, kalte aš padarysiu iš jo [karaliaus vainiko], tačiau tai neįvyks, iki ateis tas, kuriam priklausos teismas, ir aš jam jį atiduosiu." (Ezekielio 21:27)

Prieš Jėzui ateinant, angelas priminė pažadą Marijai:

"Jisai bus didis ir vadinsis Aukščiausiojo Sūnus. Viešpats Dievas duos jam jo tėvo Dovydo sostą; jį viešpataus Jokūbo namuose per amžius ir jo viešpatavimui nebus galo." (Luko 1:32-33)

evangelija mums

Ši Dievo karalystės geroji naujiena atskleista mums Biblijoje. Jėzus greitai sugriš į žemę įkurti Dievo karalystės. Perskaitykite Evangelijos pagal Matą 25 skyrių. Trys palyginimai šiame skyriuje skatina, moko mus stebėti, dirbti ir parodyti Kristaus meilę, jeigu mes norime būti Dievo karalystėje.

1) Palyginimas apie dešimt mergaičių

Tos, kurios pasiruošė ir laukė, buvo pakviestos į vestuvių puotą, bet toms, kurios nepasiruošė su savim aliejaus, durys buvo uždarytos.

2) Palyginimas apie talentus

Jėzus įvertins tai, kaip mes naudojame savo sugebėjimus ir apdovanos tuos, kurie įvairiais būdais išnaudojo savo žinias ir galimybes.

3) Palyginimas apie piemenį, atskirianti avis

Gerasis Ganytojas pažįsta savo avis ir įvertina jų patangas. Jis žino tuos, kurie stengiasi padėti savo artimiesiems, ir priima šią pagalbą tarsi ji buvo skirta asmeniškai jam.

Ką mes turime daryti?

Mes turime atgailauti ir keisti savo gyvenimo būdą, nes "atėjo metas ir prisiartinio Dievo karalystė: 'atsiverskite ir tikėkite Evangelija!'" (Morkaus 1:15)

"Tad atgailokite ir atsiverskite, kad būtų išdildytos jūsų nuodėmės, kad nuo Viešpaties veido ateitų paguodos metas ir jis atsiųstų jums skirtąjį Mesiją Jėzų." (Apaštalų darbai 3:19-20)

"Ir štai Dievas nebežiūri anų neišmanymo laikų, bet dabar skelbia žmonėms, jog visiems visur reikia atsiversti. Jis nustatė

dieną, kada teisingai teis visą pasaulį per vieną žmogų, kurį tam paskyrė." (Apaštalų darbai 17:30-31)

Mes turime sekti Jėzų, pakeisti savo širdis ir mintis, kad atgimtume per krikštą, ir mūsų kita pamoka išaiškina, ką tai reiškia. Tai taip pat yra būtina.

"Ir visi, kurie esate pakrikštyti Kristuje, apsivilkote Kristumi... O jei priklausote Kristui, tai esate ir Abraomo palikuonys bei paveldėtojai pagal pažadą." (Galatams 3:27-29)

Šioji Evangelija yra Dievo karalystės geroji naujiena. Kaip ir apaštalai, mes laukiame jos išsipildymo. Būtent todėl mes meldžiamės, kaip Jėzus mokė savo pasekėjus: "Teateinie tavo karalystė."

"Tėve mūsų, kuris esi danguje,
teesie šventas tavo vardas,
teateinie tavo karalystė,
teesie tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje.
Kasdieninės mūsų duonos duok mums šiandien
ir atleisk mums mūsų kaltes,
kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams.
Ir nevesk mūsų į pagundą,
bet gelbėk mus nuo pikto." (Mato 6:9-13)

APIBENDRINIMAS

1. Žodis "evangelija" reiškia "geroji naujiena".
2. Geroji naujiena apie Dievo karalystę buvo Jėzaus ir jo apaštalų mokymo pagrindas.
3. Žinojimas, tikėjimas, paklusimas Evangelijai yra būtini išgelbėjimui.
4. Evangelija skelbiama visuose Raštuose, Senajame ir Naujajame Testamentuose.
5. Geroji naujiena ir dabar skelbiama mums.
6. Mes galime gauti vietą Dievo karalystėje, jei klausysime, suprasime ir paklusime Evangelijos žiniai.
7. Mes turime su džiaugsmu atsiliepti į Evangelijos kvietimą, kaip kadaise pasiūlyė Abraomas ir visi kiti paklusnūs Dievo tarnai.

BIBLIJOS IŠTRAUKOS PASISKAITYMUI

2 Samuelio 7	Psalmė 96	Izaijo 55
Apaštalų darbai 9	Psalmė 1	

10 pamokos testas

Pabraukite kiekvieno klausimo teisingą atsakymo variantą ir perrašę juos į BENDRĄ ATSAKYMŲ LAPĄ, esantį brošiūros gale, arba surašę teisingus atsakymus į atskirą popieriaus lapą, išsiuskite jį mums. Užpildytą teksto lapą pasilikite sau pasitikrinimui.

- Žodis "Evangelija" reiškia:
a) Naujienos b) Geroji naujiena c) Dievas kalba d) Žinia
- Kurios iš pateiktų citatų kalba mums apie tai, kad Jėzus skelbė Karalystės Evangeliją?
a) Mato 1:14 e) Mato 3:16 i) Mato 4:18
b) Morkaus 1:14 f) Morkaus 3:16 j) Morkaus 4:18
c) Luko 1:14 g) Luko 3:16 k) Luko 4:18
d) Jono 1:14 h) Jono 3:16 l) Jono 4:18
m) Mato 9:35 n) Morkaus 9:35 o) Luko 9:35
p) Jono 9:35
- Kas dar, be Jėzaus, skelbė Evangeliją?
a) Žydų dvasininkai b) Apaštalai
c) Romos valdovas d) Išminčiai
- Kada žemėje bus įkurta Dievo karalystė?
a) Nežinoma b) Kai Jėzus sugriš į žemę
c) Ji jau yra d) Ji nebus įkurta
- Kas pasakė apaštalams, stebintiems Jėzaus užžengimą į dangų, kad jis sugriš?
a) Dievas b) Angelas c) Jėzus d) Du angelai
- Ko reikia, kad Biblijos siūlomas pažadas dėl išsigelbėjimo būtų skirtas ir mums?
a) Daryti gerą draugams b) Dalintis savo turtais
c) Paklusti šalies įstatymams
d) Žinoti, tikėti ir paklusti Evangelijai
- Kuris iš Dievo pažadų iš anksto paskelbė, kad žmonija kovos su nuodėmės ir mirties jėga?
a) Pažadas Rojuje b) Pažadas Abraomui
c) Pažadas Nojui d) Pažadas Dovydui
- Kuri Naujojo Testamento citata patvirtina tą faktą, kad Evangelija buvo paskelbta Abraomui?
a) Galatams 8:3 b) Galatams 3:8
c) Romiečiams 8:3 d) Romiečiams 3:8
- Kuris iš Dievo pranašų paskelbė Dovydui gerąją naujieną apie Dievo Karalystę?
a) Danielis b) Izaijas c) Elijas d) Natanas
- Kuris mokinys padėjo Sauliui (Pauliui) pasikrikštyti, kaip aprašoma Apaštalų darbų 9 skyriuje?
a) Petras b) Andriejus c) Ananijus d) Jonas

Krikštas

Paskutinėje pamokoje sužinojome, kad išsigelbėjimas neįmanomas be tikėjimo, Evangelijos supratimo, paklusimo Dievo įsakymams. Skaitome Jėzaus žodžius, kuriuos jis ištarė po prisikėlimo: "Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai. Kas įtikės ir pasikrikštys, bus išgelbėtas." (Morkaus 16:15-16)

Atsižvelgdami į Raštus, matome, kad krikštas galimas, kai vyras ar moteris suvokia Dievo žodį ir paklūsta jam. Tik tokiu atveju Dievas juos priima.

Prisiminkime Kornelijų, Italų kohortos šimtininką, visais požiūriais "gerą" žmogų, (žr. Apaštalų darbai 10:2), ir vis dėlto jam buvo liepta pasiųsti vyrus ir parsivesti Petrą "į savo namus ir išklaudyti tavo pamokymų". (Apaštalų darbai 10:6) Petras atėjo ir mokė Kornelijų apie Jėzų.

"Jis mums įsakė skelbti tautai ir liudyti, kad jis yra Dievo paskirtasis gyvųjų ir mirusiųjų teisėjas. Apie jį visi pranašai liudija, kad kiekvienas, kas jį tiki, gauna jo vardu nuodėmių atleidimą."

Ir dar viena sąlyga buvo būtina:

"Ir jis liepė juos pakrikštyti Jėzaus Kristaus vardu." (Apaštalų darbai 10:42-48)

Iš šių ir kitų Apaštalų darbų knygos citatu matyti, kad Dievas reikalauja trijų sąlygų, būtinų išgelbėjimui: žinojimas, tikėjimas ir krikštas. (Skaitykite: Apaštalų darbai 2:37-38,41; Apaštalų darbai 8:35-38; Apaštalų darbai 16:25-33)

žodžio "krikštyti" reikšmė

Žodis "krikštyti" yra kilęs iš graikiško žodžio "baptizo", kuris reiškia "panardinti", "panerti" arba "pilnai pasinerti į skystį". Graikų kalboje šis žodis dažnai vartojamas tų žmonių, kurie dažo medžiagas. Kad ją nudažyti, būtina pilnai panardinti į dažus, ir tada medžiaga įgys spalvą.

KRIKŠTAS

Šio žodžio vartojimas Naujajame Testamente įrodo, kad pašlakstymas ar apipylimas vandeniu nėra priimtinas. Pagal Bibliją krikštas yra visiškai panardinimas į vandenį. Štai prisiminkime Pilypą, kuris pakrikštijo eunuchą: "Jie abudu - Pilypas ir eunuchas - įbrido į vandenį. Pilypas jį pakrikštijo." (Apaštalų darbai 8:38)

Tą patį skaitome apie Joną Krikštytoją, kuris krikštijo Enone netoli Salimo, "nes ten buvo daug vandens". (Jono 3:23)

KRIKŠTO REIKŠMĖ

Jei mes atidžiai skatome Naująjį Testamentą, tai pastebime, kad krikštas turi keturias pagrindines reikšmes.

1. Nuplovimas, apvalymas.

"Kelkis, priimk krikštą ir nusiplauk nuodėmes šaukdamasis jo vardo!" (Apaštalų darbai 22:16)

"Argi nežinote, kad neteisieji nepaveldės Dievo Karalystės?... Kai kurie buvote tokie, bet dabar esate nuplauti, pašventinti, išteisinti Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu." (1 Korintiečiams 6:9-11)

Tokių pat simbolių randame netgi Senajame Testamente, taip pat susijusi su spalvų pakeitimu.

"Apsiplaukite, nusivalykite; atimkite iš po mano akių savo veiksnių piktumą, liaukitės darę pikta! Išmokite daryti gera ... Jei jūsų nuodėmės būtų kaip škarlatas, bus padarytos baltos kaip sniegas; jei jos būtų raudonos kaip purpuras, bus kaip balta vilna." (Izaijo 1:16-18)

2. Susijungimas su Kristaus mirtimi ir prisikėlimu.

Kai besikrikštydami mes pilnai pasineriame į vandenį, mes simboliškai mirštame, o išėję iš vandens, mes simboliškai prisikeliame naujam gyvenimui. Tokiu būdu mes mirštame ir prisikeliame su Jėzumi. Apaštalas Paulius apie tai rašo:

"Argi nežinote, jog mes visi, pakrikštyti Kristuje Jėzuje, esame pakrikštyti jo mirtyje? Taigi krikštu mes esame kartu su juo palaidoti mirtyje, kad kaip Jėzus buvo prikeltas iš numirusių Tėvo šlovinga galia, taip ir mes pradėtume gyventi atnaujintą gyvenimą. Jei esame suaugę su jo mirties paveikslu, būsime suaugę ir su prisikėlimo." (Romiečiams 6:3-5)

Krikšto dėka mes prisikeliame naujam gyvenimui, tuo pačiu pakeisdami savo požiūrį, kuris būtinas mūsų paklusimui Dievui.

Jėzus pasakė: "Kas negims iš vandens ir Dvasios, neįeis į Dievo Karalystę." (Jono 3:5)

Paulius taip pat rašė apie krikštą kolosiečiams:

"Su juo palaidoti krikšte, jūs tikėjimu jame prisikėlėte galybe Dievo, kuris jį prikėlė iš numirusių. Taip pat ir jus, mirusius nuodėmėmis ir kūno neapipjaustimu, jis atgaivino kartu su Kristumi, dovanodamas visus nusikaltimus." (Kolosiečiams 2:12-13)

3. Mes patampame viena Kristuje per krikštą.

Per krikštą mes susijungiamo su Kristumi, priklausome jam ir dalijamės Dievo pažadais, duotais per jį:

"Kaip vienas kūnas turi daug narių, o visi nariai, nepaisant daugumo, sudaro vieną kūną, taip ir Kristus. Mes visi buvome pakrikštyti vienoje Dvasioje, kad sudarytume vieną kūną, visi - žydai ir graikai, vergai ir laisvieji; ir visi buvome pagirdyti viena Dvasia." (1 Korintiečiams 12:12-13)

"Taigi supraskite, kad Abraomo vaikai yra tie, kurie tiki ... Pažadai buvo duoti Abraomui ir jo palikuoniui. Nėra pasakyta "ir palikuonims", ne daugiskaita, bet kaip apie vieną: ir tavo palikuoniui, tai yra Kristui ... Juk jūs visi tikėjimu esate Dievo vaikai Kristuje Jėzuje. Ir visi, kurie esate pakrikštyti Kristuje, apsilvirkite Kristumi. Nebėra nei žydo, nei graiko; nebėra nei vergo, nei laisvojo; nebėra nei vyro, nei moters: visi jūs esate viena Kristuje Jėzuje! O jei priklausote Kristui, tai esate ir Abraomo palikuonys bei pveldėtojai pagal pažadą." (Galatams 3:7, 16, 26-29)

Paulius dar rašo apie pasikeitimus, įvykstančius krikšto metu:

"Tais laikais jūs buvote be Kristaus, svetimi Izraelio bendruomenei, tolimi pažado sutartims, be vilties ir be Dievo pasulyje. Bet dabar Kristuje Jėzuje jūs, kadaise buvusieji toli, esate tapę artimi dėlei Kristaus kraujo ... Vadinasi, jūs jau nebeesate ateiviai nei svetimi, bet šventųjų bendrapiliečiai ir Dievo namiškiai." (Efeziečiams 2:12-13, 19)

4. Šeiminių pakeitimas - kvietimas atsiriboti

Perskaitykite: 2 Korintiečiams 6:14-18

1 Jono 2:15-17

Dievui nepatinka stabmeldystė pasaulyje. Vyrai ir moterys iš prigimties yra nuodėmės tarnai. Mūsų tarnystė pasikeičia pasikrktijus:

"... kad daugiau nebevergautume nuodėmei. Juk kas miręs, tas išvaduotas iš nuodėmės ... Taip ir jūs laikykite save mirusiais

nuodėmei, o gyvais Dievui Kristuje Jėzuje. Taigi tegu nebeviešpatauja jūsų mirtingame kūne nuodėmė, kad vėl nepsiduotumėte jo geismams ... Argi nežinote, kad pasiduodami kam nors vergiškai tarnauti jūs iš tiesų tapote vergais to, kurio klausote: ar tai būtų nuodėmė, vedanti į mirtį, ar klusnumas, vedantis į teisumą. Ačiū Dievui, kad, buvę nuodėmės vergais, jūs iš širdies paklusote tam mokslo pavyzdžiui, kuriam buvote pavesti, ir, išvaduoti iš nuodėmės, tapote teisumo tarnais." (Romiečiams 6:6-7, 11-12, 16-18)

Pasikrikštydami mes pradėdame naują, paklusnų Dievui gyvenimą, kuris žada mums Dievo dovaną.

"O dabar, išvaduoti iš nuodėmės ir tapę Dievo tarnais, jūs turite kaip vaisių - šventumą ir kaip baigtį - amžinąjį gyvenimą. Atpildas už nuodėmę - mirtis, o Dievo malonės dovana - amžinasis gyvenimas mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuje." (Romiečiams 6-22,23)

Mes visiškai atmetame žmogiškuosius kelius, pasaulio kelius. Pasikrikštiję ir klausydamiesi Evangelijos, mes pasirenkame Dievo kelią - Dievo galią išgelbėjimui.

NOJAUS PAVYZDYS

Taip padarė Nojus. Jo dienomis pasaulis buvo kupinas nuskaltimų ir neteisingumo. Nojus pastatė arką, įėjo į ją kartu su savo šeima ir buvo išgelbėtas, kai tuo tarpu visas likęs pasaulis buvo sunaikintas potvynio metu.

"Nojus dienomis Dievo kantrybė laukė bestatant arką, kuria nedaugelis, tai yra aštuoni asmenys, buvo išgelbėti vandeniui. Ir jus dabar gelbsti tų dalykų vaizdinys - krikštas. Jis nėra nešvaraus kūno nuplovimas, bet Dievo maldavimas suteikti gryną sąžinę dėlei Jėzaus Kristaus prisikėlimo." (1 Petro 3:20-21)

Jėzaus sugrįžimas ir teismas bus netikėti, kaip kad buvo Nojus dienomis. Kaip ir Nojus būdamas arkoje išsigelbėjo, taip ir mes būsime išgelbėti, jei mes esame "Jėzuje Kristuje". Mes sužinojome, kad mes galime būti Kristuje per žinojimą, tikėjimą, krikštą ir pastovų nuolankumą.

KRIKŠTO BŪTINUMAS IR SVARBA

Daugelis mano, kad tai atlikti nebūtina, norint pakeisti savo gyvenimą į gerąją pusę. Kaip jie klysta, ir kokios beprasmiškos jų pastangos elgtis

teisingai! Prisiminkite srietį Naamaną (2 Karalių 5:1-27). Dievo žmogus pranašas Eliša liepė jam apsiplauti Jordano upėje, kad išsigydytų nuo raupsų. Iš pradžių jis atsisakė, bet kai jo tarnai įtikino jį paklusti Dievo žodžiams, kuriuos šis kalbėjo per pranašą, jis iškart buvo pagydytas.

Jeigu mes visomis pastangomis stengsimės paklusti Dievo žodžiui, mes taip pat galėsime pagyti ir pradėti naują gyvenimą. Tačiau mus domina klaidos ir nuodėmės, įvykdytos po krikšto. Kaip mes anksčiau kalbėjome, pasikrikštydami mes numirštame su Jėzumi Kristumi, o šis įvykis simbolizuoja auką už daugelio nuodėmes, ir už mūsų nuodėmes, kurias mes įvykdome naujame mūsų gyvenime Kristuje. Bet meldamiesi mūsų Gelbėtojo vardu, mes gauname atleidimą. Kai mes atgailaujame ir prašom Dievo atleidimo, visos mūsų nuodėmės ir klaidos tarsi ištrinamos, ir mes galime tikėtis, kad jei mes stengsimės elgtis teisingai, Dievas būtinai mūsų pasigailės.

Dievas suteikia šią nuostabią galimybę mums per savo Žodį. Ar jau pajutote būtinybę pradėti naują gyvenimą? Su nuodėminga patirtimi ir noru atsikratyti tamsaus praeities šešėlio, Dievo Žodyje jūs atrasite puikią galimybę pradėti viską iš naujo. Tai padės jums pasirinkti teisingą kelią, vedantį į nemirtingumą ir į nuostabią Dievo karalystę, o ne kelią, vedantį į kapą. Dievo kelias - vienintelis kelias, kuris jus sutaikys su Kūrėju.

Štai todėl krikštas yra svarbus ir būtinas.

APIBENDRINIMAS

1. Krikštas įmanomas tik pilnai suvokiant ir tikint Evangeliją.
2. Krikštas reikalauja visiško panardinimo į vandenį.
3. Krikšto metu -
 - a) mūsų nuodėmės simboliškai nuplaunamos
 - b) mes tampame susiję su Viešpaties Jėzaus Kristaus mirtimi bei prisikėlimu
 - c) mes tampame viena su Kristumi, ir per Kristų mes esame susiję su Dievo pažadais
 - d) mes pakeičiame šeiminius, atsiribodami nuo nuodėmės, mes tarnaujame Dievui, taip atsiskirdami nuo pasaulio.
4. Kaip Nojus išsigelbėjo įžengdamas į arką, taip ir mes, įėję į Kristų krikšto metu, būsimе išgelbėti nuo ateinančio teismo.
5. Krikštas yra būtinai reikalingas išsigelbėjimui.

BIBLIJOS IŠTRAUKOS PASISKAITYMUI		
Prsdžios 6, 7 ir 8	Morkaus 16	
Apaštalų darbai 8	Apaštalų darbai 22	Romiečiams 6

11 PAMOKOS TESTAS

Pabraukite kiekvieno klausimo teisingą atsakymo variantą ir, perrašę juos į BENDRĄ ATSAKYMŲ LAPĄ, esantį brošiūros gale, arba surašę teisingus atsakymus į atskirą popieriaus lapą, išsiuskite jį mums. Užpildytą testo lapą pasilikite sau pasitikrinimui.

1. Žodis "krikštyti" reiškia:
a) Pašlakstymą b) Liejimą c) Panardinimą d) Mirkymą
2. Kas pakrikštijo Etiopijos eunučą?
a) Steponas b) Paulius c) Pilypas d) Barnabas
3. Kurios iš šių citatų pasakoja mums apie paliepimus apaštalams skelbti Evangeliją?
a) Morkaus 15:15-16 b) Morkaus 16:15-16
c) Morkaus 5:15-16 d) Morkaus 6:15-16
4. Kurie trys iš žemiau išvardytų buvo pakrikštyti?
a) Pilotas b) Paulius c) kalėjimo prižiūrėtojas Filipoose
d) Lidija
5. Kada galima krikštytis?
a) Gimus b) Mirštant c) Baigus mokyklą
d) Pilnai suvokiant Dievo planą dėl išgelbėjimo ir tikint juo
6. Ką simbolizuoja krikštas?
a) Dievo dovaną b) Žmogaus mirtį tiesiogine prasme
c) Nojaus arką d) Jėzaus mirtį bei prisikėlimą
7. Kurie iš žemiau pateiktų Biblijos skyrių išaiškina krikšto prasmę?
a) Romiečiams 6 b) Rūtos 4
c) Apreiškimas 6 d) Kolosiečiams 4
8. Kokį įvykį Petras prisimena, norėdamas pademonstruoti krikšto reikšmę?
a) Perėjimas per Raudonąją jūrą Išėjimo knygoje
b) Jordano upės perėjimas keliaujant į pažadėtąją žemę
c) Vandens tiekimas dykumoje
d) Nojaus arka potvynio metu
9. Ko Dievas reikalauja iš mūsų, jei mes norime užsitikrinti sau vietą Jo karalystėje?
a) Meilės b) Tikėjimo c) Tikėjimo ir krikšto d) Sąžiningumo
10. Ar jūs norėtumėte sužinoti daugiau apie Dievo žinią, kad įgautumėte supratimą, reikalingą norint būti pakrikštytam?
a) Taip b) Ne c) Nesu tikra(s) d) Galbūt norėčiau

Dievo karalystė

Kai Jėzus sugrįš - ankstesnė pamoka parodė, kad tai įvyks labai greitai - pirmiausia jis prikels mirusiuosius.

"Daugelis tų, kurie miega žemės dulkėse, pabus." (Danielio 12:2)

"Ir tatai jums sakome Viešpaties žodžiais, jog mes, gyvieji, išlikusieji iki Viešpaties atėjimo, nepralengsime užmigusiųjų. O pats Viešpats nuskambėjus paliepimui, arkangelo balsui ir Dievo trimitui, nužegs iš dangaus. Tuomet pirmiausia prisikels tie, kurie mirė Kristuje." (1 Tesalonikiečiams 4:15-16)

Toliau įvyks teismas ir amžinojo gyvenimo dovana bus įteikta visiems teisiesiems, kurie dalyvaus Dievo karalystės valdyme.

Biblija pažada, kad valdant Kristui, nebus jokio blogio, kuris viešpatauja dabartiniame pasaulyje.

kokia bus Karalystė?

Joje nebus priespaudos (Psalmė 71:4) nei karo.

"Jis bus giminių teisėjas ir darys priekaištų daugeliui tautų. Jie nusikals iš savo kalavijų žagrių ir iš savo iečių pjautuvų. Nė viena tauta nebekels kalavijo prieš kitą, ir jie nebesimokys daugiau kovoti." (Izaijo 2:4)

Karalius valdys teisingai ir bešališkai.

"Jis teis ne taip kaip akims rodosi ir pasmerks ne kaip ausims girdisi, bet jis teis beturčius su teisybe ir su tiesumu darys nutarimą šalies pažemintųjų naudai." (Izaijo 11:3-4)

Nebeegzistuos ligos ir ligoniai pasveiks.

"Tuomet atsimerks aklųjų akys ir kurtinių ausys bus atkimštos. Tuomet raišas šokinės kaip briedis ir nebylių liežuvis bus palaidas." (Izaijo 35:5-6)

Šiandien daugelis šalių kenčia nuo bado, tūkstančiai žmonių kasdien miršta dėl šito. Karalystės dienomis nebus bado. Vandens šaltiniai, trykštantys dykumoje, leis augti javamas ten, kur šiandien tai visiškai neįmanoma.

"Ištryško paliktoje šalyje vandens ir tyrumoje - upių. Sausa šalis pavira liūnu ir išdžiūvusi - šaltiniais." (Izaijo 35:6,7)

"Žemėje bus javų apstybė; ant kalno viršūnių šlamės kaip Libanas jo vaisiai." (Psalmė 72:16)

Ir galiausiai, pati mirtis bus sunaikinta:

"Paskui bus galas, kai jis perduos karalystę Dievui Tėvui, sunaikinęs visas valdžias, galybes ir pajėgas. Jis gi turi karaliauti ir paguldyti po savo kojomis visus priešus. Kaip paskutinis priešas bus sunaikinta mirtis." (1 Korintiečiams 15:25-26)

"Jis [Dievas] nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių; ir nebebus mirties, nebebus liūdesio nei aimanos, nei sielvarto, nes kas buvo pirmiau, tas praėjo." (Apreiškimas Jonui 24:1)

Akivaizdu, kodėl mokymas apie Dievo karalystę vadinamas Evangelija - mes žinome, kad tas žodis reiškia "geroji naujiena".

išsigelbėjimas

Po prisikėlimo Jėzus išsiuntė savo mokinius liepdamas: "Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai. Kas įtikės ir pasikrikštys, bus išgelbėtas." (Morkaus 16:15-16)

Iš to seka, kad norint būti pakrikštytam, reikia tikėti Evangelija. Toliau sakoma: "O kas netikės, bus pasmerktas."

Sekminių dieną apaštalas Petras kalbėjo apie Jėzaus prisikėlimą ir jo antrąjį atėjimą. Žmonės buvo sujaudinti jo kalbos ir klausė, ką jie turi daryti. Jiems buvo liepta atgailauti ir krikštytis. Atgailauti - reiškia keisti savo mąstymą, pradėti viską iš naujo.

"Kurie priėmė jo žodį, buvo pakrikštyti... Jie ištvermingai laikėsi apaštalų mokslo ir bendravimo, duonos laužymo ir maldu. (Apaštalų darbai 2:41-42)

Atkrepkite dėmesį į tai, kad tvarka lieka ta pati - supratimas ir tikėjimas bei paklusnumas ir krikštas. O vėliau tikintysis stengiasi gyventi taip, kad patiktų Dievui.

Po to pasikrikštyjęs krikščionis, apie kurį kalbama kaip apie "prikeltą su Kristumi", gali laukti Viešpaties sugrįžimo.

"Jeigu esate su Kristumi prikelti, siekite to, kas aukštybėse, kur Kristus sėdi Dievo dešinėje. Rūpinkitės tuo, kas aukštybėse, o ne tuo, kas žemėje. Jūs juk esate mirę ir jūsų gyvenimas su Kristumi yra paslėptas Dieve. Kai apsireikš Kristus - mūsų gyvastis, tuomet su juo ir jūs pasirodysite šlovingi. (Kolosiečiams 3:1-4)

atleidimas

Jeigu, belaukdamas Kristaus, krikščionis elgiasi neteisingai, jis žino, kad Jėzus jį saugo ir pateisina, nes jis pats žino, kas yra pagunda. Laiške Žydams mums primenama, kad Aukščiausiasis Kunigas buvo gundomas lygiai taip pat, kaip ir mes, tačiau jis sugebėjo nepalūžti ir nenusidėti. (Žydams 4:15) Krikščionis gali būti tikras, kad jo maldos bus išklausytos.

"Todėl visiškai pasitikėdami artinimės prie malonės sosto, kad patirtume gailestingumą ir rastume malonę gauti pagalbą deramu laiku." (Žydams 4:16)

dievo dovana

Mūsų pačių pastangų neužtenka. Tik Dievo meilės ir malonės dėka mes galime gauti išgelbėjimą Kristuje. Apaštalas Paulius rašė: "Jūs gi esate išgelbėti malone per tikėjimą, ir ne iš savęs, bet tai yra Dievo dovana." (Efeziečiams 2:8)

"Dievo malonės dovana - amžinasis gyvenimas mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuje." (Romiečiams 6:23)

jūsų sekantis žingsnis

Jūs baigėte pirmojo kurso dvylika pamokų. Jų pagalba jūs trumpai susipažinote su Biblijos mokymu apie Dievą, Jo planus, susijusius su žeme. Galbūt jūs esate panašūs į tuos žmones Atėnuose, kurie klausėsi Pauliaus ir "išgirdę kalbant apie prisikėlimą iš numirusių, vieni ėmė tyčiotis, o kiti sakė: 'Apie tai paklausysime kitą kartą.'" (Apaštalų darbai 17:32) Kitaip tariant, jiems patiko klausytis, bet toliau, giliau domėtis jie nenorėjo.

O galbūt jūs esate panašūs į tuos žmones Berėjoje, kurie "kasdien tyrinėjo Raštus, ar taip esą iš tikrųjų." (Apaštalų darbai 17:11)

Kad ir kokiai žmonių grupei jūs priklausote, vistiek Dievo tikslas bus įvykdytas. Paulius rašė, kad paskutinėmis dienomis žmonės negalvos rimtai apie Jėzaus sugrįžimą, kaip apie tikrą faktą. Petras rašė, kad žmonės šaipėsi ir iš Nojaus, bet kai nustatyta diena išaušo, lietūs pradėjo lyti. Lygiai taip pat, nesvarbu, kreips žmonės dėmesį ar ne,

"O Viešpaties diena ateis." (2 Petro 3:9,10)

ypatinga žinia jums

Apaštalas, baigdamas laišką, kaip jūs žinote, klausia: "Kaip gi jums reikėtų pasižymėti šventu gyvenimu ir maldingumu." (2 Petro 3:11)

Kiekvienas asmeniškai turi apsispręsti. Mes tikimė, kad jūs stengsitės "tapti jo akivaizdoje nesutepti, nepeiktini ir taikingi." (2 Petro 3:14)

biblijos ištraukos pasiskaitymui

Izaijo 65:17-25

Romiečiams 13

Efeziečiams 5

Izaijo 66:1-2

Kolosiečiams 3

2 Petro 3

Efeziečiams 2

12 pamokos testas

Pabraukite kiekvieno klausimo teisingą atsakymo variantą ir, perrašę juos į BENDRĄ ATSAKYMŲ LAPĄ, esantį brošiūros gale, arba surašę teisingus atsakymus į atskirą popieriaus lapą, išsiuskite jį mums. Užpildytą lapą pasilikite sau patikrinimui.

1. Ką pirmiausia padarys Jėzus, kai sugrįš į žemę?
a) Pasakys kiekvienam, kad jis sugrįžo b) Prikels mirusiuosius
c) Suteiks visiems laimę d) Sunaikins nusidėjėlius
2. Kokios iš pateiktų žemiau sąlygų egzistuos Dievo Karalystėje?
a) Nebus karų b) Nebus ligų
c) Nebus bado nei sausrų d) Nebus mirties
3. Kokios šventės metu apaštalas Petras skelbė žmonėms apie antrąjį Jėzaus atėjimą, kaip aprašyta Apaštalų darbų 2 skyriuje?
a) Velykų b) Sekminių c) Purimo d) Palapinių
4. Kaip turėtų gyventi tikras krikščionis?
a) Vienuolyne b) Atsiskyres
c) Patikdamas Dievui d) Dirbdamas svarbų darbą
5. Kaip gali krikščionis tikėtis atleidimo?
a) Per aukas b) Mokėdamas dešimtinę
c) Per aukojimus d) Per maldą
6. Kas yra Dievo dovana, aprašyta Laiško Romiečiams 6 skyriuje?
a) Amžinasis gyvenimas per Jėzų b) Pasaulio sukūrimas
c) Biblija d) Metų laikai
7. Ką darė žmonės Atėnuose, išgirdę Pauliaus kalbą?
a) Apmėtė Paulių akmenimis
b) Pasakė: "Apie tai paklausysime kitą kartą."
c) Šlovino Paulių d) Pagerbė Paulių
8. Ką darė žmonės Berėjoje, išgirdę Pauliaus kalbą?
a) Giedojo šlovinimo giesmes b) Kasdien tyrinėjo Raštus
c) Pamokslavo d) Pardavė visą savo turtą
9. Kokiems iš žemiau išvardintų dalykų žmonės negali sutrukdyti?
a) Užteršimui b) Dievo karalystės įkūrimui
c) Neapykantai d) Jėzaus sugrįžimui
10. Kuris iš Jėzaus apaštalų liepia mums stengtis būti nepriekaištingais savo gyvenime Dievo akivaizdoje?
a) Paulius b) Pilypas c) Jonas d) Petras

KODĖL EGZISTUOJA TIEK DAUG SEKTŲ?

Kodėl tiek daug sektų krikščioniškame pasaulyje? Jų daugybė sukelia juoką netikinčiųjų ir nusivylimą tikinčiųjų tarpe.

Kai apaštalai skleidė Kristaus mokymą, krikščionybė buvo tapusi vienintele "sekta", "kuriai visur prieštaraujama." (Apaštalų darbai 28:22). Jeigu mokymas, kurio laikėsi pirmieji krikščionys, būtų nepakitęs, tai greičiausiai ir šiomis dienomis egzistuotų tik viena "sekta".

Bet įsivaizduokime, kad iškyla naujos idėjos, jos įvelkamos į senus žodžius, svetima filosofija susimaišo su pradiniu mokymu. Argi nėra akivaizdu, kad atsiranda įtampa tarp naujojo ir senojo tikėjimų. Tada atsiveria kelias įvairių naujų idėjų ir teorijų atsiradimui tam, kad išspręsti konfliktą. Galų gale skirtingos grupės vis labiau ir labiau nesutarė dėl pažiūrų ir taip susijungė į atskiras bažnyčias, nesutariančias viena su kita.

Būtent taip ir atsitiko su krikščionyste. Pasikeitimai buvo pastebimi netgi apaštalų dienomis. Mes matome, kaip rimtai Paulius priešinosi toms idėjoms, kad prisikėlimas iš numirusiųjų yra nereikalingas (1 Korintiečiams 15:12,20). Iki pat savo gyvenimo pabaigos Paulius vis kovojo su tais, "kurie nuklydo nuo tiesos, sakydami prisikėlimą jau esant įvykusį" (2 Timotiejui 2:18).

Labai galimas dalykas, kad vienintelis mokymas, galėjęs pakeisti tikėjimą būsimoju prisikėlimu, buvo graikiška doktrina apie nemirtingą sielą, kuriai, savaime aišku, nereikia jokio prisikėlimo iš kapo. Tai kėlė didelį nerimą Pauliui, nes šios doktrinos pasekmės buvo pragaištingos. Juk ji "pargriauna kai kurių tikėjimą", ir ateityje, Pauliaus žodžiais, "ji plėsis, kaip vėžio votis" (2 Timotiejui 2:17).

Kai kuriuose savo ankstesniuose laiškuose Paulius rašė, ne tik kad "turi ateiti atpuolimas", bet ir tai, kad "nedorybės paslaptis jau veikia" (2 Tesalonikiečiams 2:3,7). Jis kalbėjo efieziečiams: "Iš jūsų pačių tarpo kelsis vyrų, kurie kalbės perkreiptus dalykus, kad patrauktų mokytinius paskui save" (Apaštalų darbai 20:30). Abiejuose savo laiškuose Timotiejui jis kalbėjo apie laikus, kada "kai kurie atkris nuo tikėjimo" (1 Timotiejui 4:1), ir "kada jie nepakės sveikojo mokslo", jie "nukreips ausį nuo tiesos, pakryps į pasakas". "Pasidavę savo įgeidžiams susivadins sau mokytojų krūvą, kad tie dūzgentų ausyse" (2 Timotiejui 4:3-4).

Ne vien tik Paulius tai numatė. Petras rašė, kad "pas jus bus netikrų mokytojų, kurie nepastebimai įves pražūtingus klaidžiamokslius" (2 Petro 2:1). Jono laiškuose, kuriuos jis parašė būdamas labai senas pirmojo amžiaus pabaigoje, kalbama apie tuos mokymus, kurie jau buvo skleidžiami. "Daug netikrų pranašų (mokytojų) yra išėję į pasaulį" (1 Jono 4:1). "Daug suvedžiotųjų išėjo į pasaulį" (2 Jono 7). Jis kvietė

tikinčiuosius ištirti tuos, kurie vadina save mokytojais (jo žodžiais "ištirti dvasias"). Jie turi būti ištiriami pagal Bibliją - Dievo žodį, kuris buvo duotas per Šventąją Dvasią.

Netgi apaštalu dienomis, kai buvo tik Senasis Testamentas, žydai Berėjoje buvo laikomi "kilnesniais", nes jie "kasdien tyrinėjo Raštus", kad įsitikintų ar taip yra iš tikrųjų, kaip sakė Paulius ir Silas (Apaštalu darbai 17:11). Ir kai ankstesniais laikais žydai bandė bendrauti su mirusiais, praktikuodami kažką panašaus į šiuolaikinį spiritizmą, Izaijas bandė pamokyti juos: "Argi ne savo Dievą turi klaustis tauta?... Verčiau į įstatymą ir į liudijimą! Jei jie nesilaiko šito pasakymo, jiems neišauš rytmečio šviesa" (Izaijo 8:19, 20). "Ne žmogaus valia kada nors yra atėjusi pranašystė, bet, šventosios Dvasios vedami, žmonės kalbėjo Dievo įkvėpti" (2 Petro 1:21).

Nuo tų laikų, kai atsirado nesutarimai mokymuose, kuriuos sukūrė žmonės, kalbėdami priešingai, kad "patrauktų mokytinius paskui save" (Apaštalu darbai 20:30), vienintelė išeitis susivienyti - tai yra "kovoti už kartą visam laikui šventiesiems paduotąjį tikėjimą" (Judo 3).

Šiomis dienomis dedamos didžiulės pastangos tam, kad suvienyti įvairias bažnyčias ir sektas, pamirštant nesutarimus. Bet net jeigu tai bus priimtina žmonėms, tai nepatenkina Dievo. Dievas reikalauja tokio vieningumo, kokį aprašo Paulius: "Vienas kūnas ir viena Dvasia, kaip ir esate pašaukti į vieną savo pašaukimo viltį. Vienas Viešpats, vienas tikėjimas, vienas krikštas. Vienas Dievas ir visų Tėvas." (Efeziečiams 4:4-6).

Svarbiausias dalykas dabar yra sugrįžti prie to vieno tikėjimo, kurį skelbė Kristus ir jo apaštalai. Reikia ieškoti siauro, o ne plataus kelio. "Erdvūs vartai ir platus kelias į pražūtį, ir daug juo einančių. Kokie ankšti vartai ir koks siauras kelias į gyvenimą! Tik nedaugelis jį atranda" (Mato 7:13,14).

KOKIA JŪSŲ VILTIS?

Galbūt jums sunku būtų pasakyti, ko jūs tikėtės iš ateities, o galbūt jūs retai pamąstote arba kalbate su draugas apie tai. Tačiau kaip tik Biblijos puslapiuose pateikiama informacija apie ateitį.

Vadovaudamiesi bendrai priimtomis gyvenimo normomis, jūs galvojate, kad visiškai nesvarbu ar jūs žinote apie Biblijos viltį, ar ne. Taip mąstydami, jūs labai klystate. Biblijoje Dievas mums pažadėjo gero gyvenimo viltį, kuri turėtų būti rimtai ir nuoširdžiai priimta. Dievas nepatenkintas žmonių nerimtu požiūriu Jo pažadų atžvilgiu; ir tie, kurie nesidomi Jo planu, praras Dievo dovaną - amžinąjį gyvenimą.

Rimtai apsvarstykite žemiau pateiktus faktus:

1. Išsigelbėjimas priklauso nuo apaštalų skelbtos vilties priėmimo ir laikymosi:

"Tuo tarpu mes esame išgelbėti viltimi" (Romiečiams 8:24).

"Tie (Kristaus) namai esame mes, jeigu išlaikysime tvirtą pasitikėjimą ir pasididžiavimą su viltimi" (Žydams 3:6).

"Tiktai jūs ištvirkite tikėjime išitvirtinę bei išisaknyję ir nesiduokite atitraukiami nuo vilties Evangelijos..." (Kolosiečiams 1:23).

Evangelija "yra Dievo galybė išgelbėti kiekvienam tikinčiajam..." (Romiečiams 1:16).

2. Yra tik viena viltis, atsispindinti apaštalų mokyme, o ne kelios įvairios ar prieštaraujančios tarpusavyje viltys:

"Esate pašaukti į vieną savo pašaukimo viltį" (Efeziečiams 4:4).

"Nuo vilties Evangelijos" (Kolosiečiams 1:23).

"Laukdami palaimintosios vilties" (Titui 2:13).

"Apie tą viltį jūs esate girdėję Evangelijos tiesos žodyje" (Kolosiečiams 1:5).

"Jei kas jums skelbia kitokią evangeliją... – tebūnie prakeiktas!" (Galatams 1:9).

3. Ši vienintelė viltis - Izraelio viltis, arba viltis, suteikta žydų tautai per pažadus jos tėvams dar prieš Kristaus pasirodymą:

"Juk aš (Paulius) nešioju šitą grandinę dėl Izraelio vilties!" (Apaštalų darbai 20:28)

Jėzus Kristus atėjo "kad patvirtintų protėviams suteiktus pažadus" (Romiečiams 15:8).

"Jie yra izraelitai, turintys... pažadus" (Romiečiams 9:4).

"Išganymas ateina iš žydų" (Jono 4:22).

4. Ši viltis žada tam tikrą būsimą gerovę, kurios mes galime tikėtis Dievo, kurį mes gerbiame tikėdami Jo žodžiu, pažadų dėka:

"Tikėjimas mums laiduoja tai, ko viliamės" (Žydams 11:1).

"Visiškai pasitikėkite malone, kuri bus jums suteikta, kai apsisireikš Jėzus Kristus" (1 Petro 1:13).

"Čia mes neturime išliekančio miesto, bet ieškome būsimąjo" (Žydams 13:14).

"Jis... ištvirtino tikėjime, teikdamas Dievui garbę ir būdamas tikras, jog ką pažadėjo, įstengs ir įvykdyti" (Romiečiams 4:20,21).

5. Ši viltis žada amžinąjį gyvenimą ir Dievo karalystės paveldėjimą:

"Su viltimi pasiekti amžinąjį gyvenimą,- kurį tiesiakalbis Dievas pažadėjo prieš amžinuosius laikus" (Titui 1:2).

"Štai pažadas, kurį jis pats mums yra davęs,- amžinasis gyvenimas." (1 Jono 2:25).

"Kad jie ... paveldėtų karalystę, pažadėtą ji mylintiems" (Jokūbo 2:5).

"Šitaip dar plačiau atsivers jums vartai į amžinąją mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus karalystę." (2 Petro 1:11).

"Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite... karalystę!" (Mato 25:34).

6. Mes negalime būti išgelbėti be nuoširdaus ir tyro tikėjimo šia viltimi:

"Be tikėjimo (kuris laiduoja mums tai, ko viliamės - žr. 1 eilutę) neįmanoma patikti Dievui." (Žydams 11:6)

"Kas netikės, bus pasmerktas." (Morkaus 16:16)

"Kiekvienas, kas turi jame tokią viltį, skaistina pats save." (1 Jono 3:3)

Mes turime išlaikyti "tvirtą pasitikėjimą ir pasididžiavimą su viltimi." (Žydams 3:6)

"Tuo tarpu mes esame išgelbėti viltimi." (Romiečiams 8:24)

Visą tai apsvaistę, mes galime pasakyti, kad tikroji viltis yra "Evangelijos viltis". Tai Kristaus skelbta Evangelija apie Karalystę, kurią jis įkurs žemėje, kai ateis iš dangaus. Klysta ir atitolsta nuo Biblijos mokymo tie žmonės, kurie viliasi būti apdovanoti danguje po mirties. Jėzus trokšta, kad mes priimtume ir visa širdimi tikėtume ta vienintele tikra viltimi, kurią jis skelbė. Daugelį sykių Naujajame Testamente mums kartojama, kad ši viltis - tai Dievo karalystės Evangelija (arba geroji naujiena). Naujasis Testamentas pažadėjo, kad visi, pasikrikštijusieji į šią Evangeliją, prisikels iš numirusiųjų sugrįžus Viešpačiui ir bus teisiami, ir, jei bus verti - paveldės Karalystę, kuri bus

žemėje, bei gyvens joje amžinai. Tai bus didžiausias Vienintelės Tikros Evangelijos Vilties išsipildymas.

KAS TOKIE YRA

BROLIAI KRISTUJE?

Pavadinimas "Broliai Kristuje" kilo iš dviejų graikiškų žodžių: "Khristos" - Kristus, ir "adelphos" - brolis. Pilietinio karo metu Amerikoje, 1861 metais, tiems, kurie dėl religinių pažiūrų neglėjo naudotis ginklais, reikėjo kažkaip išsiskirti iš kitų, ir šis pavadinimas "Broliai Kristuje" juos išskyrė.

Broliai Kristuje neturi centrinės valdžios nei apmokamų kunigų. Tai maža bendruomenė, susiskaldžiusi į nedideles grupes, vadinamas "eklesijomis", o ne "bažnyčiomis". Pastarasis žodis neteisingai traktuojamas krikščioniškame pasaulyje ("eklesija" - tai graikiškas originalus žodis). Nors šios eklesijos nepriklausomos, visgi jos laikosi vieno mokymo ir tiesų, sikrtingai nuo kitų krikščioniškų grupių, kurios įvairiai keičia savo doktrinas.

Iš pradžių Kristaus mokymas buvo aiškus ir paprastas, bet laikui bėgant žmonės jį iškraipė. Taip atsirado sumaištis, nesusipratimai, kuriuos mes pastebime ir šiandien. Iš tiesų, kai kurie prieštaravimai pasaulyje kyla dėl nesusipratimų tarp įvairių religinių grupuočių.

Kristus su savimi atsinešė taikos žinią, bet žmonių nesupratimas pavertė ją kančių priežastimi. Broliai Kristuje visomis pastangomis stengiasi prasimušti pro tuos nesusipratimus ir sekti pirmuosius Kristaus pasekėjus. Šie žmonės vadovavosi Kristaus išmokyta malda: "Tėve mūsų, kurs esi danguje... TEATEINIE TAVO KARALYSTĖ, teesie tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje." Todėl Broliai Kristuje, kaip ir pirmieji Kristaus pasekėjai tvirtai tiki ir laukia jo sugrįžimo į žemę, kad atkurti taiką, įvesti tvarką ir pakviesti savo pasekėjus į Dievo karalystę, kuri bus žemėje. Būtent tai pažadėjo Kristus.

Be to Kristus pakankamai aiškiai pasakė, kad norint gauti šį apdovanojimą, reikia teisingai gyventi ir tikėti, mes negalime įgyti šios ramybės Kristuje, jeigu vadovausimės savo pačių norais. Broliai Kristuje stengėsi išsiaiškinti, koks turi būti teisingas gyvenimo būdas ir tikėjimas; tai bedarydami jie atrado didžiulę prarają tarp Biblijos mokymo ir krikščionybės praktikos. Būtent dėl to broliams kilo noras turėti savo pavadinimą ir bendruomenę. Štai kai kurie iš tų skirtumų, kurie laikomi pagrindiniais.

BIBLIJA

Kartais kalbama, kad tam tikra knyga gali tapti kam nors "biblija". Deja, šiomis dienomis Biblija kai kuriems krikščionims nėra tokia knyga. Tačiau Broliams Kristuje Biblija - tai gyvenimo vadovas. Tai - Dievo žodis. Žmonės, parašiusieji 66 Biblijos knygas, buvo Dievo įkvėpti. Todėl Broliai Kristuje pilnai pasitiki Biblija, nes ji yra Dievo, o ne žmogaus žodis.

DIEVAS

Skirtingai nuo kitų šių dienų krikščionių, Broliai Kristuje tiki aukštesniąją būtybę - Dievą, atsiskleidžiantį mums Biblijos dėka. Broliai Kristuje dėl įvairių priežasčių negali paneigti, jog Dievas egzistuoja. Kiekvieną dieną jie stebi aplinkinį pasaulį, jie žino apie žmogaus kūno sudėtingumą - visa tai patvirtina kūryba, kuri negalėjo įvykti be Kūrėjo.

Jie studijuoja Bibliją, jos išsipildžiusias pranašystes, jos vidinę harmoniją, jos gyvenimo įstatymus, ir visų pirma jos siūlomą viltį, ir negali netikėti Visagalio Kūrėjo egzistavimu. Turėdami tokį tikėjimą, Broliai Kristuje pripažįsta esą skolingi Dievui ir laiko jį gyvybės šaltiniu. Jie taipogi pripažįsta esą mirtingi.

ŽMOGUS

Dauguma krikščionių nesuvokia Biblijos mokymo apie mirtį. Daugeliui mirtis nėra mirtis, o tik sielos perėjimas į dangų arba į pragarą. Biblija to nemoko ir todėl Broliai Kristuje atmeta tokį mąstymą. Dievo Žodis suteikia reikiamas žinias. Saliamonas pasakė: "Nes mirusieji gi visai nieko nebežino. Jie nieko daugiau nebesipelno, nes jų atsiminimas paliekamas užmiršti" (Ekleziasto 9:6). Mirtis - visiška užmarštis. Tai ko žmogus tikisi šiame trumpame gyvenime?

KRISTUS

Artimiausias Kristaus pasekėjas apaštalas Paulius rašė: "Nuodėmės alga yra mirtis, bet Dievo malonės dovana - amžinasis gyvenimas Kristuje Jėzuse, mūsų Viešpatyje" (Romiečiams 6:23). Kristus - Dievo Sūnus, Marijos sūnus. Broliai Kristuje sutinka su visais krikščionimis, kad Jėzus Kristus yra jų tikėjimo pagrindas. Biblijoje neužsimenama apie Trejybę, Dievą Sūnų ar Dievą Šventąją Dvasią. Ji moko, kad Dievas - Visagalis Kūrėjas, Jėzus - Jo Sūnus, kuris prasidėjo mergelėje Marijoje per Šventąją Dvasią. Broliai Kristuje tvirtai tiki Biblijos mokymo logiškumu. Jėzus, prieš palikdamas savo mokinius, pažadėjo sugrįžti į žemę, kad atneštų ramybę ir apdovanotų savo pasekėjus, kaip sykį sakė Petras: "Ir nėra per vieną nėra išgelbėjimo; nes po dangumi nėra žmonių tarpe duoto kito vardo, per kurį mes turėtume būti išgelbėti" (Apaštalų darbai 4:12).

JŪS

Kokiu būdu žmogus gali turėti šią Kristaus siūlomą viltį? Jis paliepė savo pasekėjams skelbti Dievo karalystės Evangeliją visiems vyrams ir moterims. Jis sakė: "Kas įtikės ir bus pakrikštytas, bus išgelbėtas." Atsižvelgiant į Bibliją, tikras krikštas reikalauja visiško pasinėrimo į vandenį ir simbolizuoja nuodėmių nuplovimą bei pasišventimą iš širdies tarnauti Dievui. Broliams Kristuje krikšto aktas yra labai svarbus. Tai - kelias į išsigelbėjimą per Kristų.

Taigi tai tik penki esminiai įsitikinimai, kuriais krikščionybė atitolo nuo Kristaus ir jo apaštalų mokymo, esančio Biblijoje. Galbūt būtų nekuklu tvirtinti, kad tiktai Broliai Kristuje turi šią viltį, tačiau sutikite, kad dauguma krikščioniškų bendruomenių labai pasitikinčios savimi bei atitolusios nuo Raštų mokymo, siekia dieviško apdovanojimo. Tokiu atveju, jeigu jūs atsiliepėte į Biblijos kvietimą ir jeigu jūs norite dalyvauti Dievo plane žemės atžvilgiu, mes tikimės, kad jūs savarankiškai studijuosite Dievo žodį, pasikrikštysite ir būsite pasirengę Kristaus sugrįžimui pas savo pasekėjus.

Broliai Kristuje nuolankiai siūlo savo pagalbą šito pasiekimui. Šios Biblijos studijos - tai viena iš galimybių padėti jums geriau suprasti Bibliją. Jeigu jūs norėtumėte, mes su malonumu padėsime jums ir toliau.

Biblijos pagrindai

Šis mokomasis vadovas lengvai skaitomas ir visapusiškai apibūdina pagrindines Biblijos mokymo tiesas. Kiekviename skyriuje gausu citatų, patvirtinančių padarytas išvadas, bei informacijos, kuri padėtų tolesnėms, gilesnėms Biblijos studijoms.

Kaip matyti iš pavadinimo, "Biblijos pagrindai" stengiasi sugražinti mus prie Raštų pagrindų, o temos, dėl kurių žmonės nesutaria ir ginčijasi, aptariamoms Papildymuose, esančiuose kiekvieno skyriaus pabaigoje. Tai tokios temos, kaip vaiduokliai, reinkarnacija, būrimai, šabo laikymasis, stebuklingos Šventosios Dvasios dovanos, be to išaiškinama daug sunkiai suvokiamų ištraukų. Atsakoma ir į daugelį bendrų klausimų.

"Biblijos pagrindai" - tai keturių "Biblijos studijų" pratėsimas, padedantis geriau ir giliau suprasti Bibliją. Šį mokomąjį vadovą galima gauti visose viešuosiose bibliotekose*. Jeigu jo nėra jūsų bibliotekoje, mes su malonumu aprūpinsime jus nemokamu egzemplioriumi. Sėkmingai užbaigusieji keturias "Studijas", gaus knygos egzempliorių iš savo repetitorių.

BENDRAS ATSAKYMŲ LAPAS

Aiškiai parašykite savo vardą, pilną adresą ir šalį, kad mes galėtumėm jums atsakyti.

Kiekvienos iš šių trijų pamokų gale yra testas su dešimčia klausimų ir daugiausia penkiais atsakymų variantais: (a), (b), (c), (d) arba (e); kai kuriais atvejais reikia daugiau nei vieno atsakymo.

Užbraukite raidę arba raides, atitinkančias jūsų atsakymą. Pavyzdžiui, 1 pamoka, 7 klausimas: jeigu jūs, perskaitę šią pamoką, manote, kad Biblija sudaryta iš 27 skirtingų knygų, jūs turite užbraukti raidę (d).

Atsakykite į visus testo klausimus, užbraukę reikiamas raides, ir, perrašę atsakymus į atsakymų lapą, esantį kitoje pusėje, išsiųskite jį mums; testo lapus pasilikite sau.

Užpildę šį lapą siųskite adresu:

Carelinks, PO Box 152 Menai NSW 2234 AUSTRALIA
www.carelinks.net info@carelinks.net

Prašome, rašykite spausdintinėmis raidėmis

JŪSŲ VARDAS.....

JŪSŲ ADRESAS

.....

.....

Namų telefonas.....

Darbo telefonas.....

DEŠIMTA PAMOKA

	1	2	3	4	5	6	7	8
9	10							
a	a	a	a	a	a	a	a	a
	a							
b	b	b	b	b	b	b	b	b
	b							
c	c	c	c	c	c	c	c	c
	c							
d	d	d	d	d	d	d	d	d
	d							
e	e	e	e	e	e	e	e	e
	e							

vienuolikta pamoka

	1	2	3	4	5	6	7	8
9	10							
a	a	a	a	a	a	a	a	a
	a							
b	b	b	b	b	b	b	b	b
	b							
c	c	c	c	c	c	c	c	c
	c							
d	d	d	d	d	d	d	d	d
	d							

e e e e e e e e e
e e

dvylikta pamoka

9	1 10	2	3	4	5	6	7	8
a	a a	a	a	a	a	a	a	a
b	b b	b	b	b	b	b	b	b
c	c c	c	c	c	c	c	c	c
d	d d	d	d	d	d	d	d	d
e	e e	e	e	e	e	e	e	e

* Duncan Heaster, "Biblijos pagrindai"